RECORDURI ȘI CONTRASTE

CEL care s'ar încumeta a face o statistică a recordurilor nebunești realizate în domeniul extravaganțelor, ar întreprinde desigur o operă uriașă, ar bate un record.

Spicuind la întâmplare, cităm recordul fumătorilor — adică, a sute de țigări consumate una după alta, fără întrerupere; trebue să pomenim apoi de doamna care deține recordul balansoarului — ale cărui oscilări le-a suportat ore la rând, mai mult decât oricine — de recordul tot de durată al sărutului, bătut de doi îndrăgostiți; de recordurile gastronomice, de cel al frecărei scândurilor — care are cel puțin un rezultat practic și însfârșit, spre a nu păcătui și noi prin interminabil, vom încheia cu recordul individului care are la activul său cel mai mare număr de arestări.

Dar marile și adevăratele recorduri le găsim în natură și în știință, și multe din cele ce se clasează în acest ultim domeniu sunt de cel mai mare folos tehnologici — adică vieței umane.

Clădiri, mașini și alte creeații ale industriei, bat anual recorduri în forță și dimensiune, dar e mai mult decât probabil că recordurile naturei vor rămâne în veci neegalate, pentrucă natura este cadrul în care omul trăește, servindu-se de elementele pe care i le pune la dispoziție.

Cine nu știe că cel mai înalt pisc din lume este Everestul în massivul Himalayei, care se spune că s'ar ridica cu vreo 8400 metri dela pământ — deși nimeni nu l-a putut urca până'n vârf? Oceanele la rândul lor, ating adâncimi amețitoare: există un punct, lângă insulele Filipine, unde fundul coboară cu mult sub 11500 metri.

Fluviul cel mai lung din lume e cel format de combinația Mississipi-Missouri, care trece de 6500 km.

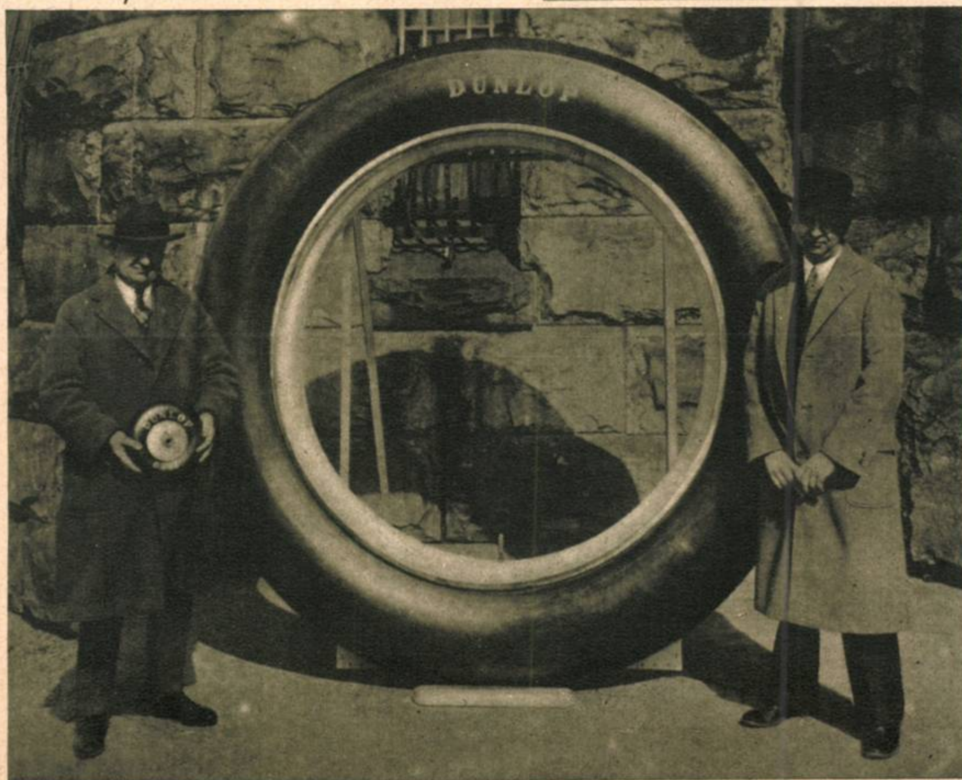

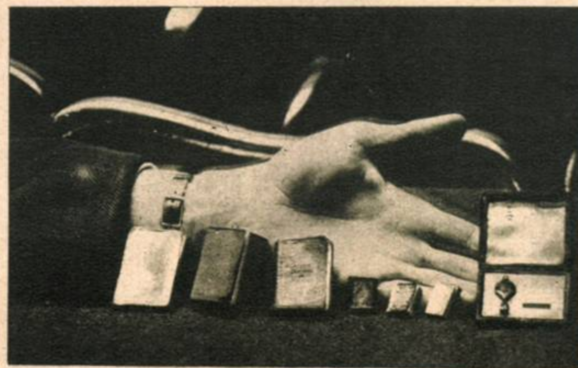
Trecând acum la înfăptuirile oamenilor, se știe că cea mai înaltă clădire din lume este „Empire State Building", din New-York, iar cea mai mică, este probabil faimoasa casă de păpuși, aparținând reginei Maria a Angliei.

Cel mai mare vapor din lume este „Normandie" eșit de curând din șantierele Franței, care se întinde pe o lungime de 330 metri ; iar cel mai mic, este un model complect echipat și în perfectă stare de funcționare, care n'are mai mult de 30 cm. lungime. Această miniatură a apărut nu de mult la o conferință a șantierelor londoneze.

Un mecanic englez anume Beale a construit acum un an o locomotivă electrică de 2.[illegible]0 cm. lungime, ce trece cu ușurință printr'o verighetă. Motorul cântărește abia o sută de grame, dar pus în mișcare, face vre-o douăsprezece mii de revoluții pe minut.

Cea mai mare uzină producătoare de electricitate din lume, este East River, aparținând Com-

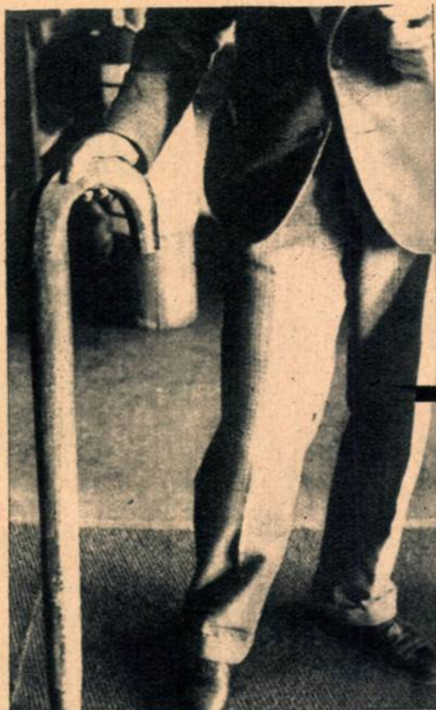
paniei Edison din New-York. Randamentul său, când se vor fi pus în funcţiune toate maşinile, se va ridica la aproximativ un milion de cai putere. Dar cea mai mare uzină din lume, utilizând forţa căderilor de apă, va fi la Dnieprostroy, în Rusia. Inginerii americani cari lucrează la instalarea ei, spun că va avea un randament de 750.000 cai putere.

Cele mai mari becuri electrice sunt cele întrebuinţate ca faruri de semnalizare pentru aeroplane şi consumă 10 kw. de curent electric — cam de vre-o 250 de ori cât becul obicinuit de 40 waţi, întrebuinţat în case. Dar cele mai mici, pe de altă parte, sunt becurile care încap pe gâtul unui om şi de care medicii se servesc pentru a examina sau fotografia interiorul stomacului.

Una din cele mai formidabile realizări ale omului este uriaşul plug acţionat de vapori, care taie şi răstoarnă o brazdă de 90.000 kg. pământ dintr'odată. Dacă presupunem că un muncitor ridică 9 kg. de pământ într'o sapă, acest plug imens va fi echivalent de efortul a 280.000 oameni. Dacă presupunem iarăş că un bărbat are în medie o înălţime de 1.80 m., un muncitor care să depuie un efort de proporţiile celor 280.000 de indivizi, ar trebui să aibe o înălţime de 398 metri — capul său ar ajunge deci în vârful renumitului Empire State Building, din New-York şi ar ocupa o întreagă stradă din această metropolă.

Institutul geologic din Washington posedă cel mai mare aparat fotografic din lume. Cântăreşte aproape trei tone şi face clişee de orice mărime — dela 8-10 cm. până la mai bine de un metru pătrat. Un copil de opt ani încape şi se plimbă comod în obiectivul său care are 2.80 m. lungime şi aproape 1.50 înălţime. Acest gigantic aparat e întrebuinţat de geologii şi topografii institutului la copierea diferitelor hărţi şi desene în care cea mai mică alterare ar distruge preţioase eforturi ştiinţifice.

Şi acum prin contrast, cel mai delicat instrument ştiinţific este un mic tub vid fabricat în laboratoarele Companiei Generale Electrice din Schenectady, New-York. Se spune că acest tub înregistrează un curent electric slab de şase electroni pe secundă. Aceşti electroni sunt atât de mici şi atât de numeroşi, încât, dac'ar putea lua proporţiile unor picături de apă, cantitatea numerică ce circulă într'un bec obicinuit în decurs de o secundă, ar echivala cu toată apa care s'a perindat pe Niagara într'o sută de ani.

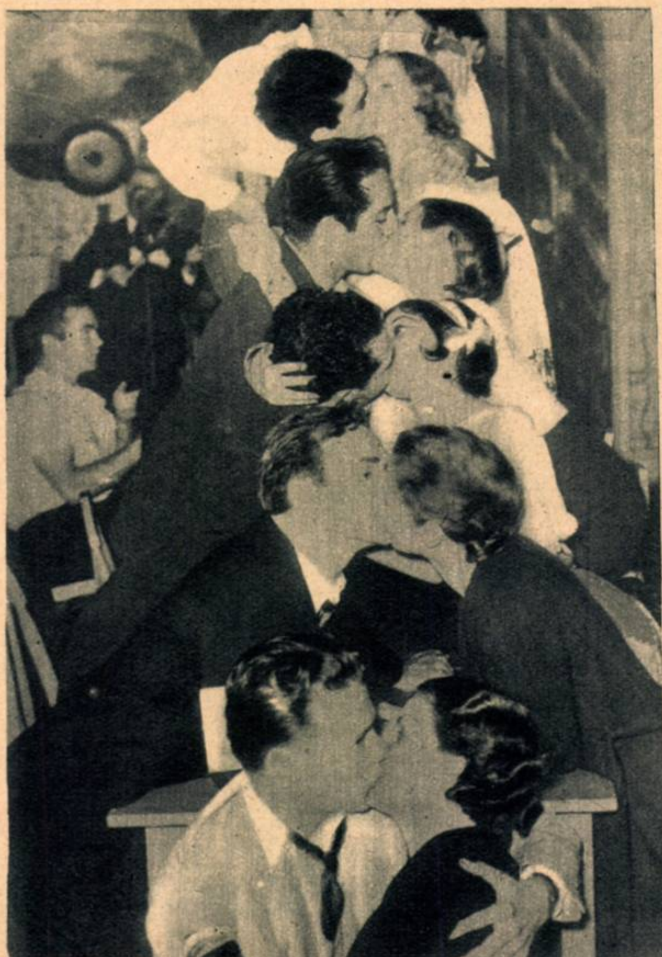
Se crede că cea mai mare carte din lume — la propriu — este o biblie ce cântăreşte 492 de kg. opera unui tâmplar din Los Angeles, anume Louis Waynai. Acest volum are 8048 de pagini: când se deschide, o lăţime de 2.64 m. şi un metru lungime. D. Waynai a tipărit singur acest uriaş volum, cu litere montate în nişte stampile de cauciuc şi lucrând câte 8-14 ore pe zi, l-a terminat în doi ani.

Se spune că biblioteca publică din Cleveland posedă un volum a cărui suprafaţă n'are mai mult de ¾ dintr'un centimetru pătrat şi o grosime atât de neinsemnată încât împreună cu alte două miniaturi similare, încape comod într'o linguriţă obicinuită. Aceste cărţi nu se pot citi decât cu ajutorul unui microscop.

Un baston cât un picior.

Case de jucărie case pentru pitici sunt case adevărate.

Un record în America: „cine sărută mai mult"

Cam în aceeaş ordine de idei printre oameni, faimos este „Gigantul Irlandez" numit O'Brien al cărui schelet se află astăzi la „Hunterian Medical Museum" din Londra şi se spune că a avut, pe când trăia, 2.44 înălţime.

Regnul vegetal prezintă şi el specii de diferite mărimi, variând dela organismul microscopic, ce nu poate fi văzut cu ochiul liber până la nufărul regal ale cărui frunze au o lăţime de 1.50 m. şi pot suporta greutatea mai multor copii. E o plantă tropicală a cărei cultivare s'a făcut cu succes într'o seră special amenajată, la Londra.

Dar toate aceste extreme de gigantic şi infim ne par nimicuri pe lângă cele descoperite de savanţi în univers.

apă, şi de două ori mai greu decât plumbul. Se spune însă că în unele stele există substanţe de 40.000 de ori mai grele decât apa. Cea mai uşoară substanţă, pe de altă parte, este hidrogenul, întrebuinţat adesea la umplerea baloanelor.

Cel mai formidabil sgomot din câte s'au auzit vre-odată a fost detunătura produsă cu ocazia erupţiei vulcanului Krakatoa din Strâmtoarea Sunda, în 1883, şi care s'a auzit pe o distanţă de trei mii de mile. Cele mai slabe sgomote sunt probabil cele făcute de insecta care se mişcă în sânul unui fruct, sau al unei plante. Aceste sunete au nevoie de amplificatoare electrice pentru a deveni perceptibile şi sunt înregistrate de nişte aparate extrem de sensibile — nici un om nu poate fi prezent la aceste înregistrări deoarece bătăile inimei şi circulaţia sângelui prin artere fac un sgomot de vre-o zece ori mai puternic, decât sgomotele care trebuesc măsurate.

In ceeace priveşte imensitatea, diametrul nourului de stele din care face parte sistemul nostru solar e evaluat la o sută de mii de ani lumină. Dacă există alte grupări mai mari decât aceasta, nu se ştie, dar cert e că distanţe colosale le despart. Cea mai depărtată nebuloasă descoperită până acum se află la 300.000 de ani lumină de pământ (un an lumină înseamnă 300.000 km.×60 sec.×60 minute×24 ore×365 zile).

Dar şi în domeniul infinitului mic, ştiinţa a trecut cu mult dincolo de cei mai mici germeni vizibili sub cele mai puternice microscoape. A conceput teoria invizibililor atomi şi electroni — şi va descoperi de sigur particule de energie şi mai mici decât acestea.

Recordurile de viteză descoperite de savanţi sunt tot atât de uimitoare. Intr'un atom de hidrogen, spre exemplu, se crede că există electroni ce se învârtesc atât de repede, încât fac mai mult de şase milioane de bilioane de revoluţii complete într'o secundă. Cheltenham Flier, trenul care face 82 de mile pe oră, cel mai rapid aparat de cinematografiat care produce 100.000 de imagini pe secundă sau chiar iuţeala fulgerului în comparaţie cu viteza electronului ce evoluiază înlăuntrul unui atom sunt de mii de ori mai mici.

Cea mai grea substanţă de pe pământ este, după savanţi, rarul metal ce se numeşte osmiu, o simplă curiozitate ştiinţifică. Acest metal e de 22 de ori mai greu decât un acelaş volum de

Alte extreme afectând celelalte simţuri, n'au fost niciodată studiate atât de intens ca sgomotele şi lumina, dar se ştie că există substanţe chimice care impresionează gustul mai mult decât cele obicinuite. Una din acestea este *„oltilaldehida-alpha-antiandoxima"*, şi e de vre-o 2000 de ori mai dulce decât zahărul. Substanţele pentru care gustul are o mare sensibilitate sunt alcaloidele, ca strecnina, din care o cantitate prea mică spre a fi descoperită la o analiză chimică e percepută de gust.

Ceeace afectează mai puternic simţul olfactiv se presupune a fi moscul.

De mult, în lumea preistorică, mirosul şi gustul au fost de mare folos strămoşilor omului, ajutându-i să-şi aleagă hrana. Dar timpul acela a trecut de mult. Câteva din cele mai preţuite alimente moderne au foarte puţin gust şi sunt aproape lipsite de orice miros.

In sfârşit, mai e o extremă ce interesează atât ştiinţa cât şi omul în mijlocie, şi asupra căreia s'a discutat foarte mult. Care e cea mai acută durere? Durerea de măsele, durerile de urechi şi durerile de cancer, la ultimile etape, ar concura în primul rând pentru acest titlu. Vin apoi durerile reumatice şi durerile gutei. Victimile boalei de inimă, numită angina pectoris, spun deasemeni că această durere, atâta vreme cât durează, este mai teribilă decât reumatismul, guta şi toate celelalte. Din fericire, aceste dureri sunt numai momentane.

Medicii cari au făcut intense studii asupra durerii, înclină însă să dea titlul de „culminantă acuitate" durerilor altei boli, care din fericire e foarte rară şi se numeşte „nevralgia trigeminală". Se caracterizează prin dureri repetate într'o parte a capului sau a feţei şi pe care victima le compară cu nişte cuţite, cleşti şi alte fiare înroşite, înfipte în os. Durerile acestea sunt atât de sfâşietoare, încât doctorii consideră necesar să le amorţească cu ajutorul narcoticelor, pentru a salva viaţa sau raţiunea suferindului. Din fericire, metodele de uşurare a durerilor şi de vindecare a acestei boli au făcut mari progrese.

R.

Mătasea de cusut şi de butoniere Gütermann

Avantajele mătăsei de cusut se găsesc în calităţile mătăsei naturale.

Mătasea de cusut este mătasea pur toarsă din cea mai bună calitate.
Mătasea de cusut nu se decolorează.
Mătasea de cusut nu reacţionează intemperiilor.
Mătasea de cusut are lustrul natural.
Mătasea de cusut se găseşte în peste 600 culori.
Mătasea de cusut este eftină.
Mătasea de cusut este moale, elastică şi se acomodează la cusătura hainei.
La întrebuinţarea **Mătasei de cusut** ochiurile nu se rup.

Cusăturile mătăsurilor şi a stofelor de lână fiind cusute cu mătase la vopsire se colorează la fel.
Fiţi atenţi cu ce sunt cusute hainele Dvs.
A economisi la aţă este o economie greşită.
Mătasea de cusut nu poate fi înlocuită.

Intrebuinţaţi mătasea de cusut Gütermann, fiind cea mai bună
Gütermann & Co. S. A. Română, Bucureşti

Cine îşi stăpâneşte nervii îşi stăpâneşte soarta! Cine îşi stăpâneşte nervii, are cea mai bună garanţie că va eşi învingător în greaua luptă a vieţii, mergând fără şovăire spre ţintă. Intăriţi-i cu

Bromural «Knoll».

al cărui efect calmant şi tonic e totdeauna sigur. Preparatul e complet inofensiv şi nu duce niciodată la obişnuinţă.

Se găseşte în farmacii şi droguerii în tuburi cu 10 şi 20 tablete.

Knoll A.-G., Fabrici chimice, Ludwigshafen/Rin.

Pagina FEMEII

Ce uşor ne-am putea face acum singure îmbrăcămintea noastră

DE 20 de ani mă preocupă arta cusutului. Incă copilă fiind, mi-a plăcut să cos rochiţe păpuşilor mele şi mă simt fericită că astăzi, îmi pot coase singură dela rochiţa simplă până la cea mai elegantă rochie.

Ca fetiţă încă, am fost instruită cum să înfilez aţa la maşina de cusut Singer şi mi s'au dat îndrumările principale pentru lucrul la maşină ca: aranjarea materialului sub piciorus, oprirea uşoară a maşinei, regularea tighelului şi a tensiunei potrivite a firului, cât şi importanţa ungerii regulate a maşinei şi a aşezării corecte la maşină, când lucrăm.

Sute şi mii de metri am cusut pe aceeaş veche maşină Singer şi simt o adevărată plăcere, văzând cum coase şi astăzi atât de exact.

Obişnuiam să cos mult şi în timpul nopţii şi puneam un covoraş sub maşina mea veche pentru ca sgomotul ei, să nu fie auzit de părinţii mei, cari insistau să mă culc, căci ochi-mi obosiţi aveau nevoe de odihnă.

Anul trecut, am avut ocazia să-mi pot alege un cadou între o maşină electrică de cusut Singer, nouă şi un aparat de Radio. Desigur, am ales maşina de cusut şi vreau să vă istorisesc acum despre noua mea plăcere.

Mi-era dragă maşina mea veche şi chiar astăzi, ea coase perfect. Dar cea nouă a fost pentru mine ca o jucărie nouă, caşi un tren electric, mare, pentru un băeţaş dornic de joc. Maşina electrică fiind portativă, o pot scoate afară pe verandă, sau s'o duc în camera de lucru, ori s'o transport la etaj şi ori-unde în casă. In timp ce cos, cineva din familie îmi citeşte. Copiii îmi istorisesc despre filmele văzute sau despre şcoală; vecinii vin şi mai stau de vorbă şi în tot acest timp eu pot coase înainte, datorită faptului că noua mea maşină nu face nici un sgomot.

Mânuesc aparatele tot aşa de uşor ca foarfecile şi pot face tivuri, încreţituri şi pliseuri cu cea mai mare uşurinţă, folosindu-mă de aparatele ce se găsesc în cutia maşinei.

Motorul nu face nici un sgomot; lampa din spatele maşinei luminează perfect, în orice loc sau colţişor aş lucra, şi astfel pot lucra tot felul de lingerie, perdele, rochii, şorţuri, şervete şi atâtea şi atâtea lucruri de cari o casă are nevoe.

Cu noile maşini Singer, cusutul a devenit foarte plăcut, mai ales dacă comparăm masina actuală cu cea de acum 20 ani şi ţinem seama de perfecţionările ce i s'au adus.

Astăzi mai fiecare femee are în casă un jurnal de mode. Chiar dacă ar locui la ţară, departe de oraş, ea ştie tot aşa de bine ca şi femeea dela oraş, ce se poartă şi ce o îmbracă bine.

Tiparele moderne sunt atât de perfecţionate şi cuprind toate explicaţiile necesare, încât femeea îşi poate alege orice model, şi-l poate executa, urmărind lămuririle cuprinse în tipar.

In fiece sezon apar ţesături cu desene tot mai frumoase şi în culori tot mai atrăgătoare, din materiale moi şi mătăsoase, încât e o adevărată plăcere să le mânueşti.

Dar ceeace este cu adevărat o noutate şi ce ne dă adevărata satisfacţie, este însăşi maşina de cusut modernă Singer. Ea se mânueşte uşor, coase atât de repede şi liniştit, îşi îndeplineşte lucrul ce-i ceri cu atâta uşurinţă, încât lucrezi la ea cu plăcere. Ceeace mai înainte părea un lucru greu şi plicticos, cu maşina nouă este o jucărie. Rândurile de cusături se formează pe nesimţite, iar cu ajutorul aparatelor ingenioase ce sunt la maşină, se pot face lucrările cele mai artistice, în mod mai perfect decât cu mâna şi într'un timp mult mai scurt. Tivuri, cute, încreţituri, pliseuri, paspoluri etc., etc., toate aceste garnituri ce înfrumuseţează îmbrăcămintea, se fac uşor şi repede, deoarece maşina modernă Singer le execută ca un simplu tighel.

Sper că şi Dv. vă veţi folosi de maşina de cusut Singer modernă ori de câte-ori veţi avea de cusut ceva şi cu cât o veţi folosi mai des, cu atât vă va deveni mai dragă şi veţi găsi posibilităţi noi de lucrat pe ea. Ca şi mine, veţi găsi că maşina de cusut vă este o prietenă nedespărţită, care vă dă posibilitatea să faceţi lucruri utile şi frumoase pentru acei cari vă sunt dragi şi ca să vă înfrumuseţaţi locuinţa.

MARY

Printemps de Paris

FARMECUL PARISULUI ESTE INCHIS IN NOUL PARFUM ŞI PUDRĂ

PRINTEMPS DE PARIS

creaţiunile subtile ale casei BOURJOIS

Flaconul model mare Lei 330
Flaconul obişnuit Lei 200
Flaconul pentru poşetă Lei 60
Pudră Lei 90

Printemps de Paris BOURJOIS

BOURJOIS

BOURJOIS PARIS

Acum o lună arătam cu 10 ani mai bătrână

„Aveam sbârcituri în jurul ochilor și a gurii, pori dilatați și simptome de moleșire care mă îngrijorau.

Astăzi tenul meu este în toate privirile tot așa de plăcut ca al drăgălașei mele fiice care debutează în lume. Aceasta se datorește cu totul descoperirii uimitoare a profesorilor de la Facultatea de Medicină din Viena care au găsit că „pielea poate mânca". Ea poate să absoarbă substanța nutritivă și să o transforme în țesuturi vii și sănătoase. Nu e vârsta înaintată care produce sbârciturile și moleșirea, ci alimentarea insuficientă a pielei. Aflând de alimentele prescrise de acești medici celebri și aplicându-le, am putut să mă fac în patru săptămâni mai tânără cu zece ani. Doresc ca orice femeie de peste 25 ani să poată cunoaște aceeași bucurie."

Garantăm contra 500.000 lei că Crema Tokalon, celebra crema de Paris, conține elementele nutritive de care, după zisa acelor renumite autorități, pielea Dv. are trebuință pentru a rămânea tânără. Aceste elemente sunt: untdelemn și smântână predigerate, emulsiuni de extracte vegetale și gălbenuș de ou, combinate în Crema Tokalon după o formulă științifică. Deja în prima noapte veți constata o îmbunătățire abia de crezut. Aplicarea ei continuă dă un ten de tinerețe și de frumusețe permanente care rămâne fraged și fără nicio sbârcitură. Crema Tokalon, culoarea roză, trebuie aplicată seara înainte de culcare. Crema Tokalon albă (absolut neunsuroasă) se întrebuințează dimineața. Se garantează succesul, altfel banii se restituie.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, de la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, de la Lei 60.—.

CRĂCIUNUL ȘI REVELIONUL

CU EXCURSIILE

„REALITĂȚII ILUSTRATE"

la Paris și pe Riviera Franceză.

21 Decembrie—6 Ianuarie.

Condițiuni speciale pentru călătorie parțială și pentru grupuri pe categorii și profesiuni.

Program bogat de vizitări.

Conducerea: d. Octavian Moșescu.

Informațiuni la „Realitatea Ilustrată", secția Turism, str. C. Mille No. 7.

...vi se restituie banii

dacă vă declarați nemulțumiți cu revista „realitatea ilustrată", numărul de crăciun, care apare la 20 Decembrie în 40 de pagini, cu un album de fotografii al evenimentelor anului 1933, un calendar pe 1934 și articole senzaționale.

puteți deci cumpăra „realitatea ilustrată" fără nici un risc.

Numărul de Crăciun al revistei „Realitatea Ilustrată"

La 20 Decembrie se pune în vânzare la toate chioșcurile din țară, numărul de Crăciun al revistei „Realitatea Ilustrată", care va constitui cel mai frumos dar de sărbători și va fi o adevărată relevație.

Acest număr va apare în condițiuni technice excepționale, tipărit la foto-rotogravură, în două culori, și va cuprinde 110 pagini cu un extrem de variat material redacțional. In cuprinsul acestui număr, cititorii vor găsi cele mai senzaționale reportagii ilustrate, schițe, humor și o serie întreagă de articole semnate de cei mai renumiți scriitori.

Numărul cuprinde în supliment un volum de 80 pagini cu evenimentele anului 1933, prinse prin obiectiv și un calendar săptămânal de birou sau perete.

Numărul special de Crăciun al „Realității Ilustrate" se vinde în toată țara cu 20 de lei exemplarul.

In numărul de Crăciun

„REALITATEA ILUSTRATĂ"

lansează un concurs care va stârni senzație

„Femeia cu forme pline"

tip Mae West

PREMIUL I-iu 10.000

Câștigătorii celor 50 de excursii gratuite la Viena și Paris, oferite de revista „Realitatea Ilustrată".

Revista noastră fiind sub tipar în ziua tragerii numerelor câștigătoare pentru cele 50 excursii gratuite, rezultatul tragerii prezidată de d. col. Gabriel Marinescu, prefect al Poliției Capitalei va fi publicat în ziarul „Dimineața", și în „Realitatea" care apare în ziua de 20. Câștigătorii vor fi avizați imediat telegrafic.

Aceste 4 *elemente*

cari au creat renumele

APEI DE COLONIA

Jockey Club

1. esențele alese de parfum
2. amestecul minunat
3. alcoolul pur și concentrat
4. distilarea în interval suficient

sunt protejate de flaconul sigilat și eticheta de garanție

Această apă de Colonia precum și celelalte două produse Lady, — CHAT NOIR și PERLE DE PARIS, — se vând numai în flacoane originale, sigilate cu eticheta de garanție.

A apărut in editura Naționala-Ciornei, romanul d-lui *Virgiliu Monda: „Testamentul domnișoarei Brebu"*. Roman de acțiune, mister și iubire desfășurat între colinele Brașovului și țărmurile feerice ale Bretaniei, această carte este un imn vieții și dragostei.

SLUGI ȘI STĂPÂNI

SWIFT a fost un mare satiric englez. Una dintre operele sale celebre este: *„Arta de a-și fura stăpânii"*, unde sub pretext că ține cu servitorii, și că dă sfaturi folositoare acestora, a făcut o spirituală critică a societății engleze de pe vremea lui. O foarte interesantă lucrare a făcut și *Octave Mirbeau*, cunoscutul scriitor, cu simpatii anarhiste, scriind *„Journal d'une femme de chambre"*.

Servitoarea, din romanul lui Mirbeau, ascultând pe la uși și privind pe gaura cheii, povestește în „jurnalul ei" tot ce a avut prilejul să vadă și să audă prin casele stăpânilor, pe unde a slujit.

La noi nu s'a ivit încă scriitorul de geniu, care să descrie slugile contemporane și nici interesanta epocă, specifică țării noastre, de după fanarioți, când atâtea slugi boerești, furându-și stăpânii și profitând de anumite vicii ale acestora, ajunseseră să le ia locul.

Verbul *„a ciocoi"*, înseamnă a linguși cu înjosire, a se pleca cu umilință, a fi târâtor și servil. Vechea slugă, *ciocoiul*, plecat și smerit cu cei mari, era trufaș cu cei mici... Scriitorii din veacul trecut întrebuințează expresia: „Se ciocoia la unul și la altul"!

O anchetă prin localurile din București frecventate de servitori.

Slugile în trei aspecte diferite ale existenții lor. Așteptând angajamentul pe bănci și pe la garduri și plimbându-se sărbătoarea spre raiul fericirii.

In zilele noastre cuvântul *ciocoi* nu mai însamnă „slugă", ci „boer".

— Mă duc la ciocoiu" — spune țăranul când se duce la curte, la proprietarul și mai ales la arendașul moșiei, ca să se socotească.

Chiar târgovețul, când spune azi vorba „ciocoiu", nu se gândește la vechea slugă, din veacurile trecute ci la boerul de azi.

Asta e de altfel soarta cuvintelor: unele decad, iar altele se urcă în rang. „Jupâneasă" însemna odinioară soția boerului, pe când „doamnă" era titlul exclusiv al princesei domnitoare. Azi „jupâneasă" i se spune unei servitoare: „jupâneasa din casă". „Doamnă" poate fi ori ce cucoană de mahala. Iar „madamă" i se spune azi ori cărei femei din popor... Tot astfel a degenerat și cuvântul „șef".

— Ei, Șefule!" — poți să-i strigi și unui măturător de stradă.

Pe de altă parte cuvântul de ocară „ciocoiu" a devenit nobil. De la ciocoii vechi ne-a rămas următoarea formulă de terminare a scrisorilor, azi cu totul părăsită.

„Al domniei-voastre prea supus și plecat servitor".

Sau salutarea aceasta, care se mai aude din când în când:

— *Sluga plecată"* și care la începutul secolului era întrebuințată cu prilejul despărțirii dintre două persoane, cari își strigau „sluga" pe un ton jovial cași cum ar spune: *„la revedere amice"*.

SLUGILE DE AZI

Am întâlnit un vistavoiu al unui general, care se lăuda că a strâns mai bine de 20.000 lei de când e „ordonanță" la București.

— Totul e să fii deștept" — spunea el — „uneori e de mare folos să știi să te pui bine cu tânăra cucoană..."

Dar de obiceiu ordonanțele militărești sunt niște nenorociți sclavi.

Cunosc servitori civili și servitoare — uneori perechi — cari au case și pământ la țară, la dânșii, în valoare de sute de mii de lei. Servitorii lasă acolo pe alții să îngrijească de gospodăria lor și vin să se bage câtva timp slugi la București, „ca să facă parale".

Servitoarea nu plătește chirie, n'are grijă de lemne și nici de coșnița zilnică. Dimpotrivă, de pe urma unor mici combinații

cu băcanul, cu olteanul, etc., servitoarea deșteaptă reușește să facă zilnic anumite economii, care se cifrează cel puțin la zece, douăzeci, cincizeci de lei pe zi, după bogăția sau prostia stăpânului.

O servitoare deșteaptă nu fură, dintr'odată, o sumă mare, căci știe că riscă să aibă de-aface cu poliția sau parchetul.

Este foarte răspândit însă obiceiul furtului micilor sume zilnice, de neobservat, din buzunarul „domnului", care nici odată nu știe, în mod precis, cât a avut în buzunar. Iar dacă observă vre-o mică lipsă, își închipue că a uitat pe ce a cheltuit. Doamna, de asemeni, poate avea obiceiul să uite mici sume pe colțurile meselor sau prin sertare.

In schimb, o servitoare, cât de proastă, va da din când în când stăpânei sale câte-un leu, doi lei sau cinci lei, din pungă, bani pe care va pretinde că i-a găsit „pe când mătura prin casă".

In modul acesta se câștigă încrederea stăpânilor, cari fiind ciupiți zilnic, cu sume ce le consideră neînsemnate, ajung să fie jefuiți, în realitate, cu sute de mii de lei, cari în cursul anilor se transformă în câte-o frumoasă gospodărie undeva, prin Transilvania.

HAINELE SERVITOAREI

Servitoarea nu are de obiceiu nevoe de haine, căci primește daruri de la stăpâna ei.

Ciorapii și în genere rufăria se poate purta în comun. Cele mai multe cucoane nu bagă de seamă.

Unele servitoare, înainte de a intra la un stăpân, se interesează de mărimea gulerelor ce poartă domnul... Amicul servitoarei poartă de obiceiu cămășile, ciorapii mănușile și chiar ghetele domnului. La vreo petrecere, seara, servitoarea mai îmbracă și câte-o rochie de a cucoanei...

Dar asemenea împrumuturi sunt cam primejdioase. O servitoare inteligentă reușește să-și facă o garderobă proprie.

Iată un sistem:

Astă toamnă servitoarea mea mi-a ascuns o mănușă. Când a venit iarna, am găsit numai una. Am căutat-o zadarnic prin toate părțile:

— Arunc'o și pe asta! — i-am spus.

Peste câtva timp, mi s'a părut că recunosc mănușile mele în mânile unui vizitator, pe care l-am văzut îndreptându-se spre camera servitoarei mele.

După același sistem poate dispare un ciorap al doamnei, etc. Nu mai vorbesc despre batiste sau alte lucruri mărunte, a căror socoteală e greu de ținut.

Un procedeu abil este și acesta: — servitoarea ascunde o haină de iarnă în timpul verei, sau una de vară în timpul iernei. Poate ascunde chiar vre-un ceas brățară sau altă bijuterie care observă că nu e întrebuințată. Dacă, după câtva timp stăpânii observă lipsa și fac gălăgie prea mare, atunci bineînțeles că obiectul se poate „găsi" de către „credincioasa" servitoare. Dacă însă nu sunt nori prea amenințători la orizont, dacă nu există nici o primejdie serioasă, atunci servitoarea sau servitorul poate păstra obiectul ascuns, îl poate vinde, dărui unui amic sau îl poate ține, dacă-i place prea mult, ca să-l poarte când va intra la alt stăpân.

O ȘCOALĂ DE SERVITORI

Poate că ar fi bine să fie! De fapt servitorii își dau lecții unii altora fără să existe o școală oficială.

Ei se întrunesc în diferite părți ale orașului, pe unde vin, — de obiceiu — și fel de fel de oameni fără nici un căpătâi... Acolo fiecare povestește ce știe despre stăpânii lui.

Literatul, care ar asculta, ar putea aduna un bogat material documentar despre familiile moderne bucureștene.

In asemenea localuri, servitoarele se împrietenesc cu diferiți pungași și de multe ori „vând pontu", adică informează pe aceștia despre averea stăpânilor, obiceiurile lor, zilele când sunt mai mulți bani în casă, etc.

Mulți servitori sunt și în slujba poliției secrete; adică poliția se servește de dânșii pentru a culege informații asupra locuitorilor vreunei case suspecte.

Vara, locul de întâlnire, de predilecție al servitorilor, este grădina Sf. Gheorghe. Primăria a scos toate băncile de acolo, dar nu a putut goni pe servitori. Ei stau ore întregi, în picioare, prin grădină sau pe trotuarele din jur. In zile de Duminică și sărbători se văd, uneori, sute de servitori pe acolo. Duminică, după prânz, vin și la Cișmigiu.

Se mai întrunesc, în zilele de sărbători și prin diferite alte părți ale orașului: prin curți dosnice de dans, pe la capătul căei 13 Septembrie, pe la Antrepozite etc.

In apropiere de aceste curți sunt deobiceiu căișori și alte asemenea distracții populare.

Iarna, sunt anumite localuri cum e de pildă „sala Constructorilor" din Bulev. Maria, în apropiere de Colina Mitropoliei, cari adăpostesc servitori. In clădirea citată sunt mai multe săli, sus și jos. Prin diferite colțuri ale sălilor cântă câte-un mic taraf de lăutari cu instrumentele sau din gură.

Uneori, în aceeaș sală, cântă mai multe tarafuri de odată, pe când mușteriii vorbesc, strigă, râd, se ciartă. E un sgomot infernal, cam greu de suportat pentru o ureche mai sensibilă.

Servitorii mai au și diferite cluburi prin unele camere dosnice ale cârciumilor de la periferia orașului.

SFATURI PENTRU SERVITORII TINERI

— E mult mai greu să fii servitor decât stăpân" —— mi-a spus unul dintre frecventatorii acestor cluburi.

„Dacă unii stăpâni s'ar îmbrăca în haine de servitor, nu i-ar angaja nimeni; iar dacă chiar ar găsi vre-o slujbă, a doua zi ar fi dați afară".

„Un servitor trebue să fie deștept, îndemânatec și să știe minte toate.

„El n'are voe să răspundă nimic stăpânului, chiar dacă-i dă poruncile cele mai fără de cap... Dar de făcut va face numai aceea ce va vrea...

Un servitor „cu experiență" mi-a spus următoarele:

— Mulți stăpâni se cred foarte arătoși, dacă au ghetele lucioase ca oglinda.

„Astfel un stăpân îmi reproșa că nu știu să fac ghetele, ca lustruitorii de pe stradă... De atunci, înainte de a i le duce, le frecam cu capătul vre-unei perdele de plus, din cele ce erau în salonul lui. Acum dau sfaturi servitorilor mai tineri, că e foarte practic să se frece ghetele cu perdelele ce atârnă pe la ferestrele boerești. Stăpânul vanitos, fiind încântat de zelul și îndemânarea servitorului său, dă în asemenea cazuri și câte un bacșiș.

CÂND SERVITORUL VREA SĂ PLECE

— Spre a învăța minte pe stăpânii cicălitori, e bine să le spui toate mojiciile, punându-le pe spinarea altora — îmi spune interlocutorul meu.

„Astfel dacă cucoana te trimite îndărăt cu o carne, ce are prea multe oase, te vei întoarce îndărăt, tot cu dânsa, fără a mai da pe la măcelar, dar vei aduce răspunsul:

— Mi-a spus măcelarul :„da cucoan'ta n'are oase"?, sau vre-o altă mojicie... Se poate spune orice mojicie stăpânului, adăugând cu blândețe și seninătate: „Așa a spus măcelarul... sau băcanul... olteanul... sau cucoana de alături...."

— Când un servitor vrea să plece va face cele mai mari încurcături, supărând în toate felurile pe stăpâni: Va preda zăpăcit scrisorile cu cari îl însărcinează domnul, va spune fel de fel de minciuni prin vecini. E bun și sistemul de scrisori și telegrame trimise „de acasă", de la țară, prin cari servitorul e vestit că „un copil e rău bolnav" sau că „i-a murit taica" și așa mai departe.

„In caz că stăpânul amână sau face greutăți, servitorul sau servitoarea pot deveni cât de obrasnici și grosolani. Servitoarea poate eși în mijlocul curții sau pe trotuar și acolo să strige în gura mare fel de fel de vorbe insultătoare, să plângă în hohote, că a fost dată afară fără să i se plătească leafa, etc.

„Un bun mijloc este de a plictisi pe stăpâni, făcând toate treburile pe dos".

SERVITORII MECANICI

Trebue să recunoaștem că a fi servitor, adică a fi mereu la dispoziția altui om e într'adevăr greu și penibil. Rolul de servitoar e ingrat de multeori. Sunt și mulți stăpâni răi, proști, cicălitori și necinstiți, cari socotesc că servitorul e un fel de sclav, de a cărui suflet nu trebue să se ție seamă și pe cari poți să-l maltratezi cum vrei.

Progresele technice tind însă să ne scape de această situație, întrucâtva nedemnă pentru omenire, ca unii oameni să fie stăpâni, iar alții slugi.

Azi — de pildă — servitorul nu mai are nevoe să scoată apă de prin puțuri și să care cu donițele... Nu cară nici lemne pe scări... A început să nu facă nici focul... Nu mai curăță lămpile și nu mai tae cu foarfecile mucurile lumânărilor, așa cum se făcea acum o sută de ani.

E destul să sucești un mic robinet din perete ca apa să se sue singură la orice etaj. Aproape toate casele din București au lumină electrică. Caloriferul, ascensorul, crematoriul de gunoae în fiecare casă, vacumul care suge praful, fierul electric de călcat, mașini electrice de gătit, telefon prin toate casele... toate aceste invenții și altele tind să desființeze meseria de servitor.

Azi chiar servitorii au drept slugi, aceste docile mașini. O slugă nu mai aleargă cu un comision de la un capăt la altul al Bucureștilor, ci ia în mână receptorul telefonic, mai harnic și mai prompt ca orice servitor în carne și oase.

Va veni o vreme când omenirea va scăpa de această situație umilitoare și penibilă de a fi împărțită în slugi și stăpâni. Stăpânii nu vor mai avea a se plânge de „acești dușmani și spioni plătiți de dânșii", iar servitorii nu se vor vedea excluși din rândul „oamenilor" chiar de către legi, cum e cazul legii electorale, care nu admite dreptul de vot pentru slugi.

Technica face progrese uimitoare și nu vor trece decât puțini ani, până când ori ce serviciu în casă va fi îndeplinit numai de mașini, astfel că fiecare om, chiar cel mai modest, va fi stăpân, servitorii dispărând cu totul, pentru totdeauna.

Cum ne mirăm azi de vremea sclaviei, așa se vor mira oamenii în viitor, cum de au putut exista în secolul al XIX-lea: *slugi și stăpâni.*

ALEX. F. MIHAIL

PRIMUL INSTITUT
COSMETIC MEDICAL

Sub conducerea efectivă a unei doamne doctor dermatolog, specializată la Paris în boli de piele și cosmetică

Str. REGALA 4, etaj

Colț str. Academiei. Telefon 3.14-11

MASAJUL MEDICAL al feței și tratamentul special contra ridurilor. seborea (pielea grasă), acnea, punete negre, negi, etc. Inlăturarea pistruilor și petelor, distrugerea părului de prisos, prin electrocoagulare.

APARATE și instalațiuni electrice moderne.

CONSULTATIUNI gratuite pentru îngrijirea feței Miercuri intre orele 11—12 a. m.

MODA ZILEI

A-ți vopsi părul este azi o necesitate; este Moda care aranjează culoarea părului după persoana de ori-ce vârstă. Cel mai necesar este însă de a alege vopseaua care întrunește atât prin calitatea nevătămătoare, cât și prin reușita nuanței. Aceasta stimată Doamnă, este renumitul „HENNÉ L'ORIENTOL" și „KIVA L'ORIENTOL" lichid introdus în toate centrele lumei. De vânzare la coaforii din orice oraș. Reprezentanța și Depozitul pentru România Parfumeria „LILAS" București 37 Str. Smârdan. 37 Telefon 378/53

TEX HARDING

Dispărut

16) Pe urmele colonelului Fawcett, dispărut de opt ani în pădurile braziliene

Povestirea Tanei

Când îmi terminasem toate pregătirile pentru călătoria mea în Guyana, îmi rămânea un ultim lucru de făcut, să-mi iau rămas bun dela Tana. In săptămânile cât n'am văzut-o, se schimbase foarte mult. Era mai tăcută și mai misterioasă ca mai înainte și pasul cu care m'a întâmpinat în hall-ul casei mici în care locuiam, nu mai era pasul șovăitor al unei fete mici, sălbatece. Tana devenise o femee. Nu pot să spun dacă am observat atunci toate atât de clar, numai în amintirea mea văd toate astea așa cum le povestesc acum. Săptămânile pe care Tana le-a petrecut singură în tovărășia unei europene culte, n'au putut desigur să treacă fără s'o influențeze. Vocabularul ei a devenit mult, mult mai bogat. Vorbia aproape perfect portugheza. Prin „perfect" vreau să spun că te făcea să înțelegi ori ce-ar fi vrut să exprime. E dela sine înțeles că după concepțiile noastre nu vorbia decât foarte prost. Aveam sentimentul că odată cu posibilitatea de a se face înțeleasă, ochii Tanei căpătaseră cu totul altă expresie. Poate că acest sentiment isvora numai din faptul că d-na W. o familiarizase cu mersul și cu purtarea unei europene.

M'am înțeles ca d-na W. s'o ia pe Tana la dânsa în aceeaș zi în care se fixase plecarea mea; însă fetei să nu i se spuie că plecasem definitiv.

Imi mai rămaseră trei zile până să-mi iau rămas bun dela Tana. In aceste trei zile am fost aproape tot timpul împreună cu fata. Stăteam amândoi în grădină unde Tana imita toate glasurile păsărelelor, făceam bae la strandul din Nicteroy și ne plimbam cu automobilul sus, prin munți.

Știa Tana, simția că acestea sunt ultimele noastre zile?

Azi știu, căci în dimineața zilei a doua, Tana îmi aduse din casă bastonul de bambus cu hieroglife, „fetișul", bagheta magică. Știa cât mă intrigase pe mine cunoștințele ei despre monogramul „R. R." și acum voia să-mi facă un dar, spunându-mi ce era cu acest monogram.

Două zile la rând îmi vorbi Tana și în acelaș timp se juca prin nisip, sgâria cu bagheta magică figuri care trebuiau să-mi lămurească ceeace ea nu-mi putea povesti. Eu am scris atunci lui Jimmy Burnes tot ce mi-a povestit Tana, și scrisoarea către Jimmy Burnes o relatez aici așa cum mi-am întipărit-o, când i-am scris-o lui Jimmy.

*

„Eu sunt Tana, fiica lui Acunca. Tatăl meu Acunca, este tatăl tuturor oamenilor, cari locuesc de partea cealaltă a munților Albaștrii, pe acele movile, la a căror vedere erai aproape să te înneci atunci când ai stat la granițele patriei mele. Așa ai spus tu singur. Tatăl meu Acunca este tatăl tuturor oamenilor cari aud când îi strigă „Yayayja". Ei locuesc toți pe movilele de dincolo de munții Albaștrii. Tatăl meu Acunca e mai mare decât toți ceilalți bărbați și pielea lui era are o culoare deschisă ca cerul. El știe cum se desgroapă din pământ bronzul roșu, din ce se compune focul soarelui, și o arată copiilor săi, ca să vadă și ei că el e un fiu al soarelui.

Mama mea e Mana. Ea se svârcolește încolo și încoace când aduce pe micii Yayayj la lumina soarelui. Ea râde când stă culcată pe pământ și când micul Yayayja lovește pereții trupului ei.

Tatăl meu Acunca a făcut o casă din bețe de bambus și pământ. Acoperișul e țuguiat. In vârf atârnă carnea și peștele din care mâncăm, când ne e foame. Tot în ea atârnă și capetele dușmanilor yayayj-lor.

Capetele sunt preparate de oamenii cari se pricep la aceasta, In vremea când apele cresc.

Soarele se ridică din apă și apoi cade iar înapoi în apă. Soarele e focul și apa mănâncă focul. Apoi e noapte, atât timp până se naște un nou foc. Apa mănâncă focurile noi născute, atât timp până când se poate ridica singură. Când se ridică apa, e bine să faci o tăietură în pomul cel mare care e mijlocul casei lui Acunca, tatăl meu.

Când tăietura a fost făcută, trebue aprinse focuri pentru ca apa să-și sugă din nou pântecele, să-și micșoreze malurile, spre a putea din nou să înghită focurile noui.

Când apa scade iar, Yayayj-ii se bucură și mănâncă din carnea și peștele din coliba lui Acunca.

Carnea și peștele îl aduc bărbații, fiii lui Acunca și chiar Acunca care acum nu mai trăește.

Mama mea Mana cunoaște un pom care are la rădăcină pământ roșu. La acest pom se duc nevestele yayayj-lor și îngroapă focuri în rădăcina lui. Apoi bagă capătul unui băț în locul unde a fost focul și-l freacă în mâinile lor. Bățul se umple astfel de pământ roșu. Pământul roșu îl întind femeile pe lemne, pe care tatăl nostru Acunca și fiii săi le aruncă după păsările văzduhului cu puterea care le vine din gură, și lemne din acestea aruncă și după pești, în apă. Peștii și păsările nu se mai pot mișca, de îndată ce sunt nimerite de lemnul cu pământ roșu.

Copiii tatălui meu Acunca au doi dușmani. Unul dintre dușmani este Yayayj-ul care nu locuește pe movilele, dincolo de munții Albaștrii. El locuește pe pământul de lângă apa din care se înalță soarele. Dela acest Yayayja a plecat tatăl tatălui meu Acunca, mai înainte cu multe, multe ape crescute.

Când fiii tatălui meu Acunca întâlnesc pe Yayaj-ii din vale, le trimit cu ajutorul gurii lor, lemne unse cu pământ roșu, și le iau jos capetele. Bărbații bătrâni însă, știu când apa crește și scade, și bagă capetele dușmanilor într'o apă, în care se află plante din pădure. Capetele devin atât de mici, că pot fi agățate în vârful colibei, între carne și pește.

Yayayj-ii din vale sunt dușmanii noștrii, fiindcă știu că pământul roșu din pământul pe care mama mea Mana îl cunoaște, e mai bun decât pământul roșu pe care-l cunoaște mama lor.

Celălalt dușman al Yayayj-lor de pe movile este omul alb a cărui piele e mai deschisă decât aceea a tatălui meu Acunca. Acești oameni sunt ca tine și ei poartă un fulger pe șold pe care nu-l mânuiesc cu puterea gurii ci cu puterea mânii lor, mai departe decât pot Yayayj-ii să arunce lemnul cu pământ roșu. Dece omul alb e dușmanul nostru nu știu. Tatăl meu Acunca ne-a povestit că mult înainte de patru zeci de ape crescute, au venit în munții noștri șase bărbații albi. In onoarea lor războinicii noștri s'au vopsit și i-au întâmpinat cu strigăte de bucurie. Bărbații albi însă au îndreptat asupra noastră, încă din depărtare, fulgerul, astfel că mulți dintre războinici au căzut morți la pământ. A durat mult până ce au putut fi omoriți, într'o noapte.

Asta era singura vizită a oamenilor albi, de care-și putea aminti tatăl meu. Craniul căpitanului lor atârnă în coliba tatălui meu între pești și carne.

Apoi veni ziua când am încetat să râd, ca mama Mana. Când eram în vârstă de douăsprezece ape crescute, au venit Yayayj-ii din vale, și-au răpus pe frații mei și pe tatăl meu Acunca, fiul soarelui. Cinci femei și trei fete au dus cu ei din munți în vale. De atunci am trăit la Yayayj-ii din vale, unde m'ai găsit când am trebuit să mă duc la „Tiki".

Yayayj-ii de pe movile, dincolo de munții Albaștrii unde am crescut eu, divinizează sfințenia soarelui și a lunei. Apoi bărbații coboară la râuri, imediat ce apele au scăzut, și divinizează apa. Yayayj-ii din vale, la cari am locuit, se roagă la divinitatea șarpelui „Tiki". El este tatăl râului și o rudă a soarelui care se ridică în fiece dimineață din apa râului.

Toate surorile mele care-au venit din munți cu mine, au fost aduse în casa femeilor. Eu am fost adusă în casa fetelor intangibile. Fetele intangibile sunt acele care sunt date șarpelui „Tiki". In fiecare an, una din noi era dată șarpelui. Era întotdeauna aceea pe care o găsiau că e mai demnă. Cine poate fi dat șarpelui „Tiki" e fericit, căci „Tiki", tatăl râului, căsătorește pe fata cu zeul care scoate în fiece dimineață soarele din apă și-l ridică pe cer.

Menirea noastră este să devenim miresele zeului soarelui și am fost crescută pentru această menire, de tatăl cel mare, care era pe lângă mine, când eram să fiu dată șarpelui „Tiki", și care s'a prăbușit imediat ce te-a văzut pe tine, când ai sărit din pasărea cea mare spre mine, pe mal.

Trăiam dorindu-l pe tatăl meu Acunca și mă bucuram că devin mireasa zeului soarelui, cum îmi era hărăzit în anul când tu și prietenul tău ați venit din cer la noi.

Atunci trecuse de o apă crescută, de când a apărut în pădurile în care locuiam, fetișul „R. R."

Bărbații cari au fost la vânătoare, au adus din pădure semnul „R. R." unde era sgâriat într'un pom. Ei povestiau că fetișul aparținea unui tânăr războinic alb care se afla în pădure împreună cu un alt războinic alb și un om bătrân. Acești trei bărbați erau probabil la fel cu oamenii de cari ne-a povestit tatăl meu Acunca. Și aceștia purtau fulgere la șolduri.

Printre yayayj-ii din vale se răspândi mare temere când bărbații găsiră fetișul „R. R", căci mulți credeau că moartea fulgerătoare venise să-i caute.

Războinicii noștri observară pe bărbați și aduseră tot mereu fetișul „R. R." din pădure. Noi am învățat să sgâriem acest fetiș în bastoane de bambus, pe care noi și băeții le pregătiam pentru luptători. Ei își întipăreau acest semn, rostogolind bastoanele pe corpul lor și astfel purtau fetișul tânărului războinic alb în jurul lui în pădure.

Intr'una din zile, războinicii au venit și ne-au spus că cei doi tineri războinici ai bătrânului alb, ar fi greu bolnavi, și că bătrânul alb ar fi trist, fiindcă-și pierduse caicul. Bătrânul alb ar fi sfâșiat de ghimpi și foarte slab. Ar fi încercat să omoare fiarele cu fulgerul din șold dar fulgerul nu l-ar mai fi ascultat. Atunci războinicii Yayayj-ilor au știut că puterea fetișului „R. R." trecuse la ei.

Apoi soarele se ridică și apuse de vreo câteva ori și într'una din zile războinicii noștri aduseră pe cei trei bărbați în lagărul nostru, îi adăpostiră în coliba rezervată pentru a găzdui pe mireasa zeului soarelui în ajun de-a fi dată lui „Tiki". In această colibă rămaseră bărbații trei zile și femeile noastre îi îngrijiră, până când nu mai aiurau, cum făceau când au venit la noi.

Apoi în seara zilei a treia începu serbarea, care avea să se termine atât de îngrozitor pentru tatăl omului, care a căzut lângă tine la pământ. când ai sărit din pasărea de argint.

Tată ziua au fost râsete și muzică, și seara ni s'a îngăduit și nouă fetelor să eșim afară pe locul, lângă colibă, unde zăceau cei trei bărbați albi. In mijlocul locului sta piatra pe care ședea tatăl tuturor Yayayj-ilor din vale. De jur împrejur ardeau focuri și femeile mai bătrâne aduseră cazane și plantele pe care tatăl meu Acunca le punea în apă, când voia să micșoreze capetele dușmanilor săi, ca să le poată atârna în coliba sa între pești și carne. Cei trei războinici străini fură aduși în acel loc în fața bătrânului tată, care în acea seară purta pe piept o placă de aur, prin care se putea vedea că era rudă apropiată cu soarele, ca și tatăl meu Acunca. El vorbi cu cei trei bărbați, dar eu n'am putut să aud ce-au vorbit, fiindcă stăteam în dosul colibei, unde până atunci stătuseră războinicii. Am văzut cum

oamenii noştri au ridicat în sus pe cel mai tânăr dintre cei trei războinici şi apoi l-au lăsat pe jos pe piatră în faţa tatălui tuturor Yayaj-lor din vale. El ridică cuţitul de scoici, pe care-l ţinea în mâna sa şi se rugă cu glas tare, astfel am putut auzi cu toţii ce spunea, că ruga spi[illegible] şi fetişul celor trei războinici să se coboare în spiritul războinicilor noştri şi apoi se întâmplă că bătrânul alb trase fulgerul din şold şi-l aruncă asupra tatălui nostru, cu toate că oamenii noştri spuseseră că bărbatul alb nu mai are nici o putere asupra fulgerului. Atunci fiul tatălui Yayaj-lor din vale sări şi-şi înfipse cuţitul în gâtul bătrânului războinic ab. Şi toţi ceilalţi înfipseră cuţitele lor în cei doi războinici tineri, şi fiul bătrânului luă placa cea mare de aur de pe pieptul tatălui său, şi agăţă de gâtul său, astfel ca să putem vedea că şi el e rudă de aproape a soarelui. Apoi se aşeză pe piatra unde stătuse tatăl său, se ridică şi începu să se roage tare. Celor trei războinici li s'au tăiat capetele şi creerul bătrânului om alb l-a mâncat ruda de aproape a soarelui. Fiecare dintre războinicii noştri au mâncat din carnea celor trei războinici şi a fost o serbare care a durat până dimineaţa şi până la prânzul zilei următoare.

Eu însă am intrat în coliba care era destinată să găzduiască fetele care sunt miresele zeului soarelui. In podeaua acestei colibe am găsit sgâriat noul fetiş „R. R.". Fiindcă am fost prima care am văzut ultimul fetiş al războinicilor albi, noul tată al indienilor din vale spunea că eu urmează să fiu dată lui „Tiki". Am vrut să mă duc la „Tiki" şi am venit la tine, care ai venit din cer care e mai înalt decât soarele, înainte să fie mâncat de apă".

*

Aceasta e povestirea Tanei şi când mă gândesc la ea, văd încă micul foc arzând pe care l-am aprins noaptea pe muntele de lângă Nicteroy, unde am stat împreună cu Tana în ultima mea seară. Apoi am mers încet cu automobilul spre vale şi-am intrat imediat în odaia mea, ca să pot scrie ceeace am repetat aci din povestirea Tanei. Incă în aceeaş noapte am trimis o telegramă lui Jimmy Burnes iar a doua zi dimineaţa ţineam în mână o telegramă a mamei lui Jimmy: „Jimmy prăbuşit Duminica trecută, grav rănit". Când, seara, am părăsit casa mea din Nicteroy, spre a întreprinde călătoria spre Guyana franceză, când am trecut pentru ultima oară pe plaje, unde stătea lumea elegantă din Rio de Janeiro ştiam că Jimmy murise. Singurul prieten, din ceasul în care era să fiu împuşcat în faţa unei lăzi de portocale, la Mexico, era mort. Camaradul pentru care merita să sbori prin cer în iadul verde, strălucitul tânăr pentru care aflarea adevărului asupra lui Fawcett şi povestirea Tanei, însemnau îndeplinirea unui ideal, nu mai trăia.

Ceeace am ştiut şi ceeace ştiu e oare adevărul asupra lui Fawcett? Această întrebare a pătruns în viaţa mea abia pe când zăceam bolnav în Europa, şi când lângă patul meu fu adusă o ladă care îmi fusese trimisă din Virginia la Nicteroy iar de acolo m'a urmărit prin toată lumea. Lada purta ca expeditor numele prietenului meu Jimmy Burnes, iar sora care a deschis-o a pus conţinutul lăzii pe patul meu. Erau ciorapi de mătase şi pantofi pentru o femee. Erau darurile pe care Jimmy Burnes voia să le facă tinerei Tana, fetii pe care am împiedecat-o să devie o mireasă a cerului.

Am trecut prin mâinile mele bolnave stofele mătăsoase, şi atingându-le am înţeles că trebuia să desgrop din sufletul Tanei cu totul alte lucruri, decât adevărul asupra soartei unui om bătrân.

— SFARŞIT —

UN NOU ROMAN:

„CALEA VĂCĂREŞTI"

de I. PELTZ

Marea editură *„Cultura Naţională"* a tipărit noul roman al scriitorului I. PELTZ: *„CALEA VĂCĂREŞTI"*.

E o carte masivă, în două volume, scrisă în chip dramatic menită să intereseze straturile largi ale cititorilor de literatură bună.

In acest roman nimic nu e superficial tratat sau inutil; oamenii sunt vii, pasiunile puternice şi viaţa redată cu o naturaleţă impresionantă.

„CALEA VĂCĂREŞTI" —care se află de vânzare la toate librăriile din ţară, va însemna, desigur, un succes şi pentru autor şi pentru editură.

„Insemnările unui ofiţer de poliţie"

de **Coriolan Bărbat**

D. Coriolan Bărbat scrie civilizat, cu multă îngrijire şi cu o cizelată spontaneitate. D-sa are imagini într'adevăr ingenioase. Lectura volumului este interesantă, pentru că deşi încadrată în literatura poliţistă, ea ne înfăţişează subiecte adânc umane şi lasă să se desprindă autentice calităţi de analiză, un minuţios simţ de observaţie şi un stil civilizat, elegant şi fin.

D. Coriolan Bărbat

D. C. Bărbat mai anunţă un volum de foiletoane şi polemici: „Probleme sociale", un fragment de roman din vremea iobăgiei: „Groful" şi un roman de spionaj: „Spioana".

DOAMNELOR! *Pentru Ingrijirea Tenului* D-voastră, consultaţi specialista diplomată din Paris şi Viena, la *Coaforul François*, strada Edgard Quinet 7. *Vopsitul părului şi Ondulaţiuni permanente, ireproşabile.*

● *Pentru îngrijirea tenului, întrebuinţaţi cremele Three Flowers Richard Hudnut.*
● *Pentru a da obrazului o expresie naturală de frăgezime, aplicaţi fardurile Three Flowers Richard Hudnut.*

Vedeţi această cutie?

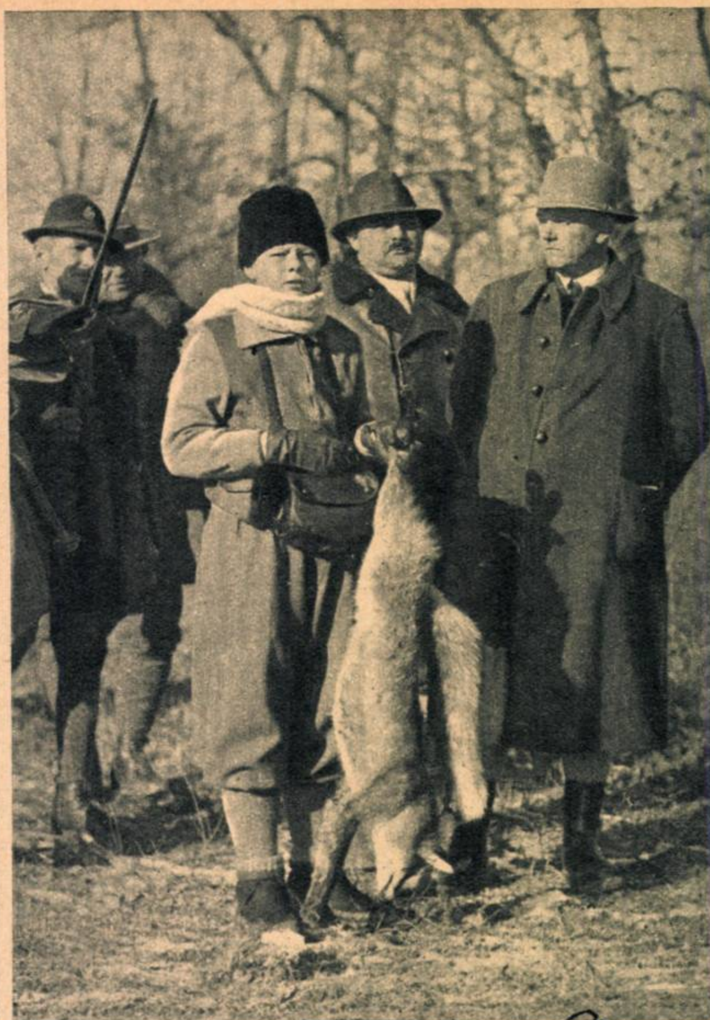
E nelipsită din budoarele femeilor din înalta societate din Paris şi din New York

Intr'adevăr, Pudra Three Flowers Richard Hudnut este favorizată de toate femeile din înalta societate din Paris şi din New York. Faima acestei pudre se datoreşte minunatelor ingrediente din care e compusă, ingrediente cari o fac extrem de fină şi de aderentă. Introdusă de un scurt timp în România, Pudra Three Flowers Richard Hudnut şi-a câştigat imediat sufragiile femeilor distinse, acele femei cari ştiu să deosebească o pudră superioară de una ordinară. Pudra Three Flowers Richard Hudnut se vinde în toate nuanţele, în cele mai bune drogherii.

Pudra three flowers
RICHARD
HUDNUT

Vânătoarea regală dela Timişoara

Săptămâna trecută s'a desfăşurat la Timişoara, la Casa Verde o vânătoare regală.

In fotografiile noastre vedem pe Regele Carol şi Voevodul Mihai in trăsură, Voevodul Mihai ţinând atârnată o vulpe impuşcată, un fazan prins şi invitaţii Regelui la vânătoare.

Pagina JOCURILOR

Problema I-a : (Cuvinte încrucişate)

ORIZONTAL: 1) Coajă de nucă (fig.) 6) Intindere de apă, care poate deveni periculoasă corăbiilor. 7) Instalaţie de T. F. F. 8) Spirite rele. 10) Ţara de... 12) Mare reprezentaţie de... 13) Imperiu în Asia. 14) Judeţul în care se află Odobeşti. 15) Fac nod, fără *n*. 16) S'a sinucis din cauza Julietteі. 18) Ai. 20) Partea dinapoi a unei corăbii. 24) Grad în marină. 26) Pe mişcătoarele... 27) Mişcam din rame. 28) Cuiu. 29) Pronume. 30) Lega împreună. 31) 1933. 32) Dar. 36) Contele de... Cristo. 38) Pirat din Corsica. 39) A-şi lua răspunderea. 40) Forţa. 41) In locuinţa fiecăruia. 43) Locuitor din Arabia.

VERTICAL: Latura unei corăbii. 2) Rudă cu Ion Păun. 3) Da înapoi. 4) Şalupă turcească. 5) A fost scuipat de chit, cu picioarele înainte?! 9) Fire destrămate 10) Corăbii *care apar şi dispar*. 11) Era sburător, cu corabia lui cu tot. 12) Scorburos. 14) — strie, — gravură. 19) In el se pun morţii pe mare. 20) Corsari. 21) Felicităm sau dispreţuim! 23) Ţărm. 25) Ce ţine de navigaţie. 28) Ba. 32) Patria corsarilor. 33) Locuitor din insulă. 35) Acolo se păstrează florile, iarna. 36) Ea asistă pe noul născut. 37) Londra e aşezată pe ea. 42) A. B.!

Marian

Deslegătorii jocurilor din Realitatea Ilustrată Nr. 357

AU DESLEGAT TOATE JOCURILE:

Ilie T. Lupiţa, Caracal; Liza Silberman, Loco; Lazăr Woinowski, Ochiuri; Dobrescu Nicolae, Loco; Izi Cogan, Loco; Alex. Cimbrescu, Focşani; Lambru Mngula Loco; Petriţa Blagoe, T. Severin; Lilla Cutcutache, Piteşti; slt. Viorel Frunzăreanu Sibiu; Julieta M. Bruckner, Loco; Cezar Scarlat P., Loco; Servius Tullius, Timişoara; C-tin Protopopescu, Otopeni; I. Mitrescu, Lădeşi-Vâlcea; Gh. Nafliu Lădeşti-Vâlcea; Mitică Năstăsescu, Craiova, Dan Titus Lochianu, Gherla; Marioara şi Florica Anastasiu, Giurgiu; Emilian Petroviol, Todireni-Botoşani; Georgică Miulescu, Vaslui; Mimy Florian, Loco; Dr. Emilia F. Drăcea, Baziaş-Jugoslavia; Marga Constantinescu C. Lung-Muscel; V. T. Logiu, RodnaNăsăud; Mircea Ştefănescu Calistrat, Loco; Sever Demetrescu, Craiova; Maria Erdös, Gherla; Nicu Drăghici, Rupea, ..d. T. Mureş; Sizi Florian, Loco; Cernăianu Mirea, Timişoara; George Turcu Loco; Lazăr Himmelşten, Bacău; Alexandru Pora, Rupea-T. Mare; Turtureanu Radu,, Cernăuţi; Valeriu Pop, Făgăraş; Reiss Robert, Făgăraş; Lisette Filotti, Loco; Mitu Stăiculescu, Braşov; Isac Haimovici Chişinău; Tina Eftimiu, Iaşi; Nană Aurel, Tg. Mureş; D. C. Maiorescu, Loco; S. Alexandrescu, Loco; Popa V. Traian, Brăila; Hönig Saul, Brăila; Paul Davidovici, Vaslui; Marinciu Gabriel, Vaslui; Margaritte Giurgescu Loco; Maria Russu, Braşov; Samuel Eisenberg, Loco; Irina Dancico şi D-trie Ardeleanu, Pecica-Arad; ing. Dan T. Nicu, Buzău; Păpuşa şi Silviu Codreanu, R. Sărat; adm. locot. Munteanu Vasile, Cluj; Gabor Gh. Buzău; Petre M. Vernescu, Cluj; George Niculescu, Caracal, Mary Petrescu Caracal; Lyja şi slt. I. Carpenescu, Craiova; Paula Bobicescu, Bobiceşti-Romanaţi; C. Popescu, Trestia-Buzău; Cornel Victor Mihăilescu, Loco; Ionescu V. Constanţa; Mircea Demetrescu, Cernăuţi; Al. N. Vasilescu-Vasal, Loco; Nina Tomescu Loco; Valentina Marinescu, Loco; Victoriţa Dumitrescu, Loco; Petrică Dinulescu, Loco; Ionel I. Andreescu, Feteşti-Ialomiţa; Letiţia P. Simionescu, hGerla-Someş; Herman Weidenfeld, Botoşani; Hristea Buzeşteanu, Roşiori de Vede; Anton Dragotă, Hunedoara; Janca Sternberg, Loco; Petrel Cantiniadi Loco; Rosenberg Z. Rosy, Vaslui; Maria Metaxa, Loco; Ioan Borangic, R. Vâlcea; Christofor Dan Samsonic, Sulina; Poenăreanu Mircea, Loco; Nellu Dănescu, Craiova; Stelian Macovei, R. Sărat; sublt. Ciobanu V. Avraam, Sibiu; Greorges Cristescu Baziaş Caraş; Miron Ioannide, Loco; Şt. Gh. Ştefănescu, Piteşti; Boitoş R. Ignat, Blaj; Spătariu Gheorghe, Blaj; Silviu Munteanu, Blaj; Valentin Petcovici, Câmpina; Olimpia Săvulescu, Craiova; Lenny Bărbieru Braşov; Anţica locot. M. Gregorian, Loco; Ion I. Dedu, Loco; Magda Covaci, Timişoara; Dra Bârsan, Sălişte-Sibiu; Emil Mărgineanu, Turda; Theodor şi Mihail Atanasescu, T. Severin; Tanţi Constantinescu-Vedea, Slatina; Viorica Covutiu, Maieru-Năsăud; D. Gheţu Tecuci; Aurora Ştefănoiu, Iaşi; Sergiu Grigorescu, Bacău; Grişa Grünberg, Leova-Cahul; Morariu Alexandru, Mendicăuţi-Vechi-Hotin; Olga Diaconescu, Iaşi; N. I. Rădulescu, Buzău; Daddy dr. Vladimir, Loco; Maïa Goles, Loco; Nicu Slavu Sfinx Câmpina; Nicu Brebeanu, Nylre, Câmpina; căpitan Marinescu Anghel, Deva; Monţia Valeria, Ghiorse, Arad; Cărhănia Valentin, Loco; Aristide Cantili, Roşiori de Vede; Cici Popescu, Dobriceni-Romanaţi; Yoannide Ulysse, Loco; Lăzărescu Ioan Loco; Constantin Teodor Canciu, Loco; Cornelia M. Gordian, Loco; Elena Degan, R. Sărat; Nicuşor şi Victoriţa Drăghescu, Loco; C. D. Diaconescu, Loco; Virgil Andronescu, Târgovişte; Blum Jean, Loco; Emilia dr. Uică, Loco; Zoe Melchisedec Loco.

AU DESLEGAT DOUĂ JOCURI:

Ştefan Bertel şi Pitzi Slăvescu, Săvescu, Galaţi; Sara şi Mayer Gersow, Râmnic-Sărat; Teodora şi Nely Victorian, Craiova; Racovitză Gheorghe, Iaşi; Lucreţia şi Margareta Pallade, Turnu-Măgurele; Corduş Aurel, Sf. Ilie-Suceava; Ioşca Iahr, Luduş-Turda; St. Rădulescu-Baicu Loco; Teofil Păun, Dorohoi; Coca Rădulescu, Işalniţa; Giuta N. Drăcea, T. Severin; Dionisie Colan, Loco; Nuţi şi Suzi Iupceanu, Loco; M. C. Weiss, Focşani; Filip Leibovici, Loco; Const. Bolaru, Loco.

Problema II-a: Aritmogrif

						A						
			14	4	9	5	22	1	17			
					16	4	18	17	16			
	17	4	16	4	15	1	17					
			6	11	5	2	15	13	4			
					6	3	4	9	7	6	8	2
					15	7	13	2	5	4		
10	2	1	2	5	4	6	8	2				
				17	2	8	4					
				1	14	2	9	4	5	4		
						B						

Rândurile orizontale dau numele a nouă subsecretari de stat, iar rândul A-B al altui subsecretar.

PENTRU UŞURINŢĂ: a = 4, g = 13, l = 3, x = 18.

S. M. CONST.

Numele premiaţilor

Prin tragere la sorţi au câştigat:

PREMIUL I-u lei 200 în numerar, d-na **dr. Emilia F. Drăcea,** Baziaş-Port.

PREMIUL al II-lea, un abonament pe 1 lună la „Realitatea Ilustrată" **d-lui Valenttin Marinescu,** str. Romană 55, loco.

PREMIUL al III-lea, un aparat fotografic „Agfa-Box" **d-lui Silviu Munteanu,** elev cl. VII. Internatul Vrâncean de băeţi, Blaj.

Câştigătorii sunt rugaţi să trimeată o fotografie pentru a fi publicată în revistă. Premiile se expediază după primirea unei c. p. cu adresa exactă: cei din Capitală se vor prezenta personal, la redacţie.

KURLASH
Aparat de curbat genele 200 lei
Gene false,-de neobservat 150 „
Mastix p. adumbrit gene şi sprincene 60 „
Cremă pt. crescutul genelor 100 „
La DORTHEIMER, cal. Victoriei, 50
Cereţi noul catalog

„REALITATEA ILUSTRATĂ. — *Director* Nic. Constantin.
Redacţia şi Administraţia: Str. Const. Mille 7—9—11, Telefon 3-8430

In veacul al XX-lea

*Americanii, cari fac baie în fiece zi. știu carte cu toții, **au cel mai înalt standard de viață** și se consideră cei mai **civilizați oameni din lume, au dovedit** de curând că **toată civilizația — cel puțin a unei părți** însemnate dintre **ei — nu-i decât foița de staniol ce învelește** pornirile crude **moștenite dela bandiții** cari au colonizat noul continent, **până'n veacul** trecut. Iată o ispravă recentă: la San José (California) se aflau închiși doi indivizi, un negru și un alb, **acuzați de a fi ucis pe** Brooke L. Hart, fiul unui milionar american. **Mulțimea — fără să aștepte** sentința justiției — a pătruns cu forța în închisoare, a scos pe cei doi și i-a linșat.*

Fotografiile pe care le publicăm vor rămânea ca pete de rușine pe veacul nostru.

CUPON DE JOCURI
No. 359

Numele și pronumele ....

....

Adresa:

BIBLIOTECA

REALITATEA ilustrată

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

ANUL VII. No. 360
21 DECEMBRIE 1933

Moş CRĂCIUN

SUFLETELE frumoase rămân cele mai adesea ascunse. Unele trăiesc anonime în umbra generozităţilor lor iar altele au existat atât de obscur şi în vremuri atât de îndepărtate, încât nu le cunoaştem decât din binefacerile ce radiază fără încetare din faptul că au trecut pe acest pământ. Sfinţii cari au învăţat pe cei mari să se amestece cu cei mici, pe cei înţelepţi cu cei simpli, pe cei bogaţi cu cei săraci, arareori s'au bucurat de cinstirea pe care semenii lor au dat-o poeţilor, oamenilor de stat, principilor şi regilor. Ei au însă un regat invizibil, şi răspândesc în lume darurile Domnului. Lor le datorim înfrângerea tiraniei şi a cruzimei, ideea păcei şi a faptei bune.

Un astfel de sfânt a fost Niculae, Episcop de Myra, a cărui aniversare a început a se sărbători dela 6 Decembrie 326, după Chr.

Varietatea numirilor sub care e cunoscut, dovedeşte imensitatea influenţei sale. In latineşte i se spune, Sanctus Nicholaus; în italiană, San Nicolo, sau Nicola di Bari; în germană, der Heilige Nicolaus, sau Niklas; în olandeză, St. Nicolaas sau Niclaes iar la englezi a devenit Santa Claus, identificându-se cu Moş Crăciun.

*

E sfântul copiilor, în special al şcolarilor, al fetelor fără zestre, al marinarilor, al călătorilor şi al neguţătorilor. E mare erou naţional al vechiei Rusii, patronul districtului francez Brie, al Veneţiei, al Freiburgului şi al multor altor oraşe şi cetăţi, în special al celor situate pe coaste, constituind porturi marine sau centre comerciale. Dacă sfântul Gheorghe reprezintă cavalerismul, Sfântul Nicolae e cu marea massă a poporului. El întruchipează democraţia. Captivul şi sclavul altor ţări, dincolo de orizonturile noastre se unesc cu văduva şi orfanul în preamărirea lui. Nici unui sfânt din calendar nu i s'a închinat atâtea biserici, capele şi altare.

E inutil să încercăm o verificare istorică a carierei sale. Cultul lui e tot atât de întins pe cât de înnegurate îi sunt originile. Multe din cele ce se povestesc despre el sunt în fond legende. Dar în fiecare din aceste legende există un sâmbure de adevăr. Se spune astfel că un episcop, purtând acest nume, a fost iubit şi venerat în biserica răsăriteană pentru pietatea şi generozitatea lui.

Se mai spune c'ar fi fost persecutat de către împăratul roman Diocleţian, pentru credinţa sa şi ţinut în închisoare până la venirea lui Constantin, care l-a eliberat, dar că în cele din urmă, ar fi murit ca martir. Unii istorici susţin c'ar fi fost de faţă la celebrul sinod dela Niceea. Nimic nu vine să certifice însă aceasta, şi numele lui nu apare printre episcopii chemaţi la acel sinod.

Sfântul Nicolae s'a născut la Patara sau Panthera, un oraş în provinciile Lycia din Asia Mică. Părinţii săi erau creştini, vlăstare ale unei familii ilustre. Tatăl său, un neguţător foarte bogat, avea nenumărate vase ce duceau mărfuri dela un capăt la altul al lumei. In copilărie, sfântul a iubit cu patimă marea. Ii simţia chemarea în sânge şi aştepta cu nerăbdare clipa în care avea să plece în larg, comandând o corabie a sa, proprie. Şi la vremea când trebuia să se decidă asupra drumului pe care avea să-l ia în viaţă, se declară pentru navigaţie. Zadarnice au fost implorările părinţilor şi avertismentele profesorilor. Tânărul rămase neclintit în hotărârea sa, aşa că în cele din urmă tatăl cedă. Viaţa aspră a mărei îl oţeli desăvârşindu-i personalitatea, dar curând îşi dădu seama că ea era departe de ceeace visase el.

La moartea părinţilor săi, seceraţi de ciumă, Nicolae se pomeni stăpânul unei averi colosale. Cei cari se aşteptau să-l vadă apărând în viaţa politică sau în cea mondenă, fură decepţionaţi. Fetele de măritat aruncau în zadar ochiade tânărului patrician din Patara. După o îndelungă perioadă de reflecţie, el îmbrăţişă viaţa preoţească, împărţindu-şi averea la săraci şi dedicându-se cu trup şi suflet oamenilor şi lui Dumnezeu. Se spune c'ar fi întreprins odată o călătorie spre Ţara Sfântă, în cursul căreia s'a stârnit o furtună. Căpitanul corăbiei i-a implorat atunci ajutorul şi preotul s'a rugat cu atâta căldură, încât marea s'a potolit imediat.

La întoarcerea sa din Palestina, Sfântul Nicolae s'a mutat la Myra, unde-a început o viaţă de binefacere şi smerenie. Dar ochii credincioşilor erau asupra lui şi când episcopul oraşului muri, insistară ca modestul preot să fie ales în locul defunctului. Timpul cât a păstorit el e plin de miracole: a hrănit pe cei săraci, a scăpat districtul de foamete şi pe cetăţenii nevinovaţi dela pedepse nedrepte. Dar niciuna din aceste binefaceri nu l-a putut pune la adăpost de furia păgânismului ce reînvia.

Politicianii complotau, poporul dase frâu liber patimilor şi instinctelor, fiarele se sfâşiau ca oamenii şi oamenii ca fiarele — spun cronicile vremei. In tot acest timp, episcopul îşi îngrijia cu dragoste turma, şi când un beţivan l-a întrebat în ce găsia mulţumire, pe o vreme atât de turbure, el i-a răspuns: „Am fericirea supremă". Care e aceasta? l-a întrebat atunci chefliul cinic. „Fericirea pe care ţi-o aduce putinţa de-a dărui" a răspuns sfântul Nicolae, la care criticii săi au protestat, spunând că era nebun.

Dar fără a stărui prea mult asupra detaliilor carierei sale, trebue să ştiţi că nici un om de rangul lui n'ar fi putut rămâne, sub Diocleţian, credincios ideei creştine, fără a se expune răsbunărei tiranului. Rătăcit, poporul roman primi represaliile împăratului şi astfel se născu în fiecare cetate şi în fiecare oraş, strigătul „La lei cu creştinii". Inchisorile erau tixite de ei, iar circurile luminate cu trupurile lor, transformate în torţe vii. Noi cei cari sărbătorim în linişte şi siguranţă naşterea Mântuitorului, cu greu ne putem imagina în toată grozăvia lor torturile cu care Nero, Domiţian şi Diocleţian au urmărit pe strămoşii noştri spirituali. Ei au murit spre a ne lăsa nouă cea mai mare dintre libertăţi. Sfântul Nicolae se prenumără printre ei. Ales episcop, după cum am văzut, de către credincioşi pentru sufletul său nobil şi pentru marea-i iubire de oameni el şi-a urmat calea sub cele mai teribile persecuţii, iar când i-a sunat ceasul morţei, era desprins de orice preocupare pământească.

A.

Farmecul începe să dispară la femei odată cu ivirea părului alb

ELIXIRUL DE PĂR

HEINZELMÄNNCHEN PHYSICHROM

Preparat eficace contra albirii pă ului

Această apă de păr, întrebuinţată cu succes, nu este un preparat de vopseli. Părul natural şi sănătos se obţine prin procedură biologică. Părul aspiră această apă de cap şi acest nutriment redă în scurt timp părului alb culoarea lui sănătoasă de mai înainte. Afară de aceasta, fortifică rădăcina părului, el devenind frumos şi des.

ELIXIRUL de PAR PHYSICHROM produce creşterea părului şi împiedică albirea lui până la vârsta cea mai înaintată:

Singurul Preparator: Heinrich Mnnchen, Viena. Preţul Lei 120.

Depozitul General: Farmacia „Minerva", Oradea, Piaţa Unirii 5

TUŞIŢI? TUŞIŢI

Intrebuinţaţi

Menthonol

EGGER

opreşte

TUSEA şi RAGUŞEALA

se găs. la farmacii şi droguerii

de CRACIUN redevenim COPII

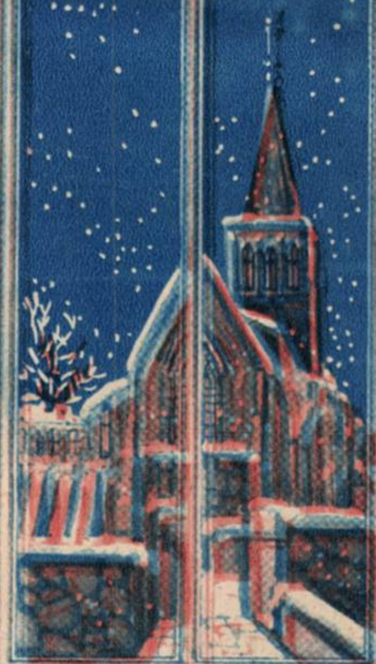
xistă în seara de ajun a Crăciunului o clipă când focul îşi potoleşte văpaia şi capătă licăriri de taină, când în jurul nostru se lasă o linişte adâncă. Becurile electrice, a căror strălucire rece vine dealungul sârmelor fine, străbătând întunerecul vătuit de zăpadă, revarsă o lumină puternică în care totul se contureazā precis, fără compromisuri.

Intrebuinţăm electricitatea din motive de economie domestică şi pentru marile înlesniri pe care această misterioasă forţă le-a adus în viaţa noastră de toate zilele — e cea mai minunată descoperirea omenirei — o recunosc dar nu armonizează cu această oră de meditaţie şi visare.

Am pus deci pe masă nişte sfeşnice vechi de arg:nt, ce poartă lumânări de diferite mărimi şi culori. Pe acestea le aprind, Copiii privesc fascinaţi flacăra mică ce încolţeşte în vârful fiecăreia din ele ; ascultăm sfârâitul surd al celei care se topeşte. Flacăra moare o clipă, reducându-se la un punct de-un albastru întunecat, pentru a se ridica apoi plină şi pură, o lacrimă palpitândă. Stingem acum lămpile şi camera se estompează — tot ce e precis şi urât a dispărut; frumuseţi stranii şi necunoscute îşi fac timide loc.

Ne strângem în faţa focului şi privim în tăcere cum se prăbuşesc castelele de jar. Am luat pe genunchi o carte veche şi citesc cu glas tare cunoscuta poveste a lui Moş Crăciun.

■

Il vedem iarăş haina lungă şi roşie tivită cu hermină; şi întocmai ca în alţi ani, sărim la fereastră spre a privi scânteierile albăstrii ale zăpezii sub lumina de hipnoză a lunei. In suflete ne răsună cristalin şi cald clinchete de clopoţei însoţite de strigătele vesele ale mult aşteptatului musafir.

C tesc întreaga poveste, sub forma-i primitivă — versiunile moderne ne par intolerabile Şi apoi, cu o sărutare şi un „noapte bună", copiii se strecoara în pătucurile lor, cu speranţa că această promptă supunere le va aduce drept răsplată, jucăria visată.

■

„Nici că se poate o nebunie mai mare" a exclamat un prieten într'un moment de sinceritate, după retragerea cop.ilor şi după ce urmărise cu o uimire tăcută tot acest ritual — „Decât să nutreşti ficţiunea - să îmbâcseşti minţile copiilor cu basme'.

Acest prieten al meu e un om cum se cade, un cetăţean util, şi ceeace contează mai mult, un om de afaceri, până acum foarte favorizat de noroc. Uneori poate fi elocvent şi chiar convingător. In afară de aceasta profesează de predilecţie două idei şi anume: infamia de a nega toate aceste credinţi frumoase ce vin să ne coloreze viaţa şi profunda convingere că această ţară nu-şi va îndeplini meni ea decât atunci când cetăţenii săi vor fi cu toţii nişte negustori cu capetele limpezi. Or, în cazul acesta, mica noastră ceremonie i se pare fără sens, ba mai mult, pernicioasă.

Recunosc şi eu că e naivă, dar ea are pentru noi farmecul nenumăratelor amintiri, reînviind atâtea alte crăciunuri, cu alte fiinţe în jurul unui foc mort şi el de mult...

Dacă aş vrea însă ca înţeleptul meu prieten să afle adevărul, ar trebui să-i mărturisesc că întregul nostru cerc, are acum îndoeli precise cu privire la veriditatea povestei citite, dar nici unul din noi n'ar admite-o pentru o lume întreagă, fiindcă am crescut cu sentimentul că există o realitate în cele nevăzute, şi în vreme ce dorim sincer, multe din lucrurile bune ale vieţei, obţinând chiar parte din ele, avem certitudinea că n'am putea trăi dacă n'ar fi să simţim fiorul misterului şi vraja celor pe care le ştim în jurul nostru dar nu pot fi văzute, pipăite sau gustate.

■

Şi acum, când în camera copiilor a murit orice sgomot, comorile încep să iasă de prin ascunzătorile lor. Pungi de foiţă colorată, de diferite mărimi îmi stau cuminţi înainte, aşteptând să fie umplute. Lucrez pe îndelete, fără grabă, împachetând cu calcul fiecare obiect, în cât mai multe foi de hârtie, pentru a prelungi plăcerea despachetatului. Undeva pe la mijlocul pungei pun darul cel mai dorit, acesta, neîmpachetat, aproape de suprafaţă.

Şi iată, operaţia a luat sfârşit. Acum, ca şi în alţi ani, tradiţia a fost redusă la o viaţă de câteva ore, ficţiunea a venit să încânte nişte minţi copilăreşti şi înc'odată, stăm tăcuţi şi mulţumiţi în jurul pomului ce aromeşte răcoros, încărcat de podoabe.

■

Dar să vedem mai întâi ce se numeşte ficţiune? Să fie oare faptul că oamenii pot iubi şi că le place să facă daruri, şi acel sentiment atât de cald, de minunat şi de misterios ce însoţeşte acest gest? Asta numeşti d-ta ficţiune, stimatul meu prieten? Dar bine, crezi cu foarte multă uşurinţă în lucruri cu mult mai fluide şi mai greu de controlat, cum e de pildă infailibilitatea părerilor d-tale, infailibilitatea partidului politic din care faci parte, omnipotenţa banului şi iminenta prăbuşire a civilizaţiei noastre, dacă d-ta şi alţii ca d-ta nu vor prelua cârma. Nu, dragul şi stupidul meu prieten, Crăciunul nu e o ficţiune; e unul din puţinele lucruri permanente ce pun omenirea la adăpost de oameni ca d-

Şi spune-mi dragul meu p , acum că stăm de vorbă în această seară de Moş Aju nde vezi irealul împotriva căruia tunai şi fulgerai?

E. C.

LYON'S

BUCUREŞTI • LIPSCANI 38 (COLŢ ŞELARI)

Mătasea de cusut şi de butoniere Gütermann

Avantajele mătăsei de cusut se găsesc în calităţile mătăsei naturale.

Mătasea de cusut este mătasea pur toarsă din cea mai bună calitate.

Mătasea de cusut nu se decolorează.

Mătasea de cusut nu reacţienează intemperiilor.

Mătasea de cusut are lustrul natural.

Mătasea de cusut se găseşte în peste 600 culori.

Mătasea de cusut este eftină.

Mătasea de cusut este moale, elastică şi se acomodează la cusătura hainei.

La întrebuinţarea **Mătasei de cusut** ochiurile nu se rup.

Cusăturile mătăsurilor şi a stofelor de lână fiind cusute cu **mătase** la vopsire se colorează la fel.
Fiţi atenţi cu ce sunt cusute hainele Dvs.
A economisi la aţă este o economie greşită.
Mătasea de cusut nu poate fi înlocuită

Intrebuinţaţi mătasea de cusut Gütermann, fiind cea mai bună

Gütermann & Co. S. A. Română, Bucureşti

NU, Iisus n'a fost HITLERIST!...

N numele religiei creştine se petrec în Germania din zilele noastre crime atât de înfiorătoare, încât ar ruşina şi un rege de trib african, obicinuit să-şi suprime adversarii cu mai puţină cruzime. Şi triburile africane sunt obicinuite cu asasinatul de fiecare zi. Comparaţia poate fi dusă mai departe — tot în favoarea oamenilor primitivi, abea eşiţi din pădurile ecuatoriale şi care mai socotesc încă maimuţele rude apropiate. Negrii, bunăoară, nu au creat o filosofie „creştină" care să scuze omorul aproapelui, care să-l aţâţe, să-l elogieze. Ei ucid numai în cazuri bine determinate, când pornesc la atacul duşmanilor sau primesc atacul vre-unui trib vrăjmaş, şi atunci lupta este mai cavalerească decât în Germania, deoarece adversarii sunt în momentul luptei pe un picior de egalitate în faţa morţii, fiecare asasin riscând să fie asasinat.

In Germania s'a asasinat în toată siguranţa că victimile nu vor riposta. Au fost în primul rând scoase afară din lege, ca niciun fel de brutalitate împotriva lor, să nu fie pedepsită, apoi — dacă mai era nevoe — „duşmanii" care nu cereau decât să li se dea voe să nu asasineze, au fost închişi în lagăre de concentrare. Aci au fost masacraţi savant, cu o răbdare de asasini de mare artă, împiedecaţi de prea multă vreme să-şi potolească instinctele, spre a nu se folosi cu toată voluptatea de împrejurarea pe care o aşteptau, pentru care trăiau.

Despre ororile din Germania hitleristă s'au scris volume întregi şi s'au publicat numeroase albume fotografice. Dar numărul lor impresionant e neîndestulător. Viaţa n'a încăput toată niciodată în cărţi, şi fiecare fugar îţi poate povesti un roman de atrocităţi în stare să înfioare şi imaginaţia unui Dostoievschi, care a cunoscut totuşi ocnele din Siberia ţaristă.

Ce amestec are Iisus, blândul, bunul profet din Galileia în acest deluviu de sânge, care ameninţă să treacă şi în alte ţări?

Cum de s'a putut lua crucea pe care Iisus a pătimit pentru mântuirea oamenilor, drept simbol al unor crucificări în massă, mult mai îngrozitoare decât crucificarea de câteva ore care a avut loc pe Golgota?... Pentru suprimarea profetului iubirii de oameni, Iisus, două mii de ani de regrete, de plângeri şi de rugăciuni n'au fost de-ajuns ca să acopere fapta, mai mult a timpului şi moravurilor de atunci. Şi este chemat Iisus, ca să sanctifice azi o barbarie care se petrece în mijlocul Europei, atâtea veacuri după moartea în ruşine a inchizitorului Torequemada?...

Nu, Iisus n'a fost hitlerist!... Oricum am întoarce doctrina creştină, orice tălmăcire am da psihologiei lui Iisus şi învăţăturilor lui, este cu neputinţă unei minţi normale să extragă o recomandare a asasinării, a jafului, a brutalizării oamenilor de altă credinţă politică şi religioasă, să prevadă o creare şi o administrare a lagărelor de concentrare. Niciuna din bisericile depe suprafaţa pământului care purced de la Iisus, fie ele calvine, protestante, evanghelice sau catolice, nu poate primi pe Hitler ca pe un mântuitor şi nu poate vedea în temperamentul unui posedat ca Goering, ministrul Prusiei, un nou Apostol al creştinătăţii.

Cine este creştin, adică cine crede într'adevăr în învăţăturile creştineşti, a căror iubire merge până la ertarea celui care greşeşte şi la adorarea duşmanului, cine a simţit în adâncul conştiinţei lui câtă sublimă moralitate — neatinsă încă de nicio altă doctrină religioasă — se află în porunca de a întoarce să fie lovit şi celalt obraz după ce întâiul a fost pălmuit — nu poate să fie hitlerist.

Nimeni nu poate fi împiedecat în aceste vremuri turburi, să-şi dea drumul instinctelor sălbatece pe care omenirea cu atâta greutate le-a zăgăzuit — mai cu seamă dacă instinctelor de asasinat li se adaogă o titulatură aşa — zicând „nobilă". Oricine poate fi brutal, fiară, incendiator, omorâtor de bătrâni, jupuitor de copii, pălmuitor de femei cu prunci la sân, dacă declară anticipat, ridicând o mână, că îşi iubeşte patria — făcând dintr'un sentiment natural, comun tuturor oamenilor, un merit excepţional.

Dar pe Iisus, nu, nu trebue să-l amestecăm în această sângeroasă nebunie a veacului. N'avem dreptul să-i denaturăm în asemenea hal credinţa, încât cu numele lui să intronăm un sistem de barbarii pe care el cel dintâi le-ar combate, căci pentru aceasta, pentru umanizarea şi înfrăţirea oamenilor a fost sortit să trăiască şi să pătimească pe acest pământ.

In religiile străvechi ale Asiei Centrale se mai pot găsi profeţi şi credinţe care să justifice asasinarea unor adversari de altă credinţă; sunt poate ritualele unui Gingiskan sau ale unui Atila. Ivirea acestor mentalităţi la Berlin, poate că s'ar explica prin izbucnirea sângelui hunilor de altădată, în urmaşii prusaci ai zilelor noastre.

Iisus, nu, în niciun caz nu poate justifica metodele altaice sau mexicane ale hitlerismului!

Iar ura împotriva evreilor care în alte veacuri se putea justifica prin credinţa în vrăji, prin acuzaţii de omor ritual sau prin învinuirea de a crea capitalismul şi civilizaţia contemporană, azi nu se poate pune nici măcar la adăpostul lui Iisus.

Iar cei care totuş au crezut că fac faptă creştinească batjocorind şi brutalizând pe evrei — mai cu seamă pe acei dintre ei care nu sunt în stare să se apere şi să asasineze la fel — au uitat împreună cu admiratorii lor acest mic amănunt: că Iisus însuşi pe care cred că-l slujesc este tot o mlădiţă a rassei judaice, nu numai o mlădiţă de sânge, dar o creaţie a religiozităţii şi doctrinelor morale evreeşti. Iisus este numai unul din numeroşii profeţi care au pus poporul evreu, prin concepţia lui morală, alături de romani, creatorii dreptului şi alături de greci, creatorii artei şi ştiinţei.

Acest Iisus, pe care mulţi îl cred ca fiind însuşi izvorul antisemitismului este prin originea lui trupească, prin caracterul învăţăturilor şi idealismului lui — aşa cum se poate vedea din toate documentele existente, profane şi religioase — un copil al lui Israel.

Asasinii evreilor să asasineze mai departe dacă vor; dar să nu uite şi cel puţin să recunoască acest adevăr elementar, că dacă Iisus, în numele căruia asasinează azi, ar reveni pe pământ, l-ar asasina şi pe el.

F. ADERCA

JURNAL DE BORD din raidul Bucureşti-Malakal (Africa)

DUPĂ ce ne-am făcut toate preparativele şi cumpărăturile de care aveam nevoie, în dimineaţa zilei de 3 Noembrie 1933, la orele 6.20 decolăm din Chartum, cu direcţia Kosty.

Vremea e cea obicinuită de toamnă în Egipt: pâclă, vizibilitate proastă de dimineaţă. Luăm altitudinea de 1500 metri. Când ajungem la El Douem se observă o vegetaţie tot mai abundentă, pământul devine mai ospitalier, de unde dela Ghaza (în apropiere de Cairo) şi până aci — în afară de albia Nilului — terenul cât puteai cuprinde cu ochii era pustiu şi sterp.

Aterisăm la Kosty, la 14.20. Terenul e bun, dar am avut şansa că n'a plouat, căci pe vreme de ploaie nu se poate decola, pământul fiind argilos.

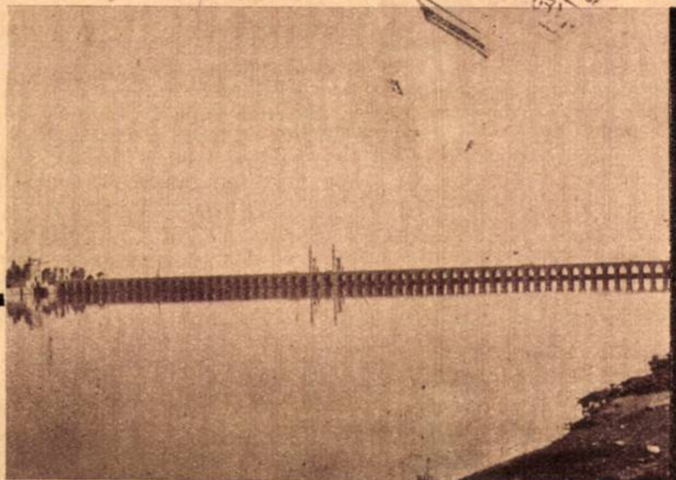
La Kosty facem cunoştinţă cu adevărata rassă neagră, cu acei negri cari n'au suferit influenţa albilor. Stau aproape goi în jurul nostru, negri cum e cărbunele, înalţi, slabi şi mai fiecare are câte o lancie în mână. Sunt mult mai puţin sălbateci decât am fi bănuit noi. Strânşi împreună ne privesc fără să spuie un cuvânt. Cerându-le prin semne să ne ajute, ne dau cu multă bunăvoinţă concursul. Totuş scandalul isbucneşte când se întrec care dintre ei să se ofere spre a face de pază noaptea la avioane. Hărmălaie mare, scandal, vorbele repezite, gesturi, parlamentări de tot felul de tot soiul, din care nu înţelegem nimic, dar nu ajung la încăerare. Punem capăt acestei scene dând câte un mic bacşiş acelora cari se pretind destinaţi pentru paza avioanelor şi că li s'ar fi uzurpat drepturile. Merită să notăm că unul dintre aceşti negri care a primit o monedă de un piastru dela Ivanovici, a venit puţin mai târziu să restituie banii pe motiv c'ar mai fi primit dreptul său odată. Negrul a făcut patru kilometri pe jos, ca să restituie şase lei. Vor fi oare toţi negrii în felul acestuia?

La Kosty suntem conduşi la casa de adăpost în două serii, câte trei, cu o maşină Ford, cârpăcită şi legată toată cu sârmă, capotă, motor, a... ...prietarul maşinei e un negru de vreo 40—50 ani, care ştie bine franceza. Casa de adăpost e o clădire de zid şi piatră, care are câteva camere şi plasă deasă de sârmă la uşi şi ferestre, spre a nu lăsa să treacă ţânţarii şi muştele înnăuntru. De aci încolo sunt muşte ţeţe şi ţânţari cari dau friguri galbene. In casă o căldură înnăbuşitoare. Drept mobilă o masă, un lavabou de tablă, câteva scaune şi paturi împletite din bambus. Cu toată plasa de sârmă, pentru mai multă siguranţă, noaptea dormim sub musticuere. In casă se mai găsesc câţiva englezi veniţi cu o misiune oarecare.

Suntem chinuiţi de sete din pricina căldurii şi spre a nu bea apa de aici, care ar putea să ne îmbolnăvească, cerem limonadă; dar

Piramida lui Keops

Barajul dela Assuan

După aterizarea la Gaza în Palestina. O caravană se îndreaptă spre Jaffa

Tip de copil la Kartum

pe lângă că e proastă, e caldă şi scumpă. Desinfectăm şi apa de băut, turnând în ea câteva picături de hipoclorit.

Cu toată paza noastră ţânţarii tot au isbutit să pătrundă în casă şi sub mustichere şi seara ducem un adevărat răsboi cu Flit, amoniac şi apă sărată. In acelaş timp mărim doza de chinină, începând a lua câte patru pastile pe zi.

Locuinţele negrilor din Kosty sunt extrem de murdare şi de tot sărace. Dealtfel negri trăesc într'o murdărie definitivă. Roiuri de muşte li se aşează pe faţă, în jurul nasului şi al gurii şi se pare că negri nu dau nici o atenţie acestui fapt, căci nu gonesc muştele decât la intervale lungi. Noi deabia răsbim să le alungăm din jurul nostru şi să le ucidem pe care putem, cu ajutorul unei apărătoare de sârmă. Resthouse-ul — casa de adăpost — e construită de guvernul englez pentru străinii şi coloniştii cari eventual trec pe aci. Intreaga întreţinere a acestor locuinţe este subvenţionată de guvern. Sunt câte doi, trei negri bine dresaţi, cari slujesc în aceste case. Cât de greu ar fi pentru călători, fără aceste locuinţe.

Masa care ni se serveşte nu ne e tocmai pe plac, pentrucă bucatele se fac cu seu de berbec şi carnea — dacă se întâmplă să fie, — e tot de berbec, are un miros special şi pentru noi e neplăcută la gust.

Pentru tot ce oferă casa de adăpost, se plăteşte o taxă fixată de guvern, taxă care deşi nu este exagerată, nouă ni se pare că e mare în raport cu ce ni se oferă. E mare poate din pricina valorii scăzute a leului.

Din pricina căldurii înăbuşitoare hotărîm să dormim afară, scoatem paturile cu mustichere cu tot. In vreme ce în pustiu nopţile erau răcoroase, la Kosty e cald şi în timpul nopţii.

La Kosty, la fel ca şi în Chartum, constatăm dimineaţa cu surprindere — că după ce am alimentat complet avioanele, a doua zi găsim în fiecare rezervor o lipsă de 15 litri de benzină. Lucru pe care nu l-am înţeles la Chartum îl pricepem la Kosty: din pricina căldurii, benzina se evaporase.

Tot căldura face ca multe din calităţile avionului să se piardă: aparatele urcă mai greu, fug mai încet, consumă mai mult, turajul motoarelor se măreşte vrând nevrând. In astfel de condiţiuni se înţelege că raza de acţiune a avionului scade, eşti obligat să faci escale mai dese, ceeace antrenează pierderi de vreme, taxe de aterisaj şi garaj şi numeroase cheltueli în plus. Iar dacă se întâmplă nenorocirea să fii nevoit să ocoleşti o furtună de nisip sau ploaia, adesea se poate întâmpla să rămâi în pană de benzină cine ştie pe unde ,dacă nu ai totdeauna grija unei rezerve de cel puţin o oră-două.

Dela Kosty înainte sborul este obligatoriu pe anumite traecte, şi trebue anunţat totdeauna din timp. Această obligaţie are de scop de a se da posibilitatea să fi căutat şi găsit în caz de aterisare forţată. Altminteri ar fi imposibil ca cineva să aibe pretenţia să fie găsit. Rişti ca cel puţin trei săptămâni să rămâi cine ştie pe unde, până vei fi găsit. E cazul unui aviator german, care sburând după compas şi rămânând în pană a trebuit să aştepte o lună aproape până când a fost găsit, iar salvarea sa a costat 800.000 lei. Iată pentru ce, spre a uşura sarcina stăpânitorilor coloniilor — obligaţi din punct de vedere umanitar să ajute pe aviatori — e absolut necesar să se respecte obligaţiunile impuse.

(Din pricina abundenţii de materie n'am putut publica în acest număr tot sfârşitul jurnalului de bord. Urmează în „Realitatea Ilustrată" 361).

PE ZI CE TRECE MAI MULTĂ GRAŢIE MAI MULTĂ FRUMUSEŢE...

iată efectul Dragelelor W-5.

Graţia şi frumuseţea voastră feminină nu poate fi inlocuită cu farduri şi creme, ele trebuesc să fie un produs natural al organismului Dv. Dragelele W-5 conţin hormonii necesari regenerării pielii, sub influenţa lor ridurile dispar, frăgezimea şi catifelarea apar imediat ca rezultat al unor secreţii interne reinviate, iar efectul este durabil. Intrebuinţarea Dragelelor W-5 este un progres ştiinţific, nu o metodă cosmetică.

BON DE COMANDA

Vă rog să ne trimiteţi în mod gratuit o broşură ştiinţifică (discret) o cutie conţinând 60 buc. a lei 480 prin ramburs. O probă pentru lei 20 în mărci poştale pentru porto.

Cele ce nu doriţi se vor şterge
Numele Oraşul şi judeţul

Cereţi la principalele farmacii şi droguerii broşura explicativă Gratuită.

Reprezentanţa şi depozitul
Bucureşti VI
ARTHUR WEISBERG
Schitul Maicilor, 8. — Telefon 3.21.64

Comenzi provincie livrează exclusiv **„TITUS", Cernăuţi**

DRAGELELE

W-5 REGENEREAZĂ PIELEA

PALTON Pentru Lei 2950

MANTOU CU BLANĂ Pentru Lei 1800

alba bucureşti
BULEVARDUL ELISABETA 2.
IN PALATUL CERCULUI MILITAR

N. KIRITESCU

Vicleimul anului 1933

ANUL 1933 a fost ilustrat de-o serie bogată de figuri, care înfruntând mediocritatea faptului divers ,au isbutit să se situeze în fresca celebrităţei. Pornind să le înşir aici imaginile, nu ştiu ce erarhie să respect: erarhia politică, economico-socială, artistică.

Una singură se impune: acea a celebrităţei.

Vom începe deci cu vedeta: *„A tout seigneur tout honneur"*.

VIRGIL NICOLAESCU

FĂRĂ discuţie, cel mai en vogue personagiu al anului. Acest maestru al toporului a întunecat cu mult în glorie vestita vedetă a ciocanului. Personagiul acesta a avut grijă de publicul lui. Nu a lăsat de loc să se plictisească. Din prima zi s'a relevat ca un artist al genului. După aceea program schimbat la fiecare săptămână.

Şi sunt convins că ne mai pregăteşte o surpriză.

Acest debutant prodigios a acumulat într'o lovitură toată practica crimei: falşificator, incendiator, asasin, adulteriu (cri mele sunt înşirate în ordinea gravităţei). Burghezul cu frica lui Dumnezeu se întreabă: pentru ce toate aceste grozăvii?

Maestrul său apărător ne-a iniţiat: din iubire...

Sărman Pierrot!...

*

PALAELIBUS

PERSONAJ mascat.

Mim celebru pe aria: „Les millions d'Arlequin"

Toţi credem că-l recunoaştem şi nimeni nu ştie cine e.

E fiinţă, e simbol, e entitate? Poartă o mie de măşti. Figura cea adevărată nu i se vede.

E incontestabil *Regele Carnavalului*.

*

SELETZKI

VEDETA celebrului film *„Skoda in drei viertel takt"*.

Intruneşte toate însuşirile marilor vedete ale ecranului. Brun ca Ivan Petrovici, austriac ca Hary Piel, mut ca Charlie Chaplin. Actualmente se află la Văcăreşti, Hollywoodul românesc, unde pregăteşte un nou film, care va fi probabil clou-ul producţiei anului viitor.

BOILĂ (R. & Z.)

De origină, fraţi
De carieră, nepoţi
De profesie, doctori: Romul şi Ohăbeanu.

Imaginaţia populară sau opinia publică a creiat din amândoi, personagii biblice.

Romulus, fratele cel mai mare asemenea lui Iov. Când milionar, când sărac lipit pământului.

Zaharia, asemenea profetului Ezechiel, carele zise către ai săi: *„Adevăr zic vouă, a sosit vremea aceea"*, sau cum s'ar zice în limbajul actual: *„A sunat ceasul!"*

*

DEM. DOBRESCU

D*ON Juan sau Cassanova:* strică casele oamenilor.

Jucărie cu plumb, care oridecâte ori se răstoarnă, vine la loc în picioare.

Rivalul lui Mihai Viteazul. Mai întâi i-a imitat gestul şi vrând să-l întreacă, în loc de secere şi-a ales armă târnăcopul.

După aceea, într'o noapte, i-a luat tunurile, invocând legea pentru interzicerea portului armelor. Apoi i-a expropriat domeniile dimprejur, lăsându-l pe asfaltul gol şi i-a ridicat în spate nişte spânzurători, ca să-i scoboare prestigiul. In sfârşit i-a trântit nişte reflectoare în ochi, ca să n'aibă odihnă nici noaptea.

*

DINU ŞI GHEORGHE

DOUĂ personagii principale din fabula *„Irod Impărat"*. Scena centrală se joacă astfel:

— Ştii tu cine sunt eu? Eu sunt împăratul, care-am moştenit puterea dela tata.

— Nu e adevărat ,eu sunt împăratul ,care am moştenit stăpânirea dela tata.

— Te supui sau nu te supui?

— Nu mă supun.

— Atunci am să-ţi tai capul.

— Sâc că nu poţi .

Atunci Irod ridică sabia şi... scurt *„Mişcarea"!*

*

IULIU MANIU

S*F. Gheorghe.*

In sens figurat, adică patronul mutatului de la putere în opoziţie.

In sens propriu, viteazul care asemenea sfântului care-a ucis balaurul cu şapte capete, se luptă cu vârcolacii. Deocamdată lupta e în toi. Dar nici dânsul nu va mânca vâlacii şi nici vârcolacii nu-l vor mânca pre el. Intr'un viitor mai mult sau mai puţin apropiat, vor mânca împreună.

*

I. G. DUCA

OMUL zilei! sau în stil ziaristic: *arbitrul situaţiei*. Conversiune, cupon, echilibru bugetar, curente extremiste, revizionism...

In locul lui, n'aş fi primit puterea.

*

N. TITULESCU

ZEUL Mercur! *Mercur:* (Larousse illustré pg. 1458) „Mesager al zeilor şi el însuşi zeu al elocinţei ,al comerţului şi al sburătorilor".

Minunată analogie mitologică Zeu al elocinţei a fost şi continuă a fi. Cu comerţul a avut o trecătoare contingenţă, în calitate de ministru de finanţe. Zeu al zborului, sau conform mitologiei contemporane (rog a se scuza anacronismul) al călătoriilor. Intruchipează admirabil cunoscuta statue a lui *Ioan de Bolonia*. Glob-troter, cu caduceul păcii în mână, alergând pe o roată cu aripi ,emblema căilor ferate.

*

MARIA VENTURA

O altă vedetă internaţională.

Toţi banii pe care-i câştigă făcând tragedie la Paris, îi cheltueşte montând comedii muzicale la Bucureşti.

*

DR. VAIDA VOEVOD

(cântec popular)

„....Şi învârte roata morii
Iar morarul meşter bun
Trage din lulea tutun!"

Va mai veni oare vre-odată apa la moară?

*

PRINCIPELE VALENTIN BIBESCU

CONSTITUŢIA a desfiinţat titlurile de nobleţă, dar acesta şi l-a recucerit în regatul văzduhului.

Sboară de douăzeci de ani.

A făcut semeţe raiduri continentale.

A suferit accidente grave.

Are avere şi continuă.

Este preşedintele unei organizaţii mondiale aviatice.

De ce le spun?

Ca să se ştie.

*

COL. GABRIEL MARINESCU

CREATORUL sensului unic.

Dac'a întins prea mult sistemul acesta, este pentrucă acesta este omul. Nu-i place să meargă în două direcţii.

Principiul, sau mai bine zis obiceiul acesta ,îl are din războiu. Când o pornea în vreo direcţie ,era complet interzis ca altcineva să vie în direcţie contrară. Prima oară unde-a aplicat sensul interzis a fost la Mărăşeşti. După aceea l-a aplicat la Bucureşti. A fost ceva mai greu, dar tot a isbutit.

Excesiv de amabil şi binevoitor cu semenii şi colaboratorii săi. A creiat un cămin al gardienilor publici, unde aceştia pot găsi repaos şi întremare. Cu acelaş spirit de solicitudine a înlesnit şi d-lui Iuliu Maniu o plimbare pe Coasta de Azur.

A introdus inovaţii nu numai în poliţie, dar şi în filologie. A desfiinţat cuvântul „vardist". Revuiştii au primit o lovitură grozavă din această cauză.

A introdus titraţii în personalul poliţienesc. Nu m'am mirat. A desfiinţat suflatul nasului dând mănuşi sergenţilor de stradă. Nu m'am mirat.

A pus pe şofeuri la respect. Nu m'am mirat.

Dar într'o zi m'am adresat unui agent cerându-i o informaţie asupra unei străzi. Nu numai că mi-a dat-o, dar m'a şi salutat...

Asta n'aş fi crezut-o!

*

ION MIHALACHE

A refuzat ce-a refuzat, dar n'a avut încotro şi-a trebuit să primească. Omul s'a împotrivit. A intervenit, s'a rugat, a alergat în sus şi'n jos, a protestat dar n'a fost chip.

Zadarnic a încercat argumente, zadarnic a desvoltat teorii, zadarnic a vrut să-şi înduioşeze prietenii, n'a găsit nici ascultare, nici îndurare. Văzând că nu-i merge, a cerut amânări, a scos certificate medicale ,a reclamat cazul la palat, a plâns, dar până la urmă tot a trebuit să primească.

Ce, frate?...

Să fie şef de partid!

*

SMARANDA BRĂESCU

RECORD mondial.

Infruntând primejdii şi greutăţi, care au fost la timp descrise, fata aceasta ne-a adus plocon, fără să contribuim cu nimic altceva, decât cu certificatul de naştere, un titlu invidiat de glorie universală, un record omologat de forul internaţional.

Ce folos că meritul şi devotamentul nu sunt omologate în ţara românească!

Alegeţi la timp aparatul „Super Inductance" dorit, pentru a putea lua parte la programul ales de Crăciun

Un program de Crăciun fără precedent şi un aparat Philips „Super-inductance" veritabil... există un cadou mai frumos de Crăciun?

Super-Inductance

Sărbători fericite

634 834

PHILIPS

Sărbători fericite urează „Realitatea Ilustrată" cititorilor ei

Dacă vreţi să faceţi un dar frumos, practic, şi instructiv rudelor sau cunoscuţilor dv.

Abonaţi-i la Realitatea Ilustrată

revistă pentru toţi

Abonamentul pe un an (52 numere) 400 lei, pe şase luni (26 numere) 200 lei.

Noi toţi atestăm

că Tabletele Togal s'au dovedit neîntrecute la

Reumatism	Sciatică	Nevralgii, Răceli
Gută	Gripă	Dureri de cap

Dacă mii de medici, între cari şi profesori de seamă, recunosc în mod cu totul deosebit efectul bun al Togal-ului, atunci şi Dv. îl puteţi întrebuinţa cu încredere! Togal dizolvă acidul uric, are efect imediat şi mai are şi avantajul că este cu totul nevătămător pentru stomac, inimă şi celelalte organe ale corpului. Tabletele Togal s'au răspândit atât de mult numai graţie recomandărilor celor vindecaţi! **Togal nu poate fi înlocuit!** O încercare vă va convinge şi pe Dv. Le găsiţi la farmacii şi droguerii. Lei 52.—

Tabletele Togal sunt un produs elveţian.

Să aveţi totdeauna

în casă.

Premiul de virtute Alexandru Mavrogeni

In şedinţă solemnă a Academiei în faţa tuturor membrilor aceste înalte instituţiuni culturale, precum şi a Patriarhului Miron Christea, a ministrului Greciei şi a numeroase alte personalităţi, a avut loc Duminică festivitatea înmânărei premiului de virtute Alexandru Mavrogeni de 150 lire sterline decernat d-rei Artemiza Nicolau, funcţionară la Cadastru.

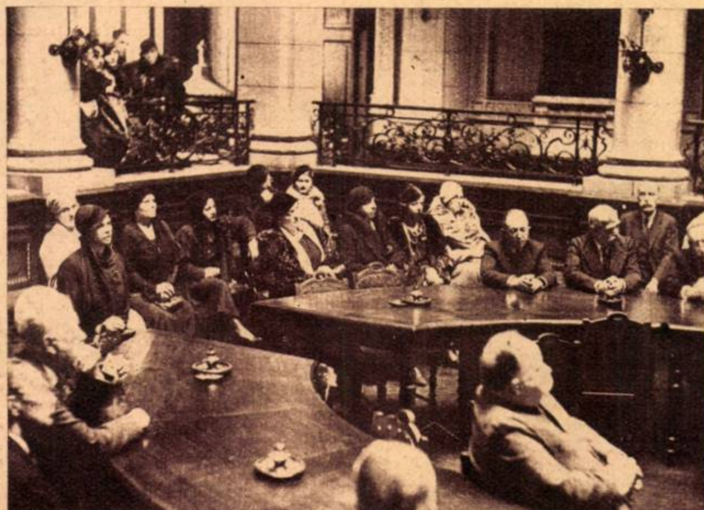
Laureata a fost socotită vrednică de această cinste prin viaţa ei exemplară de cinste şi devotament. Ea creşte cu cele mai mari sacrificii şeapte nepoţi orfani.

A luat cuvântul la această solemnitate impresionantă d-nii Mrazec, preşedintele Academiei preotul Nicolae Popescu şi patriarhul Miron Christea, care au relevat însemnătatea premiului şi meritele laureatei.

Cuvintele calde şi însufleţite ale oratorilor au fost ascultate cu o reculegere desăvârşită de către numerosul auditor, care a aclamat atât pe vorbitori cât şi pe merituoasa d-ră Nicolau.

D-ra Nicolau deţinătoarea premiului de virtute

Şedinţa solemnă de la Academia pentru decernarea premiului de virtute

In U. S. A. şi mai şi ca la noi

PE firmă era scris: JOHN THOMPSON, *publicitate, reclame prin radio şi ziare, afişe, lansări de firme şi produse noui, propagandă electorală.*

„Amicii prietenilor noştri sunt amicii noştri", deci d-nul John Thompson, căruia-i fusesem recomandat călduros de un prieten comun, mi-a dat binevoitor toate relaţiile dorite.

propagandă pentru aceste trei
— Da, am preluat întreaga oraşe şi te asigur că vom avea majoritatea.

Sunt un om cinstit şi mă voi ţine de toate angajamentele luate. Republicanii mi-au oferit 15.000 de dolari şi era cât pe aci să lucrez pentru ei. Când au venit democraţii şi mi-au dat 18.000. Reuşita democraţilor e sigură, din pricina crizei. O să-ţi explic eu mai târziu ce vreau să spun cu asta.

Dar apropos! Ce spui de discursul nostru la Radio?

— Da tocmai voiam să'ntreb de când se află Roosevelt în oraş?

— Cum să fie în oraş?! El imprimă plăci şi noi transmitem plăcile. Discursul de aseară a făcut un efect extraordinar. Să vezi mâine: am o idee straşnică! Voi lansa un concurs cu 1000 de dolari premiu. Banii îi dăm primului care Sâmbătă, când îi voi suna la telefon, în loc să răspundă „Hallo!", va pronunţa următoarele cuvinte: *„Trebue s'alegem pe Roosevelt!"* Inţelegi ce propagandă colosală! In felul acesta cel puţin 500.000 de oameni vor face reclamă pentru mine. Oridecâteori, Sâmbătă, cineva va auzi telefonul, se va gândi: Stai, o fi John Thompson cu premiul lui şi va face propagandă pentru Roosevelt. Eu bineînţeles că n'o să încep să telefonez decât pela trei după amiază. Iţi închipui toată lumea se va interpela cu propoziţia mea de propagandă!

Domnul Thompson a continuat timp de 15 minute să-mi explice toate planurile sale.

Şi poate monologul său — căci eu n'am pronunţat în acest interval decât două, trei monosilabe — ar fi continuat, dacă noul meu prieten n'ar fi fost chemat de urgenţă la clubul *„primilor yankei"*, unde un personagiu de seamă voia să-i comunice un plan, în legătură cu propaganda electorală.

Cluburile americane nu sunt cluburi politice: ele sunt al doilea sau uneori primul cămin (ca importanţă) al cetăţeanului care se respectă.

Am fost deci nevoit să părăsesc biroul. Eram dealtfel satisfăcut de ceeace aflasem dela d. Thompson şi am avut prilejul în zilele următoare să verific în totul spusele sale: în Statele Unite desmăţul politicianist e mai mare ca la noi.

Roosevelt poate n'ar fi isbutit în alegerile din iarna trecută, dacă... n'ar fi fost criza. Da criza!

Să nu se creadă cumva că alegătorii şi-au făcut raţionamentul:

„Hoover patru ani de zile n'a isbutit să creeze prosperitatea. Să încercăm cu Roosevelt!"

Nu! Dacă n'ar fi existat criza, probabil c'ar fi fost reales Hoover, pentrucă nimeni n'ar fi râvnit la posturile oficiale. Din pricina crizei însă şi în special din pricina crizei de credit, cu atât mai gravă în America cu cât în vremurile de prosperitate se făcuse abuz de credit — mulţi oameni rămaşi datori şi fără ocupaţie vedeau o salvare în posibilitatea unui angajament la stat.

In Statele Unite toate funcţiunile publice sunt politice. Când vin republicanii toţi funcţionarii dela ministru plenipotenţiar sau secretar general, până la uşier sau sergent de stradă, se schimbă, căci până şi cele mai umile posturi sunt politice.

Se cuvine să menţionăm o particularitate a Statelor Unite.

Din pricina abundenţei de mărfuri şi a concurenţei între comercianţi, de îndată ce agenţii şi negustorii află — sau mai bine zis aflau — că cineva a ocupat o funcţie, are de lucru şi capătă salariu, îl copleşiau cu toate ofertele imaginabile, pentru vânzarea de lucruri în rate. Omul ajungea în cele din urmă că avea de plătit întreg salariu, pentru acoperirea ratelor. In această abundenţă de credit trebuie să căutăm pricina pentru care efectele crizei au fost atât de dezastruoase în U. S. A. Toată prosperitatea întreprinderilor se sprijinia pe plata regulată a ratelor de către nenumăraţii debitori. Când aceştia n'au mai putut plăti, întregul organism economic s'a prăbuşit. Toţi câţi au rămas fără lucru nu-şi mai puteau plăti datoriile şi în consecinţă nici întreprinderile nu mai puteau acoperi conturile lor la bănci. Cei cari erau în situaţia fericită de-a avea de lucru şi un salariu, singuri continuau să-şi plătească datoriile.

In preajma alegerilor, democraţii au început să se agite. Mulţi dintre ei au adresat creditorilor lor următorul speach:

„Iţi datorez bani şi n'am nici o posibilitate să ţi-i plătesc. Votează pentru democraţi şi fă propagandă pentru ei. Dacă reuşesc democraţii, voi obţine cutare post şi voi fi în măsură să-ţi plătesc".

Acest nou gen de presiune electorală a prins. Micul negustor care vedea în reuşita democraţilor posibilitatea de-a scăpa de faliment, intrând în posesiunea banilor pe cari îi avea de primit şi cari constituiau deocamdată creanţe dubioase, au făcut presiuni pe lângă întreprinderile mai mari unde, la rândul lor, datorau bani şi iată unul din principalele mijloace care au determinat reuşita lui Roosevelt.

Măria Sa Ciolanul în şi mai mare onoare ca la noi!

nic. constantin

CONSTIPAŢIA
Se vindecă
RADICAL
luând
CEAIUL
UNIVERSAL

TOTUL pentru
IMPODOBIREA CAMINULUI Dv.

MĂRFURI NUMAI DE PRIMA CALITATE cu UN MINIM de CÂŞTIG

COVOARE
Covoare pluş. 180-270 Lei 1285 b.
Covoare iută 2/3 Lei 375 b.
Preşuri iută dela Lei 55 b.
Cocos I-a dela Lei 115 b.

LINOLEUM
Linoleum 200 cm. lat. Lei 110 m.
Linol. cu bord. toate lăţ. Lei 40 m.
Muşamale mese, 80 cm. Lei 48 m.
Muşamale Duck 130 cm. Lei 94 m.

STOFE de MOBILE
Stofe mobile, dela Lei 150 m.
Moaruri, dela Lei 200 m.
Damascuri dela Lei 260 m.
Mocheturi şi pluş. dela Lei 250 m

PERDELE
Rodieuri perdele Lei 155 m.
Bonnefemme 150-250 Lei 250 b.
Cuverturi reţea 180/220 Lei 390 b.
Pânză transparente Lei 59 m.p.

LUCA J.
NICULESCU
CAL. MOŞILOR 5 • Tel. 35308

PREMIILE
„Realităţii Ilustrate“

Miercuri dimineaţă, la orele 11 jum., s'a procedat în localul redacţiei *„Realitatea Ilustrată”* şi în prezenţa autorităţilor, la repartizarea premiilor acordate de revistă cititorilor ei, şi constând din 50 călătorii gratuite, la Viena şi Paris.

Au eşit la sorţi următoarele numere:

15143, Viena.
21943, Viena.
04833, Viena.
25859, Paris.
08019, Viena.
04038, Paris.
17725, Viena.
14666, Viena.
15675, Viena.
07648, Paris.
17789, Paris.
25751, Viena.
04352, Paris.
02908, Viena.
02152, Paris.
08184, Viena.
30467, Paris.
15755, Viena.
07360, Viena.
26320, Paris.
14017, Paris.
15136, Viena.
34971, Viena.
21543, Viena.
24340, Viena.
35304, Viena.
03605, Viena.
15324, Paris.
04951, Viena.
26950, Paris.
04489, Viena.
00568, Viena.
23975, Viena.
25369, Viena.
29305, Viena.
04382, Viena.
14689, Viena.
14682, Paris.
31216, Paris.
02038, Viena.
20102, Viena.
15905, Viena.
13903, Viena.
12183, Viena.
04419, Viena.
14374, Viena.
21211, Paris.
27110, Viena.
32009, Paris.
14062, Viena.

S'a încheiat apoi următorul proces-verbal.

Comisiunea tragerii excursiilor gratuite în faţa urnelor

Subsemnaţii, membri în Comisiunea care urma să decearnă premiile — 50 călătorii gratuite în străinătate — acordate de revista „Realitatea Ilustrată”, ne-am întrunit astăzi 13 Decembrie 1933, la orele 11 jum., în localul revistei „Realitatea Ilustrată”, str. C. Mille nr. 9-11, şi am procedat la tragerea premiilor în felul următor:

In şase urne făcute din carton, s'au introdus în primele cinci numere, şi anume: în prima următoarele patru cifre: 0, 1, 2, 3, în celelalte patru, în fiecare cifrele dela 0 până la 9 inclusiv. Aceasta întrucât prima urnă avea să indice zecile de mii, şi s'au distribuit cititorilor „Realităţii Ilustrate” numere până la 39.000 inclusiv.

Urna şasea conţinea 35 de buletine cu indicaţia Viena şi cincisprezece buletine cu indicaţia Paris.

S'a procedat apoi la tragerea în felul următor: se scotea pe rând din fiecare urnă câte o cifră, alcătuindu-se astfel un număr de cinci cifre, şi maximum care putea fi alcătuit era 39.999, apoi din urna şasea buletinul care indica premiul ce urma să fie acordat acestui număr câştigător.

In acest fel s'a obţinut următoarele numere câştigătoare, pentru Viena: 15143, 21943, 04833, 08019, 17725, 14666, 15755, 07360, 15136, 34971, 21543, 24340, 35304, 03605, 04951, 04489, 00568, 23975, 15675, 25751, 02908, 08184, 25369, 29305, 04382, 14689, 02038, 20102, 15905, 13903, 12183, 04419, 14374, 27110, 14062.

Iar pentru Paris: 25859, 04038, 30467, 26320, 14017, 15324, 26950, 07648, 17789, 04352, 02152, 14682, 31216, 21211, 32009.

După efectuarea repartizării premiilor, am încheiat prezentul proces verbal iscălit de membrii comisiunei de tragere.

Delegatul Poliţiei Capitalei
Tomescu

Directorul revistei „Realitatea Ilustrată”
Nic. Constantin

Delegatul Ministerului Muncii
Inspector Anton Mânzatu

Bucureşti, 13 Decembrie 1933.

AVEŢI DINŢII CEI MAI ALBI CE I-AM VĂZUT VREODATĂ

Metodă ştiinţifică de a curăţa mai bine şi mai repede, dinţii pătaţi şi fără strălucire... Redaţi dinţii mai albi... Incercaţi-o

Veţi vedea cum KOLYNOS face, în câteva zile, să apară dinţii mai albi şi mai curaţi. *KOLYNOS dă dinţilor o dublă curăţire care este imposibil de obţinut cu o pastă de dinţi obicinuită.* 1: Spuma sa pătrunde în toate crăpăturile, acoperă întreaga suprafaţă a dinţilor şi distruge milioanele de germeni. 2: Face să dispară petele şi pelicula galbenă care acoperă dinţii. Nici nu vi-aţi dat bine seama şi vă găsiţi în faţa faptului îndeplinit că dinţii Dv., perfect curăţaţi, au reluat frumuseţea lor datorită albeţei naturale a emailului lor. Intrebuinţaţi KOLYNOS-ul — un centimetru de cremă pe o perie uscată, de două ori pe zi — şi *rezultatele vizibile nu se vor face aşteptate:* dinţi mai curaţi şi mai albi, gingii mai sănătoase. Cumpăraţi, chiar azi, un tub de KOLYNOS.

KOLYNOS CREMA DENTIFRICE

PHOSPHATINE FALIÈRES

FĂINA ALIMENTARĂ ATÂT DE CUNOSCUTĂ, CARE DĂ COPILULUI, SUB FORMA CEA MAI PLĂCUTĂ, TOATE PRINCIPIILE NUTRITIVE ŞI VITAMINELE NECESARE PENTRU DESĂVÂRŞITA LUI DESVOLTARE.

PHOSPHATINE FALIÈRES UŞUREAZĂ CREŞTEREA DINŢILOR ŞI ÎNTĂRIREA OASELOR. DĂ FORŢĂ ŞI SĂNĂTATE. CONVINE ŞI ANEMICILOR, BĂTRÂNILOR ŞI CONVALESCENŢILOR.

Nu există decât o Phosphatină: PHOSPHATINE FALIÈRES
(Marca depusă) De vânzare pretutindeni.

CITIŢI „LECTURA"

Pétrole Hahn

Inlesnește ondulațiile, făcând părul mătăsos.

Curăță mătreața
Miros plăcut

Feriți-vă de imitațiuni

KURLASH
Aparat de curbat genele 200 Lei
Gene false, -de neobservat 150 „
Mastix p. adumbrit gene și sprâncene 60 „
Cremă pt. crescutul genelor 100 „
La DORTHEIMER, cal. Victoriei, 50

Cereți noul catalog

Ghețarii, tigri monștri culcați in văi de munți
Cu capetele-ntinse, cu ochii 'nchiși sub frunți
Bătute de-uragane și albite de ninsoare,
Când nu lucesc de-albastrul oțelului în soare...

Crispați ca 'ntr'un teribil coșmar ghețarii dorm
Și-abisuri nesfârșite se sapă multiform
In trupurile tragic și aprig frământate
De parcă ar fi orașe întregi cutremurate!

Dorm astfel de milenii... Cât timp vor mai dormi
Cu ghiarele ascunse sub ei? Și ce va fi
Când deșteptați din somnul lor straniu deodată
Vor năvăli în haite spre lumea-nspăimântată?

AL. VIȚIANU

O zi pierdută

urmează unei nopți de insomnie. Toate îți merg anapoda, ești rău dispus, morocănos și nemulțumit. Nervii trebuie să fie echilibrați — iată cheia pentru activitatea rodnică al oricărui om. Dacă vrei s'o păstrezi, recurge la

tabletele Bromural «Knoll»,

calmantul și somniferul cu efect sigur și inofensiv, al cărui renume mondial e bine stabilit.

Se găsește în farmacii și droguerii în tuburi cu 10 și 20 tablete.

Knoll A.-G., Fabrici chimice, Ludwigshafen/Rin.

perfecționează săpunul de dinți

creând o cutie nouă, practică, economică și elegantă.
Această cutie se fabrică în 6 culori diferite permițând fiecăruia să-și distingă cutia sa personală.
Ea nu-și perde luciul prin întrebuințare, deoarece odată cu schimbarea rezervei, o simplă spălare cu apă îi redă tot lustrul.

INSTITUTUL MODERN DE INFRUMUSEŢARE

Nettoyage . . . . . . Lei 100	**Massage facial . . . . „ 200**
Indepărtarea punctelor negre . . . . „ 130	**Massage în abonament . „ 150**
	Epilaţiune feţii . . . . „ 60

Produse şi Metode

TABAN

O INCERCARE VA VA CONVINGE DE EFICACITATEA PRODUSELDR ŞI METODELOR NOASTRE

Cremă Lichidă curăţă şi hrăneşte obrazurile uscate — se aplică de preferinţă seara la culcare . . . . . . **Lei 200**

Loţiunea III (de supleţă) catifelează şi hrăneşte pielea — foarte recomandabilă pentru curăţirea obrazului şi foarte eficace sub crema de zi **Lei 160**

Loţiunea VI (calmantă şi slab astringentă) întrebuinţarea regulată clarifică tenul, îndepărtează pete şi imperfecţiuni . . . . **Lei 180**

Loţiunea IV (astringentă) specială pentru pielea grasă şi peau d'orange — închide porii şi înlătură punctele negre . . . . **Lei 150**

Loţiunea XII (antiridă şi tonică) întăreşte muşchii slăbiţi şi înviorează obrazul . . **Lei 180**

Antiridul I îndepărtează cutele şi umflăturile din jurul ochilor foarte eficace . . **Lei 50**

Pudră Nettoyanta curăţă tenurile acneice şi granuloase regenerează pielea, înlătură orice impurităţi . . . **Lei 150**

Crema Eglantine ideală pentru întreţinerea şi hrănirea pielii normale . . . . . . **Lei 80**

NU NEGLIJAŢI A CERE SFATUL SPECIALISTEI CARE VĂ VA INDICA CELE NECESARE SPECIAL TENULUI D-STRĂ.

TOATE ARTICOLELE COSMETICE ŞI DE PARFUMERIE CU PREŢURI DE CONCURENŢĂ

POUR VOUS MADAME

Victoriei 28 (vis-à-vis de Legaţia Rusă)
Telefon 3-09-60

CONSULTAŢIUNI GRATUITE

Apăraţi-vă sănătatea şi cereţi pretutindeni SCOBITORILE

„SUN"

singurele HIGIENICE

REPREZENTANT
CAROL WECHSLER
Calea Moşilor No. 25 Etaj, — Bucureşti

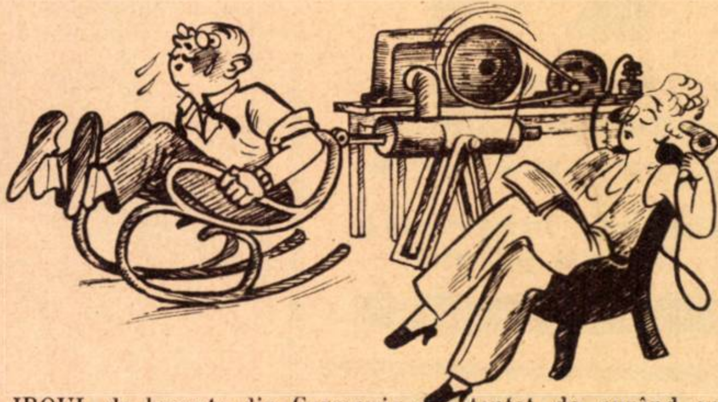
Din toată lumea

CROŞETE LUMINOASE

Un inventator ghiduşar, pentru a împăca pe duduile, care au pasiunea croşetatului chiar şi în timpul când asistă la un spectacol de cinematograf, a născocit croşete cu vârfurile luminoase. Aceste croşete luminează suficient pentru a permite croşetarea şi destul de slab pentru a nu stânjeni pe vecini.

SCAUNUL MIRACULOS

Biroul de brevete din Germania a patentat de curând un scaun-balansoir, special pentru bărbaţii însuraţi. Acest scaun, legănându-se, acţionează prin mişcările lui un aspirator, care la rândul lui, pune în mişcare un electro-motor. La acest motor pot fi branşate diverse aparate electrice, ca aspiratori de praf, uscători de păr, precum şi alte aparate casnice.

După cum vedem, capul familiei, instalat comod în acest fotoliu-balansoir, în orele sale de tabiet, reuşeşte în acelaş timp să legene, nu numai copilul, ci întreg... menajul.

DRICUL AERIAN

De câtva timp a avut loc primul „convoi funebru aerian", care a străbătut în văzduh cursa dela Londra la Helsingfors.

Fiul unui negustor bogat, mort subit la Londra, a fost transportat în patrie într'un aeroplan, în timp ce o escadrilă de avioane îndoliate, în năframe cernite şi coroane funebre, au însoţit dricul aerian. Aceasta, după dorinţa expresă a tatălui tânărului decedat.

O MANICURĂ ORIGINALĂ

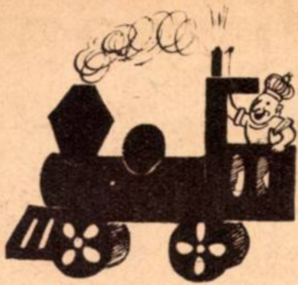
In America, domnişoarele sportive obicinuesc să-şi manifeste preferinţele lor pentru aşii unui club de football într'un mod cu totul original. Ele îşi vopsesc unghiile celor trei degete din mijloc ale mâinii, cu cele trei culori deosebite ale clubului respectiv.

ATENŢIE LA STRADIVARIUS!

Sovietele au declarat ca proprietate a Statului, nu numai diamantele şi perlele, ci chiar şi instrumentele muzicale aparţinând bogătaşilor isgoniţi. In chipul acesta, Statul sovietic a ajuns să posede vreo 150 de viori şi violoncele extrem de scumpe. Artiştii remarcabili sunt recompensaţi în Rusia prin faptul că li se „împrumută" aceste instrumente.

Actualmente, doi ruşi, „copii minune", cutreeră întreaga ţară cu două viori Stradivarius, fiecare având o valoare de vreo 40 milioane de lei. Bineînţeles, că în toate aceste turnee ei sunt însoţiţi de mai mulţi agenţi ai G. P. U.-ului, pentru ca nu cumva, Doamne fereşte, să se'ntâmple ceva... viorii.

DUCELE PE LOCOMOTIVĂ

PE vremea când Spania era încă un regat, ducele de Saragossa, un grande la Curtea regelui Alfons al XIII-lea, obicinuia să conducă locomotiva trenului regal. După expatriarea regelui, firesc ar fi fost, ca ducele să-l însoţească în exil. El nu s'a putut hotărî însă la aceasta, întrucât brevetul său de conducător de locomotive nu era valabil în străinătate. A preferat deci să renunţe mai degrabă la viaţa de la Curte, decât la conducerea locomotivei. O bucată de vreme a încercat să se desobicinuiască de pasiunea sa, conducând automobile. In urmă însă şi-a dat seama că lucrul nu era cu putinţă, şi astfel ducele a încercat o bucurie neînchipuită, când i s'a confirmat de curând brevetul de conducător la trenurile accelerate.

COŞARII PROTESTEAZĂ

IN Anglia, încălzitul şi gătitul cu gaz aerian face progrese din ce în ce mai mari. Deaceea, la un congres recent al specialiştilor englezi, în materie de gaz, a apărut şi o delegaţie a coşarilor, compusă din 12 inşi în ţinută... neagră de gală. Aceştia au protestat cu energie împotriva întrebuinţării tot mai mari a sobelor cu gaz în Anglia.

„Avem din ce în ce mai puţină funingine" rosti cu indignare şeful delegaţiei, expunând punctul de vedere al coşarilor. „Aceasta ne va duce în curând la rezultatul că nici coşarii nu-şi vor mai putea exercita meseria şi nici copiii lor n'o vor moşteni, aşa cum s'a obicinuit întotdeauna, în breasla noastră".

O MOŞTENIRE DE 2000 DE ANI

IN India, în Iubbalpore, genealogii obicinuesc să aducă materiale şi documentele cu duiumul, relative la istoria unor familii. Aceste documente datează uneori de acum 2000 de ani. Acum, Maharanii din Imlay Kirti-Bay au o ceartă pentru moştenire cu neamurile lor; obiectul moştenirei e compus din 99 de sate împreună cu pământurile corespunzătoare. Acest diferend nu poate fi tranşat, decât dacă se lămuresc unele situaţiuni din istoria familiei, petrecute în decurs de... 2000 de ani.

DOAMNA RECALCITRANTĂ

CU prilejul sărbătoririi unui guvernor de stat din Giorgia (Statele Unite), oratorul la banchet a cerut comesenilor să se ridice de pe scaunul lor, ca un omagiu pentru cel sărbătorit. O singură doamnă a rămas aşezată. Intrebată dece nu s'a asociat la gestul general, ea răspunse zâmbind: „Nu, eu nu mă scol pentru el. Destul m'am sculat pe vremuri. Ii sunt doar mamă..."

PARTITURA AUTOMATĂ

UN ceasornicar din Renania a realizat o invenţiune, care scuteşte pe muzicanţi de plicticoasa sarcină de a învârti mereu paginile la note. Colţurile paginilor sunt prevăzute cu capse metalice şi un magnet, care acţionat la momentul potrivit al partiturei, printr'o uşoară apăsare de picior, întoarce pagina.

HERMELINA STINDAR AL NOBLEŢII

LA o licitaţie de blănuri, care a avut loc de curând în Rusia, a fost o cerere foarte intensă de blănuri scumpe din hermelină. In special, din partea ofertanţilor englezi. Cu acest prilej, s'a aflat că pe vremea când existau încă prescripţiuni de îmbrăcăminte pentru diferitele ranguri de nobleţă şi hermelina era rezervată în special reginelor, regina Mary a Angliei — ca un semn al înaltei demnităţi — obişnuia să lase să se poarte înainte-i, la marile solemnităţi, două mantale de hermelină.

Lasă anii să treacă si rămâi frumoasă

Nu vârsta, ci neglijenţa, fac ca o femeie să pară bătrână. Dacă aţi acorda numai zece minute zilnic ingrijirii tenului Dvoastră, aţi păstra cu siguranţă farmecul tinereţii până la sfârşitul vieţii.

Orice femeie poate să obţină un ten admirabil urmând sfaturile inţelepte ale Elisabethei Arden, care dovedeşte zilnic sutelor de femei din lumea întreagă că tinereţea este un dar ce-l pot păstra totdeauna. Metoda ei, care a reuşit cu succes pretutindeni, va face minuni şi pentru Dvoastră. *Curăţarea* feţei, după metoda Arden, face să dispară toate impurităţile cari sunt una din cauzele principale ale unui ten urât. *Tonificarea*, menţine pielea limpede, sănătoasă şi fragedă. *Alimentarea*, face să dispară creţurile, catifelează tenul şi rafinează porii.

Din momentul ce a-ţi obţinut un ten limpede şi catifelat, restul este uşor. Vă veţi ocupa de Dvoastră câteva minute seara şi dimineaţa. Numai o sforţare continuă are valoare: mai bine zece minute in fiecare zi, decât două ore odată pe săptămână.

In parfumeriile principale veţi găsi o copie instructivă a metodei Arden, care vă explică cum trebue să intrebuinţaţi fiecare din preparatele ei pentru a obţine cele mai bune rezultate. Tot in aceste magazine veţi găsi şi aceste preparate:

CLEANSING CREAM (*Cremă pentru curăţatul tenului*). Curăţă admirabil pielea fără să provoace iritaţii.

ARDENA SKIN TONIC (*Ardena tonic al pielei*). Tonifică, fortifică si purifică tenul, dându-i o aparenţă strălucitoare.

VELVA CREAM (*Crema Velva*), conservă tenul limpede şi catifelat.

ORANGE SKIN FOOD (*Cremă nutritivă Orange*). Face să dispară creţurile. Indispensabilă pentru alimentarea unui obraz slab sau care incepe să-şi piardă contururile.

ELIZABETH ARDEN

LONDON 25 OLD BOND STREET W1

NEW YORK PARIS BERLIN ROME

(Toate drepturile rezervate)

Incercaţi

Această Nouă Reţetă Pentru Piele

Dr. Stejskal, profesor la facultatea de medicină din Viena, a făcut uimitoare experienţe clinice cu extract de biocel (obţinut din animale foarte tinere). Femei de 55 — 72 ani au văzut sbârciturile lor dispărând cu desăvârşire în timp de şapte săptămâni (vezi darea de seamă detailată în Jurnalul Medical din Viena). Muşchii moleşiţi şi slăbiţi ai obrazului devin fragezi şi ţepeni şi tenul veştejit întinereşte repede. Femei de 50 ani pot acum arăta de 30 şi pot obţine un ten pentru care multe fete tinere ar putea să le invidieze.

Ingrijindu-vă pielea cu acest preţios extract de biocel care redă tinereţea, Crema Tokalon, aliment pentru piele, culoarea roză, celebra Cremă de Paris, o nutreşte în timp ce dormiţi. Aplicaţi-o seara înainte de culcare.

Dimineaţa întrebuinţaţi Crema Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă). Ea suprimă porii dilataţi şi coşurile şi face pielea cu 3 grade mai albă în 3 zile.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile şi parfumeriile din ţară. Noile preţuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, de la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, de la Lei 60.—.

PRIMUL INSTITUT

COSMETIC MEDICAL

Sub conducerea efectivă a unei doamne doctor dermatolog, specializată la Paris în boli de piele şi cosmetică

Str. REGALA 4, etaj

Colţ str. Academiei. Telefon 3.14-44

MASAJUL MEDICAL al feţei şi tratamentul special contra ridurilor, seborea (pielea grasă), acnea, puncte negre, negi, etc. Inlăturarea pistruilor şi petelor, distrugerea părului de prisos, prin electrocoagulare.

APARATE şi instalaţiuni electrice moderne.

CONSULTAŢIUNI gratuite pentru îngrijirea feţei Miercuri între orele 11—12 a. m.

S. BARASCH

COAFOR DE DAME

REGALA 9

Coafat, Manicură, Tuns Lei 30 Vopsit părul 150. Permanent 200. Instantanee cu cea mai bună vopsea pentru păr.

De vânzare la Drogherii şi Farmaci

Elle règne sur toutes

82°

Quelle EAU DE COLOGNE choisir? Il en est tant! Essayez „Cocktail d'amour", l'eau de cologne à 82°, au parfum indéfinissable, très en vogue à Paris.

DE CRĂCIUN

Nu uitaţi pe copii!

(Ţărăncuţă din Ghirova-Basarabia)

Neapărat da...

Nu există nici o îndoială asupra aparatului şi lamei, ce trebuie să întrebuinţaţi: Numai „Gillette", care de un sfert de veac stă în fruntea tuturor fabricatelor de aparate şi lame de ras. Toţi acei cari ţin să fie bine bărbieriţi, să se servească numai de lamele de ras „Gillette".

Lame „Gillette" cu tăetura lungă se potrivesc la toate aparatele Gillette, atât de tipul nou cât şi de cel vechi.

CHELIA

vă ameninţă şi pe Dv...

DACĂ

părinţii sau bunicii au pierdut şi dânşii părul!

Nimeni nu vrea să-şi piardă părul pentru că un păr bogat este o adevărată podoabă care contribuie la buna înfăţişare a omului. Când veţi fi pierdut tot părul, când rădăcina lui va fi moartă, nimeni şi nimic nu vă mai poate ajuta.

Aceste neplăceri, le puteţi preveni

căci datorită unei noui descoperiri ştiinţifice puteţi opri la timp căderea şi să întăriţi rădăcina bolnavă a părului din pielea capului. Acest nou tratament este descris în broşura noastră No. 8. Trimiteţi-ne cuponul din stânga încă azi şi veţi primi gratuit această broşură care vă va sfătui cum să vă salvaţi părul.

GRATIS *Rog a-mi trimite imediat interesanta broşură R 8*

BON No. 2

de tăiat şi de trimis (într'o scrisoare sau lipit pe o carte poştală) către

Laboratorul VOREL, Piatra Neamţ

Laboratorul

VOREL

PIATRA NEAMŢ

SĂRBĂTORILE mesrie

Printre negustorii de sorcove, stele şi brazi

E încă toamna în toi când prin Bujaverca sau Barbă-Rasă încep să se lucreze stele şi sorcove. Sunt doi, trei meşteri cu renume, furnizori ai unei bune părţi din oraş.

Lache Gândăcarul e întâiul, căci scoate marfă de prima calitate, socotind după trandafirii verzi, albaştri, liliachii şi stelele cu pereţii trainici şi frumos împodobite. „Odaia cea mare" e până'n tavan tixită cu marfă.

— O da D-zeu şi s'o vinde toată, mă mai salt şi eu din sărăcie... îmi mărturiseşte el. Şi chipul măsliniu, rotund ca o lună s'a luminat deodată de un zâmbet care a scos la iveală albul fosforoscent al dinţilor. Aştept sărbătorile — adăugă el — cum aşteaptă ţâncu sânul.

— Altă meserie nu mai faci?

— Asta am moştenit-o din bătrâni, bărbaţi, femei tot sorcovari şi stelari. Treburile mergeau pe-atunci.

Portiţa gardului aşezat într'o rână scârţâi ca un scheunat de câine bolnav. O femeie încă tânără cu faţa suptă împingea cu greutate o flaşnetă.

— De haram s'a dus şi ziua de azi... dădu raportul bărbatului ei, fără să se sinchisească de prezenţa mea. Nimeni nu se mai îndură să scoată un gologan.

Zâmbetul iarăşi apăru pe chipul omului, dar deocamdată era crud şi batjocoritor.

— Vâră „pianu" în şopron... i se adresă el răstit.

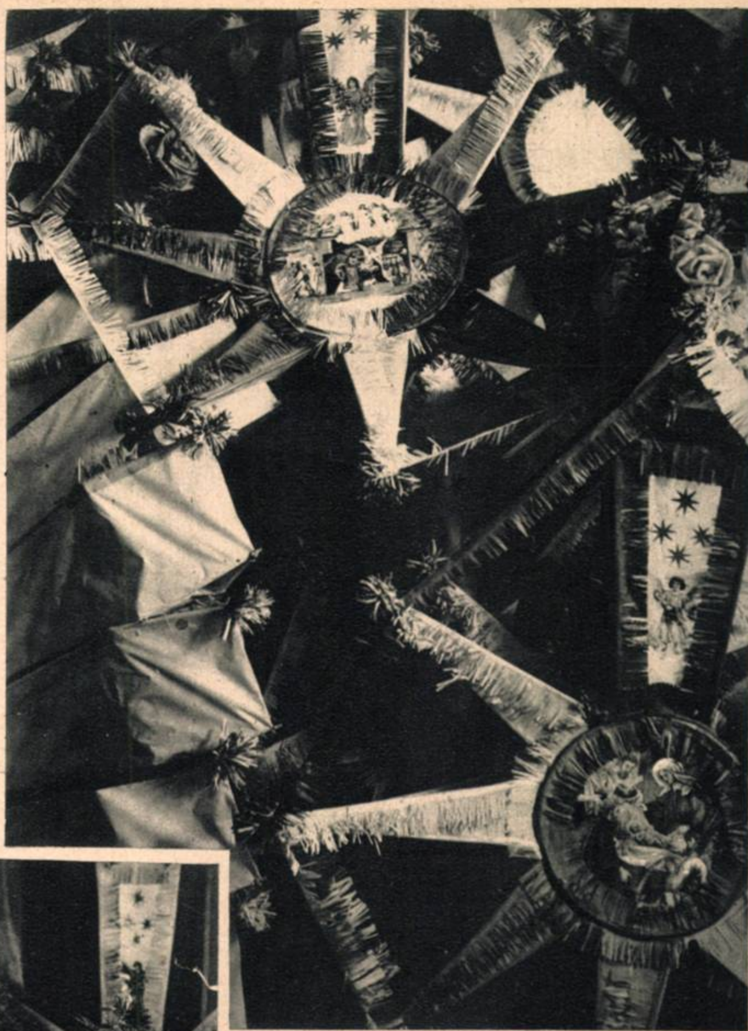
— E nevasta d-tale?

— Ia o „pedeapsă" a lui D-zeu... mormăi el. Am avut şi eu noroc la femee!... Când o cauţi tot bolnavă...

— N'ar trebui atunci s'o laşi să umble.

— Ce să fac dacă în casă lipsurile se înteţesc zi cu zi. O avea timp să se odihnească destul după sărbători. Mi-oi culca şi eu atunci capul liniştit pe pernă.

— Lasă că, nici acum nu te prea prăpădeşti cu firea.

Tradiţionalele stele de sărbători

Fabricantul de stele

— Şi dacă m'aş plânge de soartă la ce ar folosi? Odată pe an se vând sorcovele şi stelele.

O săptămână, două ţine atunci sezonul. Se poate câştiga bani buni. Lache Gândăcaru rămase câteva clipe cu ochii fixi agăţaţi de vag. Trăia se vede imaginea roiurilor de ţânci nestruniţi ai suburbiilor cari aveau să inunde centrul cu marfa lui.

— Numai criza asta să nu-mi facă vr'un bucluc, încheie el.

*

Uliţei, o groapă mocirloasă, presărată cu câteva case, îi zice strada Florilor. Le-a plăcut localnicilor numele acesta plin de poezie, ţintind se vede să schimbe locul răpănos atât de duşman higienei, cu un mic rai.

In prima casă dela colţ locueşte d. Albatros, tipograf. Instalaţia o are chiar în interiorul locuinţei în odaia în care doarme, ia masa şi se odihneşte împreună cu nevasta şi copilul. E o mică maşină sistem Boston, care în preajma sărbătorilor scoate foi de răvaşe de plăcintă. D. Albatros e chiar autorul versurilor hazlii, care se introduc în plăcintă, căci îmi mărturiseşte chiar d-sa că nu mai vrea să plătească „behăelile" altora, nici să învie pe cele ştiute de toţi şi cari au aparţinut vestitului Nicu Metz. El se aşează la masă, strânge pumnii în jurul tâmplelor şi gândeşte. Să nu socotiţi că se scurge timp îndelungat până când versurile prind consistenţă. Aşi, imediat, caşicum cineva le-ar şopti la ureche. De pildă cele adresate unei fete care cam fuge de măritiş:

O poveste ţi-ar fi viaţa,
Dac'ai şti să-i sorbi dulceaţa...

Foile cu răvaşele de plăcintă stau asvârlite una peste alta într'un colţ al încăperii şi-acolo îşi are cotlonul, până la ridicarea lor, motanul casei. Şi caşicum s'ar fi înţeles cu Lache Gândăcarul de numele căruia

n'a auzit poate în viață, rostește și el cu privirile aprinse:

— Anul Nou mi-e toată salvarea. Vând câteva zeci de mii de foi, am alungat și sărăcia până'n primăvară.

*

S'a umplut de brădet larga piațeta din imediata vecinătate a halelor Centrale. Munții Muscelului și ai Prahovei și-au dat tributul și'n anul acesta. Flăcăii au umplut de chiuituri văile târând în urma lor arborii încă copilandri.

Și sub cerul căptușit parcă cu fuioare de lână pornesc casele grele cu roțile scârțâind. Ce mai tălpi trainice i se așează fiecărui brad cum ajunge la oraș!

— Se vând mulți? am întrebat pe negustor.

— Eu am dat peste câteva sute. Mai bine ca în vremurile cele bune, când chimirul era doldora de parale.

*

Copiii și tineretul mahalalelor se întrunesc seară cu seară. Au bătut la ușă sărbătorile, iar colinzile, cântecele cu steaua, plugușorul, irozii, semănatul, sorcova, trebuesc știute ca apa.

In odăița mică focul din sobă arde vijelios. Afară a început un vânt înghețat care te pătrunde până la oase, strecurând din tăișul lui pe sub prag și pe la ferestre. Și vocile subțirele încep încet, cu acea duioșie sufletească care dă atâta farmec copilăriei.

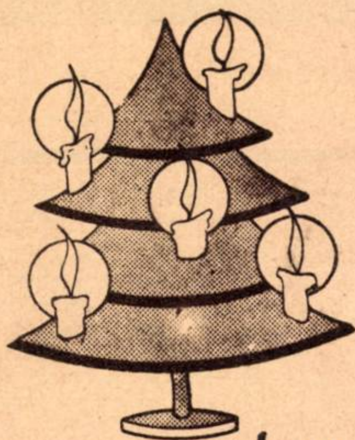
Sculați, sculați boeri mari,
Florile dalbe de măr,
Că vă vin colindători etc.

Prin Gura Lupului se întâlnesc flăcăii cari au să umble cu Vasilca. Sunt tot băeți cu pielea arămie, puși numai pe cântece și glume.

Și povestea Sivei, purceaua grasă, se înșirue domol sfârșind astfel:

C'așa-i legea din bătrâni,
Din bătrâni, din oameni buni.
La mulți ani cu sănătate,
Că-i mai bună decât toate,
La boeri ca d-voastră,
Că sunteți propteaua noastră.

MARGARETA NICOLAU

O REVOLUȚIE IN ARTA FOTOGRAFICA!

O invenție nouă aduce o schimbare radicală în reproducerea expresiei chipului omenesc. Fotografii cari sunt o oglindă fidelă a personalității omului.

Secolul progresului marchează o victorie nouă. De data aceasta, izbânda este a artei și technicei fotografice. Inginerul danez, Carl Johan Rixen, din Copenhaga, a inventat un aparat fotografic al cărui obiectiv prinde și reproduce pe o singură placă 48 de fotografii diferite, tot atât de clar, tot atât de fidel ca și cel mai perfecționat aparat de filmat, care redă ochii languroși ai divinei Greta Garbo sau zâmbetul subjugător al Lianei Haid.

Insemnătatea acestei invenții constă în faptul că nu cere o atitudine imobilă; persoana care se fotografiază poate vorbi, râde, fuma, într'un cuvânt se poate mișca în voie, aparatul funcționând în tot acest timp. Grație acestei invenții, se pot obține portrete cari sunt o imagine vie a personalității omului, portrete cari exprimă sensibilitatea sufletului, cari redau deopotrivă bucuria ca și melancolia, emoția ca și calmul, zâmbetul ca și lacrimile...

Această nouă invenție, care a produs o adevărată revoluție în domeniul și lumea fotografică, se numește Polyfoto și nu are nimic comun cu încercările făcute până în prezent în această direcțiune. Actualmente studio-urile Polyfoto sunt foarte răspândite și cele mai populare din toate centrele Europei.

Capitala noastră nu rămâne în urmă nici în această direcțiune. Zilele acestea se va deschide și în București un studio, care are reprezentanța exclusivă a aparatului brevetat Polyfoto. Studio-ul portretelor de artă Polyfoto se află în inima Bucureștiului, Calea Victoriei 86, vis-a-vis de Palatul Regal, și este demn de această nouă invenție închinată frumuseții și artei.

Toată lumea este acum fotogenică!

Polyfoto invită pe toți acei cari susțin că nu sunt fotogenici, să facă o încercare, cu atât mai mult cu cât această încercare este prea puțin costisitoare.

48 FOTOGRAFII *diferite costă lei* 60

Cele mai reușite fotografii se pot mări în orice mărime. Puteți comanda numai o singură fotografie mărită sau 48 de fotografii diferite; orice mărime, singura deosebire este că cu cât comandați mai multe portrete, cu atât mai ieftin revine costul unui portret.

Ne va face o deosebită plăcere să ne onorați cu vizita Dv., pentruca să avem prilejul să vă arătăm rezultatele obținute. Vă veți convinge imediat că această nouă invenție este într'adevăr senzațională, fără precedent în istoria fotografiei.

Aceste fotografii sunt cu o treime mai mici decât formatul original.

Această fotografie este o mărire a unei fotografii (vezi fotografia cu cercul) din seria celor 48 de fotografii „POLYFOTO"

polyfoto

S. A.

CALEA VICTORIEI 86 (VIS-A-VIS DE PALATUL REGAL)

TELEFON 3-43-65

POVESTI
CINEMATO

O adevărată mână fermecată
fotografii animate și variat
ților Grimm, sau acele ca
scrise de Andersen. Lumea de
gul de lume aproape reală; oper
zor pentru a reda prin fotogr
poetic al lumii de basm. Poveștil
pom de Crăciun, vor căpăta o ex
mult mai puternică atunci când
mată. Fotografiile vor vorbi copi
mai ușor prinde și înțelege cele p
gre și sarbăde ale cărții de pove

Filmul a găsit astfel un drum c
la inima mare a copiilor. Povest
este scopul și țelul acestui drum
mult trebuia să se înfăptuiască:
copii.

Bunica pe pânză ca eroină de
expresia poveștilor filmate. Bunic
și mai bun de făcut decât să joac
trebue să coase haine, să țese cior
la gospodărie. Bunica înțelege și
noastre: tehnică și pozitivism.

Dar copiii, tineretul? Trebue
numai de pasiunea recordurilor

...ost odată.....

GRAFIATE

...este aceia care a realizat în ..., minunatele povești ale fra... ...od'opere de finețǎ stilisticǎ ...veste a fost ridicatǎ la ran...rii și microfonul lucrează de ...cuvânt spiritul romantic și ...brodate în jurul minunatului ...resie mult mai impresionantǎ, ...vor coborî de pe pânza ani...lor și aceștia vor putea mult ...trecute, decât din literele ne...i.

...totul nou, un drum care duce ... variatǎ, vie, fantasticǎ — ... Se creiază astfel ceeace de ...adevǎratele spectacole pentru

...poveste? Nu, nu aceasta va fi ... de astăzi are ceva mai mult ... pe prințesa din poveste; ea ...pi și s'o înlocuiască pe mama ...unoaște și ea, tempoul vremii

...a, sufletul lor să fie cuprins ...portive? Nu mai există nimic

Cerșetorul și dansatoarea fatală

Publicăm în cadrul acestor două pagini câteva fotografii sugestive din filmele poveștilor cinematografiate.

Sunt fotografii minunate din suava povestire „Albă ca zăpada".

Vedem apoi câteva scene din „Dornröschen".

„Cenușereasa" nu lipsește nici ea din alegoria povestirilor cinematografiate.

In general fotografiile publicate sunt edificatoare în privința poeziei care se desprinde din fiecare scenă a filmelor poveștilor cinematografiate.

frumos, nimic înnălţător, care să facă să cânte sufletele pe alte tonuri? Cărţile de poveşti de odinioară, cu concepţiile lor minunate, fantastice, cu frumuseţea lor poetică, au fost zvârlite pentru totdeauna la pod? Bunica nu mai are vreme să citească, iar mămica cea tânără mai puţin. Ea are altă treabă, trebue — un semn al timpurilor moderne — să ajute la câştigarea existenţii şi seara este prea obosită pentru a împrăştia perle nestemate din comoara poeziei pentru copii.

In locul ei va vorbi pânza, subliniind prin fotografii ceeace altădată se povestea copiilor numai prin vorbe. Fetele şi băeţii din ziua de azi, care aud vorbindu-se în jurul lor numai despre griji şi necazuri, au nevoe mai mult decât oricând de acest divertisment.

Lumea minunată a poveştilor — iată muza de inspiraţie pentru filme; nu mai este nevoe, ca la celelalte realizări, să alergi după scenarii mereu noi. Intr'un „aşterne-te masă" se găseşte o mult mai fecundă sursă de inspiraţie, decât în operele scenariştilor rutinaţi. Clasicii literaturii cinematografice au scris de multe ori fantezii atât de abnormale, încât aveai impresia că reflectoarele vor tremura la filmarea unor anumite scene.

Povestea este o ţară fermecată. Acolo trăesc lupi de-ai lui Grimm, adevărate bunici bătrâne şi balauri cu mai multe capete, care se lasă până în cele din urmă înfrânţi de Făt-Frumos. Acolo mai trăesc regi şi regine încoronaţi pe tronuri de aur. Acolo există un somn de sute de ani şi un fiu de rege care îşi trezeşte iubita cu o sărutare din visul ei nesfârşit. Idei peste idei! Şi cinematograful este făcut doar pentru realizarea unor astfel de iluzii. El cunoaşte toate trucurile şi mijloacele care trebuesc întrebuinţate pentru întocmirea celui mai minunat bluff. El poate realiza şi cel mai fantastic covor fermecat care să se întind pe milioane de kilometri, departe de lume, de viaţă şi de grijile cotidiane.

Dacă spre exemplu un băiat a fost blestemat să se transforme în căprioară, nu trebue, ca pe scenă, să se lase cortina, sau să se schimbe decorul. In acelaş moment în care a fost exprimată formula vrăjită, se îndeplineşte şi farmecul. Neverosimilul devine verosimil pentru ochiul spectatorului, capătă culoare şi sens. Uriaşii nu apar în faţa obiectivului ca oameni normali instalaţi pe picioroange, ci sunt, — întocmai ca în scrieri — de o statură impunătoare, impresionantă, aproape inspăimântătoare — şi piticii? Aceştia nu arată ca băeţaşii costumaţi, ci sunt pitici veritabili cu bărbi lungi şi albe, cu feţe prietenoase, care povestesc mereu. Un lup nu va apare niciodată ca un câine, ci ca lup veritabil care mănâncă la dejun fetiţele mici şi bunicile bătrâne.

„Frumoasa din pădurea adormită" cade într'un somn de sute de ani, „Albă ca zăpada" care pare moartă în sicriul de sticlă, iată atâtea idei ireale pe care ni le oferă poveştile. Poveştile cinematografiate vor îndeplini un rol de covârşitoare importanţă culturală în educaţia copiilor. ALFRED JOACHIM FISCHER

SCHONBERGER & GRUNSTEIN S. A. (ARAD)

SUCURSALA BUCUREŞTI

STRADA COLŢEI 14 TELEFON: 347/86

MARE DEPOZIT: de Driluri, Pluşuri, Ştofe de mobile, Pânză de transparente, Gobelinuri de stil şi moderne, Preşuri de cocos şi iută, Ştergătoare, Huse şi capote de automobile, Furnituri de tapiţerie, Sfoară, Funii, Muşamale, Cânepă, Arcuri. Seegras, etc

PREŢURI CONVENABILE

FERIŢI-VĂ ÎNGRIJIŢI-VĂ

respirând emanaţiunile antiseptice ale

PASTILELOR VALDA

care acţionează direct prin inhalaţiune asupra

CAILOR RESPIRATOARE

răceli, dureri de gât, bronşite, gripe, etc. sunt totdeauna energic combatute prin energia lor antiseptica volatilă

Aveţi totdeauna la îndemâna o cutie de

PASTILE VALDA

Fac-simil redus al cutiei de vânzare la toate farmaciile

Noutate! Noutate!

Vă ondulaţi natural acasă cu „ONDULINE"

Agrafele ondulatoare

fără fier care arde părul, simplu în orice moment. INDISPENSABILE oricărei DOAMNE. Economie de timp. Garnitura completă LEI 120

Ce strică anii drege „COLORIN"

In 10 minute „COLORIN"

este un regenerator spontan care redă părului ALB sau CARUNT culoarea naturală: castaniu, castaniuinchis, şi negru, etc. Cutia Lei 120. 2 cutii Lei 230.

Trimite în toată ţara: „SAPARF" Str. Vişinilor 11 bis, Buc. 4

Ciorapi fil. Lei 22

Cămăşi Lei 119

Gulere tari Lei 19

Gulere semi-tari Lei 19

Ciorapi Lei 14

Cravate Lei 19-39

Zenana mătase metrul Lei 59

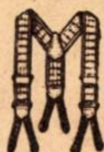
PREŢURI EFTINE DE SĂRBĂTORI LA IMPERIAL

(LANGA PALATUL REGAL)

Ştofuliţe desen metru Lei 39

Pijamale complecte Lei 198

Bretele Lei 28

Sepci Lei 42

Cămăşi Lei 139

Ciorapi de mătase Lei 36

Popp & Bunescu

Cu ocazia

Sf. Sărbători

vinde cu

Mari reduceri depreţuri

toate articolele de sezon

Moltoane

Catifele

Stofe

Mătăsuri

etc.

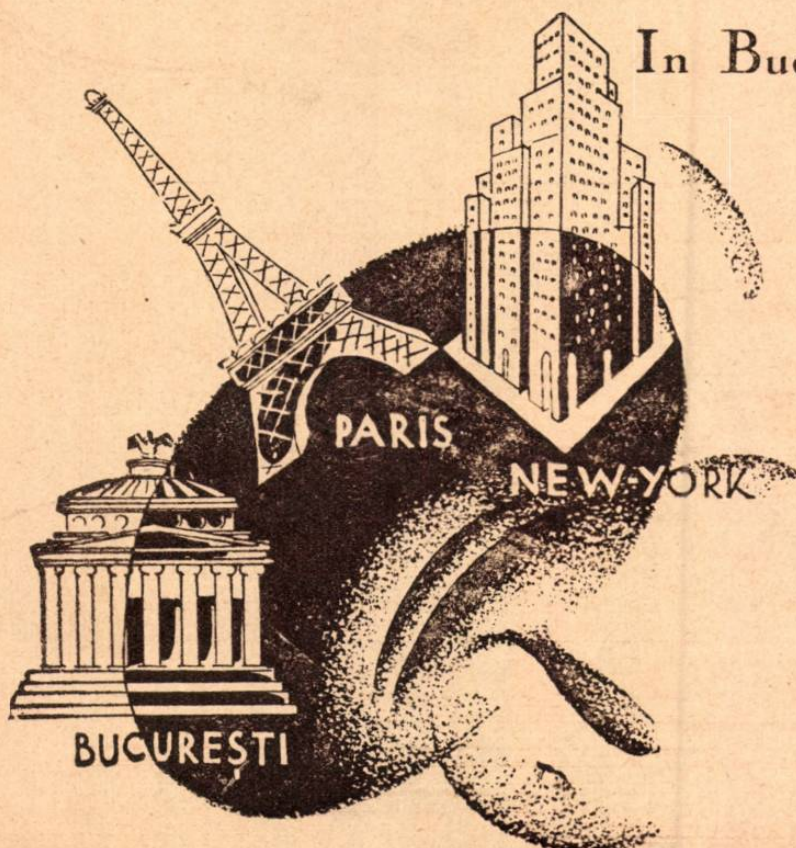
ED TURA „CUGETAREA" A PUS IN VÂNZARE LUCRAREA

EDUCAŢIA SEXUALĂ

dc JEAN MARESTAN

E o carte instructivă pe care trebue s'o citească orice tânăr

In Bucureşti, New-York şi Paris,

femeile elegante au aceleaşi gusturi, aceleaşi preferinţe!

Nimic nu e mai internaţional decât farmecul femeii şi femeile cunosc instinctiv lucrurile cari au darul de a le mări farmecul — puterea de subjugare. Pudra Three Flowers Richard Hudnut preferată de elita din New York şi din Paris a devenit şi în România pudra doamnelor din înalta societate. Această pudră fină şi aderentă se vinde în toată gama nuanţelor cerute de varietatea fermecătoare a tenurilor femenine şi se poate obţine la toate drogheriile selecte.

Pudra three flowers
RICHARD
HUDNUT

DANSUL MORȚII
PENTRU DINTELE SFÂNT AL LUI *Buddha*

IN anul 300 după Christos, aşa povesteşte legenda, s'a îndrăgostit Thyssa fiică de Rege, de fiul Regelui din Candy la Ceylon. Tatăl ei nu a îngăduit însă ca fiica lui să se căsătorească cu moştenitorul tronului unui duşman. Prinţesa a fugit din Siam. Ca zestre a luat cu ea dintele sfânt al lui Budha, care era păstrat cu mare religiozitate în templul Wat-Chang. Când soţul ei s'a urcat pe tronul din Candy, a clădit minunatul templu Candy, care este şi astăzi încă una din cele mai frumoase opere de arhitectură. Pereţii interiori ai templului sunt căptuşiţi cu aur, argint şi sidef; un gang construit în labirint conduce la locul sfânt unde se află dintele Budhei.

Intre Siam şi Ceylon este de multe secole o dispută aprigă pentru dintele lui Budha. In ultima vreme, Siam a depus o plângere la autorităţile engleze, căci insula aparţine din secolul 18-lea Angliei. Guvernatorul englez din Ceylon a vrut, deoarece Anglia vrea să trăiască în pace cu marele regat al Indochinei, să dea curs cererii ordonând înapoierea dintelui lui Budha.

Preoţii templului Candy s'au opus însă din răsputeri. In Ceylon au avut loc turburări mari, cu vărsări de sânge. Până când guvernatorul a fost silit să-şi retragă cuvântul.

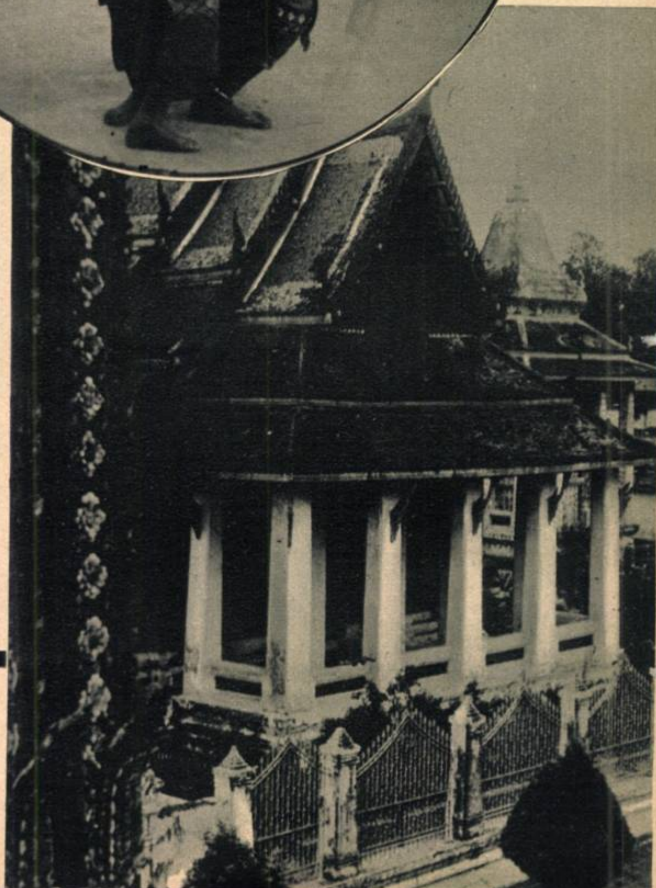
Dansatoarele templului din What-Chang poartă pe cap ornamentaţii din aur masiv

Două dintre cele mai tinere dansatoare

Intrarea principală în templul What-Chang

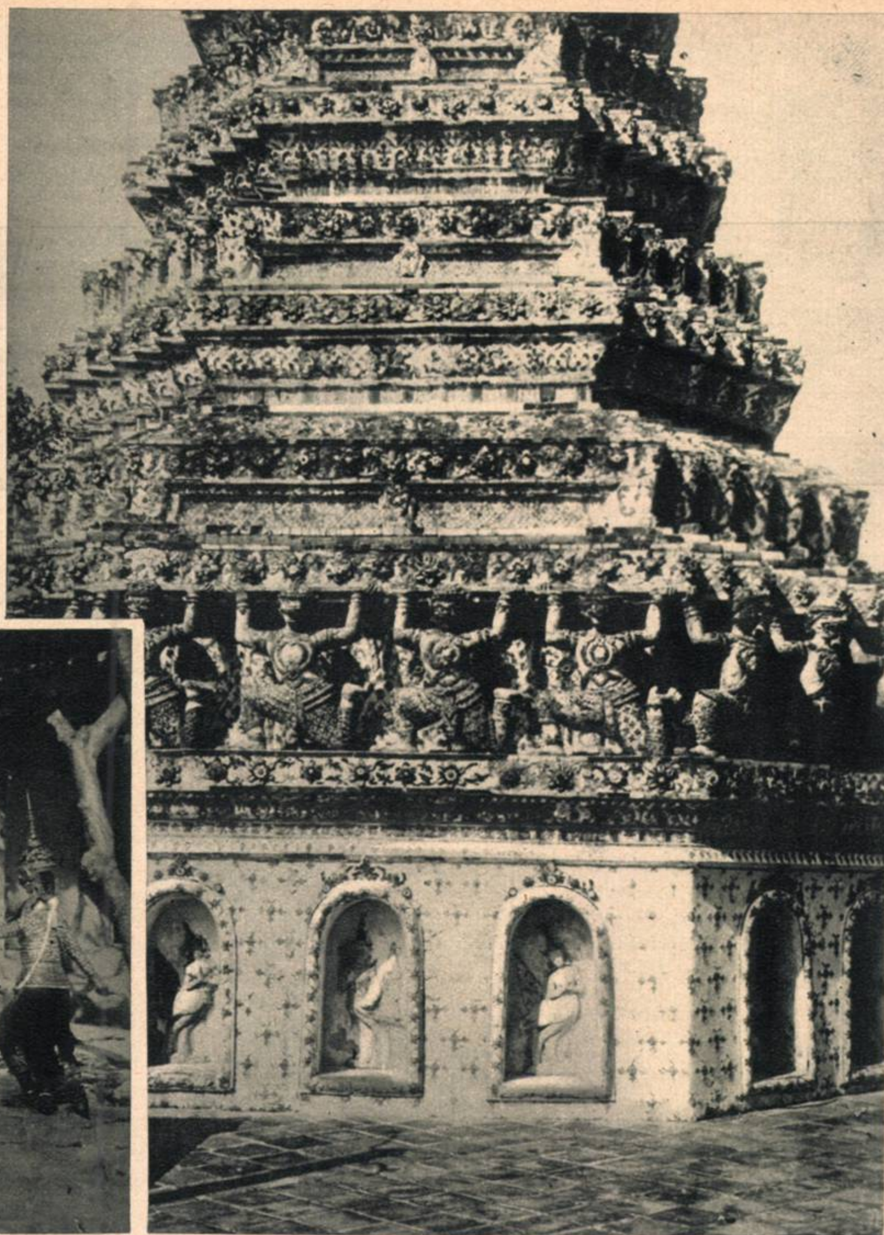
Curtea interioară a templului din What-Chang

Intre timp, întregul Siam aştepta înveştmântat de sărbătoare în jurul templului Wat-Chang, înapoerea dintelui Budhei. Preoţii, au dictat o nouă coreografie pentru dansurile de sărbătoare care urmează să fie executate de dansatoare sfinte în Mandaza, holul templului Wat-Chang.

Aceste dansatoare sunt fete foarte tinere, aproape copile, care au fost predate pentru a fi educate dela vârsta de şase, şapte ani preoţilor templului. Numai copiii cei mai frumoşi sunt primiţi pentru a fi dedicaţi Domnului. Viaţa lor scurtă constă în exerciţii continue. Ele trebue să danseze de multe ori 12 până la 14 ore pe zi, fără întrerupere. Numai în cazuri foarte rare trece un asemenea copil de vârsta de 12 ani. Ajung cele mai dese ori la tuberculoză pulmonară din cauza oboselii exagerate. Cu atât mai impresionant este înhumarea unei dansatoare sfinte de la templul Wat-Chang. Intreaga preoţime merge cu altare argintii, cu steaguri, înveştmântaţi în mătase albă ornată cu pietre scumpe. La lacul Turam aşteaptă o mulţime de

Costumele dansatoarelor sunt de multe ori extrem de sugestive

Turnul templului. Figurile sunt lucrate toate în aur

peste o mie de suflete cu flori şi coroane. Cadavrul sacrificiului sfânt este aşezat în sunetul cântecelor şi imnurilor bisericeşti, într'un vas îmbrăcat cu flori, în vreme ce dansatoarele sfinte execută dansul morţii în sunetele majestoase ale capelei templului. Vasul este ancorat apoi în mijlocul lacului şi în vreme ce pe ţărm, de jur împrejur se aprind mii de facle, vasul mortuar este incendiat. Dansatoarea sfântă este prefăcută în cenuşă.

In apropiere de Bahglok, capitala regatului Siam, se găseşte vechiul templu Wat-Chang. Legenda spune că el a fost construit acum 2500 de ani de regele Tchin-Pei-Wu, pentru un prieten şi camarad al fondatorului de religie Budha. Când Budha a plecat în pustiu şi-a smuls singur un dinte pe care l-a dăruit ca amintire vecinică lui Tschin-Pei-Wu.

Şi preoţii templului sfânt mai aşteaptă încă şi astăzi înapoierea dintelui lui Budha, exersând silitori dansurile sfinte ale primirii şi înmormântând cu pompă, dansatoarele chinuite.

B. U.

Turnul templului. Figurile sunt lucrate toate în aur

CERȘETORUL *nobil*

Un urmaș de domn cerșește pe străzi. — O spioană de care s'a îndrăgostit i-a fost fatală.

ÎN chiar plină tinerețe svâcnește adesea ca un fior de spaimă presentimentul că anii grei ai bătrâneții vor fi un dureros calvar. Și cuprinși de un admirabil val de energie ne încordăm puterile la muncă. Dar împrejurări din afară de voința noastră năruesc piedestalul ridicat cu trudă.

Gândeam la aceasta stând de vorbă în somptuosul hall al primăriei de Galben cu o făptură ogârjită, boț cafeniu de carne, învăluit într'un soi de palton împiestrițat de petice. Cunoștința a avut la început ceva brutal. Vădit mi-am ferit vestmintele să nu se atingă de ale lui.

Pe dată s'a tras în lături cu un aer de jenă. Buzele-i tremurau.

— Iertați vă rog... a șoptit. Aveți dreptate să vă feriți de un om sloios și în zdrențe. Altădată aș fi făcut și eu la fel...

Am simțit datoria să mă disculp, dar el clătină dureros din cap în semn de răspuns. Vocea aceluia care-mi adresase cele câteva cuvinte nu putea fi a unui om de rând. Avea inflexiuni și vibrații cari-mi rămâneau stăruitor în ureche.

— Așteptați și d-voastră să vorbiți cu d-l primar? mi se adresă el din nou.

— Da, dar eu aș vrea să rămân la urmă.

— Acelaș lucru îl gândeam și eu. Oricât ar fi de nenorocit e așa de trist să te dai în spectacol. Nu credeți c'am fost întotdeauna ruina de astăzi. Când mă întorc înapoi am impresia că mi-am pierdut mințile, căci nu se poate să existe nici o apropiere între omul de altădată și cel de acum.

— Ați avut desigur o profesie care...

— N'am avut nici o profesie... mă întrerupse el scurt. Am avut în schimb bani, bani mulți, cu cari m'am plimbat și-am petrecut aruncându-i în dreapta și'n stânga. Acum am ajuns să cer... cum era de așteptat.

Am rămas pe gânduri. Pe chip mi se zugrăvia o grimasă de durere.

Mă întrebam de ce omul acesta din altă plămădeală decât cea a individului de rând se lasă doborât de călcâiul mizeriei ajunsă la ultima expresie.

— S'ar fi cuvenit să mă sinucid — mi se adresă el, parcă îmi citise gândurile. Dar e ceva tragic aici. Cu cât intri mai mult în mocirlă, cu atât devii mai laș.

Toți cei din hall am fost introduși în cabinetul directorului. Acesta era reprezentat de ajutorul său, un personaj bine hrănit, care arunca în dreapta și'n stânga priviri crunte. Cum îl zări tovarășul meu voi să se întoarcă spre ușă. Coala de hârtie păturită — cererea de ajutor — o strângea nervos între degetele scheletice.

— Dă-mi-o mie — i-am spus — o înaintez eu.

El mi-o întinse pe dată de teamă parcă să nu mă răsgândesc. Mi-am aruncat ochii pe ea. Un scris citeț, cu trăsături elegante mărturisia următoarele:

„Sunt un nenorocit fără adăpost, silit să întind mâna la colț de stradă. Datorită greșelilor mele am ajuns aici. Pentru numele pe care-l port și în memoria alor mei dintre cari patru domni pământeni au slujit cu credință țara, vă rog întindeți o mână de ajutor omului ajuns la cea mai crudă decădere.

Șerban C....

Am avut o scurtă tresărire. Numele îmi amintea un proces scandalos de pe vremuri.

✵

Era în timpul neutralității noastre când granița dinspre imperiul Habsburgic ne furniza artiști de varieteu cu duiumul, majoritatea elemente periculoase siguranței statului. Cum coborai strada Câmpineanu în imediată apropiere a Teatrului Național era un local de noapte Casino de Paris. Acolo a cunoscut tânărul Șerban C. pe femeia care avea să-i nimicească viața. Era o făptură de-o frumusețe deosebită. O chema Lutzi și numele-i contrasta ciudat cu finețea trăsăturilor și cultura care o poseda. Parcă colindase mult Apusul dar lucru ciudat, fata evita să demaște ceva din trecut.

— De unde ești? a întrebat-o Șerban C...

— De la Arad. Tatăl meu a fost multă vreme administratorul unei trupe de operetă. Artiștii de acolo m'au învățat să cânt.

Cerșetorul și dansatoarea fatală

— Curios Lutzi, tu nu pari o femeie din clasa mijlocie. Am impresia că chipul tău l'am întâlnit acum—nu pot preciza cât timp — la Paris sau Londra.

Fata râdea cu poftă dându-şi capul pe spate.

O dragoste puternică părea că s'a trezit în cei doi. Petreceri monstre aveau loc seară cu seară. Se găseau destui bancheri cari să-i împrumute bani tânărului în schimbul moştenirii.

Lutzi se introducea tot mai mult în societatea aleasă a Bucureştilor din preajma războiului. Şi într'o noapte fata a dispărut, iar peste puţin după această fugă s'au trezit şi agenţii siguranţei cari o căutau nebuni in toate părţile. Era o femeie din nobilimea ungară, una din cele mai vestite spioane, care isbutise să treacă înapoi graniţa în ţara ei cu documente importante.

De atunci viaţa lui Şerban C. putea fi socotită ca o ruină.

A plecat în căutarea ei, s'a înapoiat stors de puteri şi de bani şi ca să aibe cu ce să-şi ia drumul înapoi a încercat să asasineze pe o rudă bogată prin ţesă...

Odată cu hula din partea tuturora a venit şi desmoştenirea. Din acel moment Şerban C... a fost socotit ca mort.

Unsprezece ani s'au scurs de atunci. Vremea a avut timpul să-şi macine ruina. Cerşetorul cu paltonul presărat de găuri şi petece pare un vis urât tuturor celor cărora le ese în cale şi-şi amintesc prin vre-o întâmplare de trecutul lui. De povestea lui şi-a amintit şi reprezentantul primarului dela sectorul de Galben şi citindu-i încă odată petiţia a avut generozitatea să-i ade o sumă cu care nenorocitul va putea avea un şir de zile lipsite de foame şi frig.

M. N.

Gratis

primiţi CĂLĂUZA ŞTIINŢELOR OCULTE, tratând Hipnotism, Spiritism, Telepatie Fachirism, Magie, ştiinţa de a deveni iubit, stimat, fericit. Arta de a reuşi in orice afacere. Vindecarea viciilor, boalelor şi ticurilor nervoase. Ştiinţa de a ceti Trecutul, Prezentul şi Viitorul oricui. Oricine poate câştiga 200—500 lei pe zi din practicare, consultaţii, conferinţe. Adresaţi-vă prin scrisoare la: PROFESORUL C. NICOLAU Strada Caraiman, No. 8, Bucureşti, Sectorul Poştal II.

Tăiaţi şi păstraţi acest anunciu, nu se ştie când vă poate fi de folos.

Proverb

„Sunt prea sărac să cumpăr eftin"
E un proverb care nu minte,
De aceea de la *FILIPESCU*
Imi procur încălţăminte.

Parfumuri fine...

Mirosul imbătător al florilor înrourate captivează pe toţi iubitorii de frumos şi amatorii de parfumuri sublime.

Şi Dv. doamnă, veţi captiva anturajul când veţi emana parfumul apei de colonie „Talon Rouge".

Un miros persistent, fin şi subtil este calitatea acestei ape, neintrecute până astăzi.

Incercaţi şi nu veţi regreta.

VILCHERY

TALON ROUGE

APOGEUL GUSTULUI RAFINAT

NOILE SPECIALITĂŢI:

Satynella
Secret des Fleurs
Nid d'Amour
Charme de Femme
Nuit Etoilée

MODA SPORT

SPORTURILE de iarnă, aproape necunoscute la noi până acum câţiva ani, şi-au câştigat din ce în ce mai mulţi adepţi, şi azi micul cerc de sportivi s'a lărgit în aşa fel, încât a devenit azi o mare comunitate de fervenţi ai sportului alb. Carpaţii noştri, cu linia lor pitorească, luncile şi povârnişurile acoperite cu zăpadă, oferă terenuri admirabile pentru sky şi bobsleigh. Unde mai înnainte, cu venirea frigului, staţiunile climaterice se retrăgeau în somnul de iarnă până la vara următoare, acum toate hotelurile profită de acest al doilea sezon important şi pregătesc tot confortul cerut de sportivii pasionaţi.

Un rol foarte important în sporturile de iarnă îl are natural îmbrăcămintea, care trebue înnainte de toate să fie practică, dar care totuş nu vrea să renunţe la o oarecare eleganţă şi dovadă de gust. Există costumul de sky clasic, bleumarin, după modelul norvegian, adoptat în toată lumea. Singura notă de originalitate şi culoare i se dă cu şalul, mănuşile şi reversurile şosetelor groase de lână, eventual şi cu o bonetă chic, care înlocueşte cu succes chipiul-tip norvegian, nu prea seyant unui obraz fin şi delicat de femee. Dar femeile, cărora nu le place o uniformizare, nepotrivită cu personalitatea lor capricioasă, au început să prefere costume, care, cu toate că păstrează caracterul primordial de practic şi comod, lasă un loc important fanteziei şi gustului lor înnăscut.

Vă arătăm mai jos câteva idei originale, care în acelaş timp îndeplinesc toate cerinţele sportului. Pantalonul se face totdeauna dintr'un material impermeabilizat, şi este în majoritatea cazurilor de culoare neutră, pentru a se potrivi cu tot felul de jachete, bluze şi sweatere. Prima figurină din dreapta are pantalonul marron, purtat cu o jacheţică de piele beige, căptuşită cu lână şi încheiată cu nasturi mari de lemn marron; în jurul gâtului se înfăşoară un şal vesel, în marron, galben şi cărămiziu, care se armonizează cu mănuşile groase mousquetaire. Domnul de lângă ea poartă un pantalon dintr'un maron mai deschis cu un pull-over amuzant peste cămaşa de flanelă, şi deasupra un „wind-breaker", haină de duvetină, încheiată cu „éclair", şi terminată la talie, gât şi mâini printr'o bandă tricotată de lână, care rămâne strânsă de corp şi nu lasă să pătrundă vântul. Al treilea desemn reprezintă un costum compus dintr'un pantalon negru cu o jachetă verde fără guler, încheiată cu clipsuri de metal. Boneta, şalul şi mănuşile sunt tricotate din lână neagră.

Din siluetele mai îndepărtate, una poartă o vestă larg răscroită dintr'o blană cu părul scurt, caracul sau chiar miel, peste un sweater de culoare vie. A doua, cu pantalonul bleumarin, o bluză sport de flanelă écossais legată la talie ca o eşarfă, şi deasupra o jacheţică fantaisie, garnisită pe umeri şi jurîmprejurul ei cu bandă îngustă de astrachan.

Acum nu-mi mai rămâne decât a vă dori zăpadă multă, soare, şi bună dispoziţie, pentru a vă bucura în costumele aceste elegante de sărbători!

„Realitatea Ilustrată“ lansează în România, noul tip al femeii: femeia cu forme pline după modelul artistei americane MAE WEST ultima senzaţie a Hollywoodului

UN CONCURS SENZAŢIONAL
PREMIUL I LEI 10.000

Femeile prea svelte, cu trup de băeţandru, fără forme pline, rotunde, au căzut în disgraţie. Odată cu Mae West triumfă femeile durdulii, femeile ale căror forme sunt cărnoase, bine accentuate. Spre deosebire de multe alte vedete, Mae West nu ţine nici o dietă şi nici nu face prea mult sport. Mănâncă tot ce-i place, cât îi cere inima, biftec, cartofi şi foarte multă ciocolată, cremă şi bonboane. Ea afirmă că aceste alimente gustoase şi hrănitoare fac bine formelor ei pline şi rotunde şi îşi bate joc de femeile care se chinuesc ţinând tot felul de diete şi regimuri.

Trupul noului idol din Hollywood are o asemănare foarte mare, e aproape identic, cu faimoasa Venus din Milo. Măsurile coincid cu multă precisiune. Mae West este mândră de formele ei rotunde şi este de părere că bărbaţii le preferă.

Mae West e blondă. Părul ei bate în culoarea platinei. Ochii ei sunt de culoarea castanelor, iar figura ei este albă ca laptele, având la obraji nuanţa piersicelor. Deşi nu ţine dietă, nu face sporturi, nici exerciţi de gimnastică, se simte foarte bine, suplă şi uşoară. E întotdeauna sănătoasă tun. Nu fumează niciodată, nu poate suferi băuturile alcoolice, în schimb adoră dulciurile. Consumă cantităţi enorme de ciocolată şi frişcă.

Mae West, vedeta blondă cu forme pline, este cu drept cuvânt o femeie-fenomen. Ea a schimbat întreaga concepţie a producătorilor de filme din Hollywood. A răsturnat moda. A uimit lumea. Filmul ei „Nu sunt înger” a făcut adevărate ravagii. Femeile au renunţat la diete, la curele de slăbire, croitoresele au schimbat radical moda femenină. Femeia cu forme pline, curbele pline şi excesiv de femenine a triumfat!

Pentru România „Realitatea Ilustrată“ şi-a luat sarcina să lanseze tipul femeii cu forme pline.

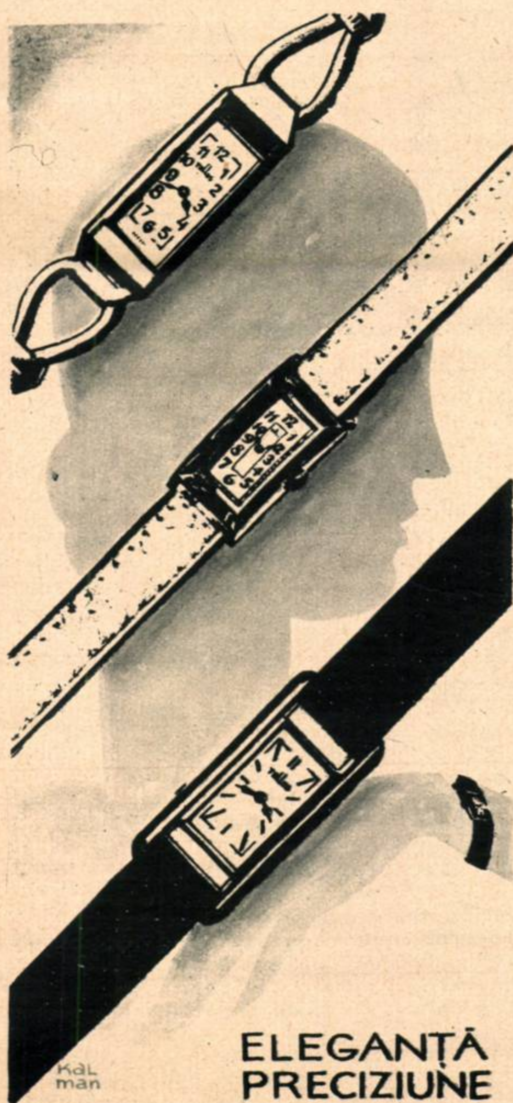
Concursul va avea loc în public, la o dată care se va anunţa într'unul din numerele viitoare ale revistei.

Juriul va fi compus din personalităţi proeminente literare şi artistice.

Concurenta ale cărei dimensiuni vor fi cele mai apropiate de cele ale vedetei americane Mae West va primi premiul de 10.000.

Vor fi luate în considerare următoarele dimensiuni: înălţimea, circonferinţa gâtului, a braţelor, talia, şoldurile şi picioarele.

In numărul viitor al revistei vom publica dimensiunile vedetei Mae West pentru ca cititoarele să aibă o orientare. O uşoară orientare poate avea oricine fotografia pe care o publicăm în această pagină.

Nu aveţi încă un ceasornic bun?

In cazul acesta nu cumpăraţi unul care nu poate ţine pasul nici cu ora Europei C ntrale, nici cu vreun alt element de reper cronometric.

CUMPĂRAŢI UN TELLUS
ŞI VEŢI FI SATISFĂCUŢI!
ZECI DE MII DE OAMENI VĂ POT ATESTA ACEST LUCRU

IATA

14.000 ceasorni e furnizate de fabrica noastră CAILOR FERATE ITALIENE.
6.000 ceasornice furnizate CORPULUI DE GRANICE I DIN ROMANIA.
3.000 ceasornice furnizate personalului CAILOR FERATE ROMANE.

NICI O RECLAMATIE!

La Expoziţia Internaţională din Barcelona (1929) fabrica noastră expunând, între altele, o copie de pe ceasornicul TELLUS ce se află în posesia M. S. MARELUI VOEVOD MIHAI, a obţinut cea mai înaltă distincţiune a juriului, adică:

GRAND PRIX BARCELONA 1929

Livrăm ceasornice cu diferite insigne, pentru cluburi sportive, promoţii şcolare etc., etc.

TELLUS
DĂ ORA EXACTĂ

Dacă pământul ar înceta să se mai învârtească

de RENE THEVENIN

Ce s'ar întâmpla dacă pământul şi'ar încetini treptat mişcarea de rotaţie în orbita sa şi dacă ar fi atras în furnalu' soarelui ?

CE-AR fi dacă pământul şi-ar înceta zilnica mişcare de revoluţie pe axa sa? Dacă aceasta s'ar produce din tr'odată, ceeace după astronomi e cu neputinţă, tot ce e mobil, oameni, animale, clădiri, corăbii şi chiar munţi ar sbura în spaţiu, nimicindu-se mai înainte ca cineva să-şi dea seama de ceeace s'a întâmplat.

Nu comitem însă nimic extravagant dacă ne întrebăm care ar fi consecinţele dacă pământul ar ajunge treptat în această stare, deoarece se ştie că mişcarea sa e din ce în ce mai lentă, aşa că în mod fatal va ajunge într'o zi să înceteze cu desăvârşire. Dar acea zi e atât de îndepărtată încât nu o va apuca niciunul dintre noi şi nu va afecta niciunul din planurile pe care omenirea le-ar face acum pentru viitor.

Lumea noastră se roteşte într'un vid, unde nu există fricţiuni, dar există în schimb alte forţe influente, dintre care cea mai mare o constituesc nesfârşitele oscilaţii ale fluxurilor şi refluxurilor, de un efect echivalet cu fricţiunile, şi care cu vremea vor opri pământul, aşa cum s'a oprit şi luna.

După cum ştie orice copil de şcoală, ziua planetei noastre ar deveni de douăsprezece luni adică, şase luni de neîntreruptă noapte şi şase luni de neîntreruptă zi. Dacă s'ar întâmpla numai atâta, ne-am pomeni înaintea unor fenomene cu totul familiare eschimoşilor din cele mai nordice regiuni polare. In fond însă, această singură modificare ar da vieţii noastre cu totul alt aspect.

Dar spre a nu fi prea complicaţi, să presupunem că pământul a stopat la o anumită dată, să spunem echinoxul primăverei, 21 Martie, şi să vedem care ar fi situaţia dacă ne-am afla acolo unde sunt astăzi pădurile Amazonului, în America de Sud, în zori, după o noapte de şase luni.

Care ar fi senzaţiile noastre? Foarte penibile dat fiind groaznicul frig ce domină, pentrucă şase luni de noapte vor fi îngheţat totul în jurul nostru şi ne vom trezi în mijlocul unui înfricoşător pustiu de ghiaţă. Vom presupune că într'o perioadă egală cu şase săptămâni de ale noastre am avut timpul şi posibilitatea de-a ne face o idee asupra dezolatului peisagiu în mijlocul căruia trăim, deoarece o lumină palidă ca de amurg a apărut între timp treptat, pe cer.

Dar iată că acum se iveşte soarele. Va fi la început un punct strălucitor pe linia orizontului. Acest punct va părea multă vreme că rămâne nemişcat, deoarece ochii noştrii nu-i vor putea aprecia mişcarea, aşa cum nu pot urmări creşterea unui fir de iarbă. Şi dacă ne consultăm ceasornicele, presupunând că aceste instrumente au rămas cum sunt astăzi, vom vedea că e nevoie de patruzeci şi opt din orele noastre pentru ca întregul disc al soarelui să se ridice deasupra orizontului.

Omul nu va avea însă motive să se bucure de această apariţie a' soarelui, pentrucă nu-i va aduce decât o nouă serie de neplăceri.

După o noapte de şase luni, regiunile polare cari se vor întinde pe toată suprafaţa Europei vor începe să se topească. Ilustraţia noastră înfăţişează Parisul la revenirea soarelui.

Evoluând pe cerul nostru, atât de lent încât abia de face o distanţă egală cu diametrul său în două din zilele noastre soarele, departe de-a ne încălzi, nu va face decât să ne sporească frigul şi aceasta pentrucă atrage o suflare de vânt îngheţat către părţile încălzite ale globului şi acest vânt care s'a simţit foarte puţin în cursul îndelungatei nopţi, ne va înţepa obrajii ca nişte ace de oţel.

De comparăm condiţiunile ase ţie seamă de faptul că actualele nopţi polare, când temperatura scade uneori cu 60 grade sub zero, putem presupune că la răsăritul de care vorbim, pe un pământ care a încetat a se mai roti, termometrul ar marca vreo 150 sau chiar 180 grade sub zero. Nici o plantă şi nici un animal cu sângele cald n'ar putea trăi într'un asemenea climat. Toate animalele, inclusiv omul ,îşi vor fi luat precauţiuni la începutul nopţei, şi vor fi urmat soarele.

Evoluând cu aceeaş încetineală, soarele va fi făcut într'o mie de ore abia un sfert din zilnica-i călătorie, şi razele sale vor cădea asupra noastră într'un unghiu de vre-o 45 de grade.

Avem motive să presupunem că nu vom trage nici un folos din această radiaţie directă a soarelui, pentrucă fără îndoială ceţuri groase produse de evaporarea gheţei, care-a început să se topească superficial, ar acoperi cerul, anulând efectele căldurei. Situaţia ar fi acum mai rea chiar decât la începutul zilei, pentrucă ne-am pomeni în mijlocul unui ocean de noroiu şi gheţuri de topire, care-ar face circulaţia imposibilă, înghiţind totul asemeni nisipurilor mişcătoare, în vreme ce la fiecare pas ni s'ar căsca înainte abisuri şi am fi ameninţaţi de formidabile avalanşe. Frigul s'a mai muiat, dar umezeala e ucigătoare. Aceasta va fi momentul cel mai dăunător pentru sănătate.

Abia după o trecere de o mie — o mie două sute de ore, se produce însfârşit o schimbare remarcabilă. N'am putea spune precis care-ar fi condiţiunile meteorologice ale acestui moment, pentrucă meteorologia face ea adesea profeţii greşite pentru actualele fenomene cu atât mai puţin s'ar putea deci pronunţa asupra unui viitor atât de îndepărtat. Putem presupune totuş două din cele mai probabile condiţiuni: sau temperatura se va ridica mereu, evaporând apa care-ar forma nouri groşi şi ploi torenţiale, sau aceşti nouri ar sfârşi prin a fi împrăştiaţi de razele soarelui, şi am începe să suferim cumplit de pe urma exageratei sporiri a căldurei, care-ar depăşi cu mult arşiţa pustiurilor tropicale de astăzi. Căci trebue să se tie seamă de faptul că actualele deşerturi primesc radiaţiile solare numai dousprezece ore pe zi, având tot timpul să se răcorească în celelalte douăsprezece ore ale nopţei, pe când în epoca zilei de şase luni, razele ce vor cădea vertical pe pământ sute de ore la rând, vor sfârşi prin a nimici tot ceeace ar fi viaţă pe el. Aşa că după ce vor fi fost în pericol să moară de frig, oamenii s'ar găsi în pericolul de-a muri de insolaţii.

Actualele zone temperate din America de Nord, Europa, etc., ar fi mai suportabile şi acelaş lucru s'ar întâmpla cu Chile, Capul Bunei Speranţe şi Australia Sudică. Soarele ar fi mai puţin arzător. Dar tocmai în aceste locuri n'am putea prevedea fenomenele ce s'ar produce într'o lume deşteptându-se la viaţă, după o noapte de şase luni.

In asemenea împrejurări, e mai mult decât probabil că viaţa omenească ar suferi mari transformări. Oamenii, în loc să mai trăiască împrăştiaţi pe suprafaţa pământului ca acum, s'ar concentra în zonele cele mai temperate şi în loc să rămâie mereu în acelaş punct, s'ar muta mereu după soare, până când i-ar opri marea în spre Vest. S'ar întoarce atunci la locul de unde porniseră, în capătul oceanului răsăritean, şi ar aştepta acolo întoarcerea zilei următoare, scurtând astfel considerabil noaptea excesiv de lungă.

Alte rase s'ar putea adapta condiţiunilor, pentru a trăi o vreme ca eschimoşii de astăzi. Nimeni n'ar putea trăi însă în regiunea ecuatorului, unde ar domina o căldură incendiară.

Dar de sigur situaţia ar fi mai rea decât am imaginat-o noi, pentrucă presupunem ceva ce n'avem drept să presupunem şi anume că înclinaţia pământului ar rămâne aceeaş ca şi acum. Această înclinaţie care determină astăzi sezoanele, ar fi singurul lucru care ne-ar mai aduce infima uşurare a acelei treceri dela zi la noapte, în decurs de şase luni. Dar, înclinaţia se datoreşte axei pământului şi imediat ce aceasta ar înceta să se mai rotească în jurul său, n'ar mai exista o axă care să determine înclinarea. Or, fără această forţă, e de aşteptat că pământul să prezinte soarelui tocmai ca şi luna mereu aceeaş parte.

Asta ar însemna că o parte a planetei ar fi cufundată pentru totdeauna într'o noapte inimaginabil de geroasă, în vreme ce în cealaltă ar domni o căldură de furnal. Nici o vietate n'ar mai putea trăi atât într'o parte cât şi în cealaltă. S'a calculat că dacă radiaţiile calde trimise de soare pământului în decurs de un an, ar fi uniform distribuite ar ajunge să ridice un ocean de apă rece de o sută de kilometri adâncime, dela temperatura gheţei până la fierbere. Imaginaţi-vă acum aceste condiţiuni ipotetice, ţinând seama că cele mai mari adâncimi marine întrec deabea câţiva kilometri.

Să vedem acum ce s'ar întâmpla pe suprafaţa bietului nostru pământ. Dacă America ar fi expusă, fără încetare, razelor unui soare vertical şi-ar deveni în scurt timp un deşert de roci şi nisipuri arzătoare, la temperatura fierului înroşit, sau chiar la punctul de topire al acestui metal.

Golful Mexic, Marea Caraibilor, etc., ar deveni nişte uriaşe căldări de apă, fierbând la o temperatură de peste 100 grade centigrade, pentrucă această apă fiind sărată, ar avea un punct de fierbere mai ridicat decât cea pură de isvor. Şi pe urmă, presiunea atmosferică ar fi probabil sporită de imensa massă de nouri ce s'ar acumula asupra acestei regiuni.

Intre regiunea incendiară şi cea îngheţată ar fi o zonă intermediară, nici caldă şi nici rece. Dar omul n'ar putea trăi nici aici, pentrucă schimbul care e fatal să se facă între cele două

atmosfere ar determina nişte uragane de aer irespirabil de umed şi de cald. După câteva secole sau chiar milenii, aceste uragane ar înceta, în primul rând pentrucă apa se va fi depus toată sub formă de zăpadă şi ghiaţă din partea întunecată şi pentrucă în cele din urmă atmosfera însăşi se va preface aci în aer îngheţat.

Această situaţie ar fi pentru omenire un moment de calm, în comparaţie cu ceeace ar urma dacă pământul şi-ar începe călătoria în jurul soarelui. Această călătorie presupune o forţă centrifugă ce-l ţine mereu la aceeaş distanţă de soare, anulând forţa cu care acest astru îl atrage spre sine. Deci, în momentul în care soarele va înceta să evolueze în jurul pământului, va începe să se rostogolească înspre uriaşa lampă solară, parcurgând un drum de 160.000.000 kilometri o distanţă care cu un tren rapid s'ar face în 173 de ani. Globul nostru însă îşi va face călătoria în vre-o 64 de zile şi jumătate.

Incepând cu viteza de 25 cm. în prima secundă, şi-ar dubla mereu viteza până când şi-ar atinge ţinta, făcând 600 de kilometri pe secundă. In câteva ore atâtea calcule s'ar dovedi greşite, încât astronomii şi-ar da seama de dezastru, iar în câteva zile omul de rând va înţelege că n'a fost de-a bună când pământul a început să se încălzească. Prima consecinţă a ridicărei temperaturei ar fi preschimbarea în vapori a unei mari cantităţi de apă. In atmosfera noastră s'ar forma nişte nouri imenşi, iar căldura ar fi insuportabilă.

Pe de altă parte,, cerul ar deveni negru, prin acumularea nourilor opaci, cari s'ar condensa curând în groaznice torente de ploaie. Potopul ar fi însoţit de tot felul de descărcări electrice şi fenomene magnetice, cum sunt fulgerele, trăsnetele şi alte manifestări de acest gen. Am avea groaznica senzaţie a unei furtuni formidabile, ne mai cunoscută până'n prezenta, a cărei cauză n'am înţeles'o la început, deoarece neam afla sub un cer pe care n'ar mai fi cu putinţă să vedem vreun corp ceresc.

Modificări ciudate ar avea loc în acelaş timp, şi în fluxurile oceanelor. In momentul culminant, când soarele şi luna îşi unesc influenţele, aceste fluxuri ar atinge o înălţime ce nu s'a mai pomenit vreodată. Valurile ridicate de violente curente de aer, s'ar arunca pe maluri cu o forţă uriaşă, inundând mari întinderi de pământ şi distrugând oraşe şi sate întregi.

La capătul primei luni, supravieţuitorii rasei omeneşti nu vor mai putea trăi în subterane. Nimeni n'ar mai îndrăzni să se aventureze la suprafaţa, unde căldura ar spori dela o zi la alta şi groaznicile fenomene pe care le-am descris s'ar produce cu o violenţă crescândă. Curând, mările ecuatoriale ar începe să fiarbă în clocote, ce-ar atinge înălţimea munţilor. Aerul ar deveni un fel de substanţă electrificată, sguduită de descărcări şi străbătută de fulgere. Atmosfera ar suferi efectele unei atracţii tot mai violente, care-ar îngrămădi-o către un punct, în vreme ce în partea opusă a globului ar deveni din ce în ce mai rară. S'ar prea putea ca la un moment dat atmosfera aceasta să fie sorbită de soare, ca de una din acele pompe care aspiră praf. In vreme ce prin caverne vor mai fi rămas câţiva oameni, cei dela suprafaţă vor fi pierit cu desăvârşire, în cursul celei de-a cincia şi a şasea săptămână.

Când vaporii de apă nu vor mai ajunge să formeze un văl protector în jurul pământului. atmosfera rarefiată ar lăsa arzătoarele raze să treacă cu toată forţa lor. Mările ar seca şi poate că multe lucruri ciudate ascunse acolo dela începuturile creaţiunei vor ieşi la iveală, pentru un scurt timp, mai înainte de-a fi prefăcută în cenuşă.

In zona toridă corpurile ar începe să se topească. La o temperatură de 112 grade, sulful ar ieşi la suprafaţă şi-ar începe să emane gaze otrăvitoare. Oamenii adăpostiţi prin subterane ar fi acuma morţi şi trupurile lor uscate ca mumiile mormintelor egiptene.

De aci, catastrofa va lua, de la un moment la altul, proporţii tot mai gigantice. Viaţa va fi dispărut cu totul în momentul când pământul a ajuns în orbita lui Mercur — adică la vre-o 58.000.000 kilometri de soare.

Pe la 45.000.000 de kilometri dela punctul de unde pământul şi-a început rostogolirea, soarele, dac'ar mai exista ochi cari să-l vadă ar apărea de şapte, opt ori mai mare decât acum. Oceanele secate ar fi nişte bazine de noroi răcopt, pe fundul cărora epavele de metal ale vaselor naufragiate ar apărea înroşite, ca într'un furnal. La acea epocă globul nostru va fi devenit un fel de sferă metalică, cu întreaga suprafaţă în stare de topire. Atmosfera va fi dispărut. Mai înainte de-a fi atins suprafaţa soarelui, pământul se va topi şi va exploda şi când va veni în cele din urmă în contact cu corpul care-l atrage, nu va fi decât o massă de gaze arzânde.

Intâlnirea celor două corpuri va da loc unei noui explozii de o căldură, egală cu cea pe care ar da-o o massă arzândă de cărbuni, de vre-o mie şase sute de ori cât pământul, sau cu căldura pe care o dă acum soarele în decurs de 95 de ani.

In numărul viitor vom căuta să vedem ce s'ar întâmpla dacă pământul şi-ar accelera actualele mişcări.

RT

LUCA P. NICULESCU

De sărbători preţuri noi în

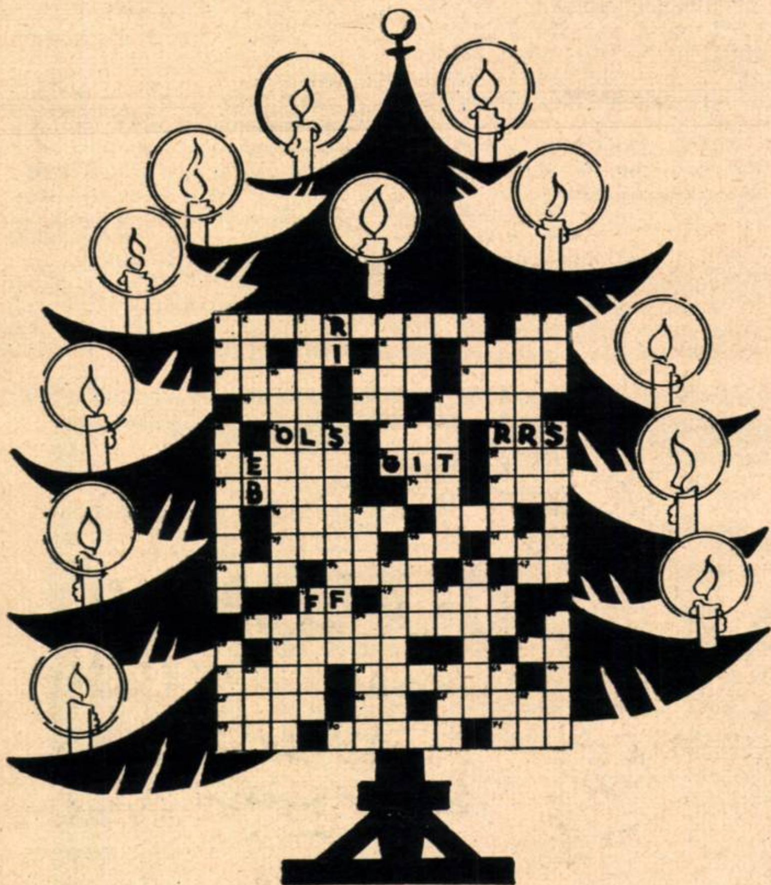
TOATE RAIOANELE

Pretutindeni preţurile au scăzut, noi însă le reducem înaintea celorlalţi şi rămâne în tradiţia întreprinderei noastre de a oferi întotdeauna aceleaşi calităţi superioare Pentru sărbători am recalculat din nou preţurile pent.u fiecare articol în parte, astfel că veţi profita de reduceri ca nu au fost cunoscute până azi pe piaţă

Pânză naturală — Lei 13.— mtr.	Crepe de Chine — Lei 66.— mtr.
Şifon francez — Lei 20.— mtr.	Batiste „Schroll" — Lei 15.— buc.
Tolle „Suisse" 200 cm. — Lei 100.— mtr.	Ciorapi bărbăteşti — Lei 11.— per.
Poplin pentru lingerie — Lei 48.— mtr.	Ciorapi de doamne — Lei 16.— per.
Pichet Normandie — Lei 25.— mtr.	Chiloţi de doamne — Lei 25.— per
Berchet „Groenland" — Lei 35.— mtr.	Cravate moderne — Lei 55.— buc.
Flanel „Sinaia" — Lei 42.— mtr.	Pulovere moderne — Lei 72.— buc.
Velour imprimé — Lei 78.— mtr.	Bascuri franceze — Lei 28.— buc.
Stofe fantezii — Lei 42.— mtr.	Pături cămilă — Lei 315.— buc.

Pagina Jocurilor

Din traista lui Moş Crăciun

ORIZONTAL: 1) Nomadul secular cu plete de vată şi picioarele de oţel; umblă pe acoperişuri. 8) Eu, când eram în Franţa. 10) Ţine (darul de Crăciun). 11) Credincioşii lui Moş Crăciun. 12) Fost-a fost de mult odată! 13) Ca Niculescu în faţa lui Camerman (?!) 15) Ceeace avea Fatty, dacă n'avea cap şi suflet. 17) „Salutare", Moş Crăciun! 18) Ceeace mama soacră n'o să facă niciodată. 19) Azi la trecut. 20) Nota redactorului. 21) Il doreşte orice orfan de Crăciun. 25) Apuc. 29) Dă-o înapoi. 32) D-l Mihalache o să primească o cămaşă articulată. 33) Ca să poată ieşi „proba" întoarceţi-o! 34) ... iubesc, Moş Crăciun. 35) Deşi e plăcută şi „trăsurica" asta, aş prefera o limuzină! 36) Ca ea o fi rămas d-l Vaida, după pierderea partizanilor. 38) Cum era Xantipa (sărmanul Socrate). 39) Ceeace-şi dau şi domnii Miniştrii, când sunt la putere. 40) Fier simbolic (!) 41) Ceeace e Moş Crăciun pentru... madame „Moş Crăciun" (!) 43) Cârpă. 44) Azi nu mai există decât „bunici" tinere, deşi numele-i bătrân. 47) Notă muzicală. 49) De Crăciun d-l Cuza capătă măcar unul de ciocolată! 52) Astea le primim toţi. 57) Tăiat în bucăţele mici. 58) Oraş. 59) Şi „Moş Crăciun" a început să fie aşa sgârcit. 61) Lui Hitler bunul moşneag o să-i dăruiască unul frumos legat! 64) Noroiu. 65) A devia dela drumul drept. 66) „Eterna măsură"... 67) Omenească. 69) I se încurcă fiecăruia... 70) A pierdut nopţi albe şi a căpătat la 30 de ani chelie! 71) Se spune că'n noaptea Anului Nou se deschide.

VERTICAL: 1) Legendă. 2) Au? 3) Timpul când Moş Crăciun ne lăsa daruri în pantofi. 5) Il va căpăta d. George Brătianu. 6) Zile anumite la Romani 7) „Moş Crăciun" o va căpăta, în dar, dela croitoreasa lui madame „Moş Crăciun"! 8) Obiect de joacă (art.) 9) Pleacă. 14) Mâncare. 16) Iar dragul Vaida va primi câteva sticle din astea pentru depozitul d-sale de ... calcar! 17) Cel nou se apropie. 21) Dacă n'o să aibă, în schimb o s'o viseze d-l Lupu. 22) Servietă de cerşetor. 24) Iată ceva ce n'o să capete nici un senator. 26) M'am dus! 28) D-l Iorga îi va primi în dar ca amintire dela şcolari. 37) Trage la măsea. 40) Marcă de automobil. 42) Pe el îl va căuta Diogene. 45) O s'o capete de Crăciun d. Titulescu (cântăreţul în strune). 46) Origan sau „tulefleur"... 48) Bune pentru nunţi şi înmormântări. 50) Incepi să râzi. 51) 47 Orizontal. 53) Vârstă palindromică. 54) Guturaiu. 55 Dem. Dobrescu. 56) Aş vrea să mi-i aducă „Moş Crăciun" plini cu bani. 60) Bine înţeles, că d. Argetoianu îl va primi tot în vis (a intrat şi el în conversiune). 62) Amù s'a încurcat. 63) Face parte din cotco... (?) 68) — am dus!

SONIA CAMERMAN

Problema II-a: „Enigmă"

Un capriciu într'un cuprins

Impreună au făcut
Un oraş, nu prea întins,
Unde, cel ce s'a născut
Azi, a copilărit cuminte...
Cu două mii ani înainte.

CICI POPESCU
Dobriceni

Deslegătorii jocurilor din Realitatea Ilustrată Nr. 358

AU DESLEGAT TOATE JOCURILE:

Liza Silberman, Loco: Constantin M. Constantin, Aiud: Gabor Gh. Buzău; Al. N. Vasilescu-Vascal, Loco; Dobrescu Nicolae, Loco; Patriciu N. Demetrescu, Slatina-Olt; Lazăr Woinowsky-Ochiuri; O. Vergulescu, Loco: Dimitrie Ardeleanu şi Irina Danicico, Pecica-Arad: Nicu N. Dumitrescu, Loco; Emil Stănilă; Turda; Zizel lt.-colonel Bellu, Abrud; Tantzi Giurgescu, Loco; Nicu Slavu-Sfinx Câmpina: Bya Slavu şi Ella Cretzulescu, Câmpina; Nicu Brebeanu-Nybre, Câmpina; Hönig Saul-Oedip, Brăila; Alice V. R. Dâmboiu, Cluj; Fănică Oncete şi Al. Cristescu, Dângeşti-Argeş; dr. Emilia F. Drăcea, Baziaş-Banat: Ilie T. Lupiţa Caracal; Mathilde Ruzel, Dărmăneşti-Bacău: Valentin Marinescu, Loco; Nămoloiu Azurina, Băneasa; Maria Russu, Sita-Buzăului-Braşov; Ionel I. Andreescu, Feteşti-Ialomiţa; Lenny Barbieru, Braşov: Daddy dr. Vladimir, Loco; Otto Reiss: Făgăraş; Valer Pop, Făgăraş; Melchisedec oZe, Loco; Ellen Nedelcovici Loco; Cornelia M. Gordian, Loco; Constantin Teodor Cauciu, Loco: D. Gheţu, Tecuci; Lisette Filotti, Loco: Paul Davidovici, Vaslui; Gabriel Marinciu, Vaslui; M. Weiss, Focşani; Mihail Stegulescu-Doina, Loco: Boris Stoianoff Rusciuc-Bulgaria; Mircea Poenăreanu, Loco: Boaby Erdös, Gherla-Someş; Dan Titus Lochianu, Gherla-Someş; adm. locot. Munteanu Vasile, Cluj; Servius Tullius, Loco; Cezar P. Scarlat, Loco; Eftimiu Tina, Iaşi: Duduia Margareta din Arad: Anţişor M. Gregorian, Loco; Mesaroş Vasile Reteag-Someş; Christofor Dan Samsonic, Iuliana; slt. Ciobanu V. Avram, Sibiu; I. Mitrescu, Lădeşti-Vâlcea: O. Vergulescu, Loco; Moscu Brill, Loco: Sever Militaru, Loco; Beatrice Marcus, Loco; Miron Individ. Craiova; Stamate Ruffa Cernăuţi; Belzebut Iscariotul, Loco; Corvin Mihăilescu, Chişinău; Seveslav Macedonsky Timişoara: Marcel Lazarovici, Ploeşti: Constant Demetrescu, Craiova; Mircea Demetrescu. Craiova, slt. Demetru Marinescu, Oradea; Marian Cucu Loco; Andreescu Virgil, Loco: Cărhănicu Valentin, Loco; Sebastian Drăgoescu, Loco: Zoe lt.-colonel Bellu. Abrud: Valentin Petcovici; Romanaţi: Lucia Dumitrescu, Loco; D. C. Maiorescu, Loco; Alice V. R. Dâmboiu Cluj: Agripina Tăroş, Loco; Scatiu Marin. Loco: George Lesnea, Cernăuţi; Franz Ettinger, Sibiu; Marin Musetescu, Loco; Poldy Schwartz, Satu-Mare: Rasela König, Constanta: Octavian Dobrescu, Loco: Luigi Belmuzzo Loco; Starck Ioseph, Loco; L. Mintzner, Loco.

AU DESLEGAT DOUĂ JOCURI:

Minerva şi Nelly Moldovan, Crăneşti; Verona Marinescu, Slatina-Olt: Lucreţia şi Margareta Pallade Turnu-Măgurele; Maria Metaxa, Loco: Micara B. Ştefănescu, Loco; Suzi Iupceanu Loco: Nutzi Isupceanu, Loco; Raşela Topper, Constanţa; I. Crivăţ, Loco: Lotty dr. Rubin, Loco; C. Pardos, Loco: Tina Mihăilă, Craiova; Alice V. R. Dâmboiu, Cluj; Sizi Florian Loco; Christescu Pompiliu, Steierdof-Anina-Caracas: Taraş Revita, Loco; Grişa Grünberg. Leova-Cahul: Marcela Florescu, Iaşi: Ausch Ernst, Cluj; George Nicolescu-Olt, Caracal: Stan Constantin Câmpina: Mărgineanu Emil, Turda: Tanti Constantinescu-Vedea Slatina: St. Rădulescu-Baicu, Loc: Nellu Dănescu, Craiova; Lăzărescu Ioan, Loco: Paolazzo Antonio, Loco: Sofia M. Racovitză, Budesti-R.Sărat: Str. Gh. Ştefănescu Pitesti: Tudor M. Popescu, Loco: Mircea Păunescu Loco; T. Ghetu. Temeiu; Neiscălit, Loco: Matei Crivineanu, Timisoara: Sergiu Soodheim, Constanta: B. Lustig. Craiova Aurel Lebenstern, Chişinău: Nicolae Mititelu, Loco: Eduard Marcus, Loco; Bébé Rădulescu, Arad; Sică Georgescu, Loco; Ionel Clement Schachman, Loco; Nicu N. Dumitrescu Loco; adm. locot. Munteanu Vasile, Cluj.

Numele premiaţilor

Premiul I, lei 200 în numerar rar d-lui CHRISTOFOR DAN SAMSONIC, Sulina.

Premiul II, un aparat fotografic „Agfa-Box" d-ra MIOARA B. ŞTEFĂNESCU, bul. Dacia 38, Loco.

PREMIUL III, un abonament pe 1 lună la „Realitatea Ilustrată" d. BOABY ERDŐS, Gherla-Someş.

Premiile se vor expedia în baza unei c. p. cu adresa exactă a câştigătorilor. Cei din Capitală se vor prezenta personal să-şi ridice premiul.

Câştigătorii sunt rugaţi să-şi trimeată şi fotografiile.

RED.

POŞTA JOCURILOR

Raoul Christescu. „Afrodita" are o temă banalizată. Este dealtfel, frumos lucrată şi deaceea o reţinem. Enigmele simple. Aşteptăm altceva.

Victoriţa D. şi Petrică D. Epicure?! Nu merge sau merge... oblong (!) la coş.

Paul Davidovici. Nu merge nici *la vot* nici în revistă!

Sergiu Grigorescu. Enigma a mai fost. Cărţile de vizită le vom trece revistei „Rebus".

Ionel Borangic. Am dat scrisoarea dv. secţiei turism a „Realităţii". *Şarada* se reţine.

Valeriu Pop. 1) Oricâte cupoane. 2) Nu s'a răspuns la poşta jocurilor? 3) E de preferat în două plicuri diferite, puse într'un al treilea, care să fie trimis pe adresa unei reviste.

Ce „zice" stomacul Dv.

Dacă stomacul Dv. „zice" ceva, înseamnă că este mai mult sau mai puţin deranjat, căci nu trebue să vă „simţiţi" stomacul.

Dacă simţiţi că acest organ există, prin unul din simptomele următoare ,este că aveţi nevoie de MAGNESIA BISURATA. Gaze, acreli, râgâieli, bila care se urcă, o respiraţie „indiscretă" migrene, insomnie, toate aceste simptome uşoare, cari dispar în puţin timp, pot, dacă sunt neglijate, deveni cronice şi să necesite lungi îngrijiri. O jumătate linguriţă cu Magnesia Bisurata în puţină apă şi vă va uşura imediat şi vă va permite de a mânca după cum doriţi fără teamă de dureri digestive.

De vânzare la toate farmaciile şi drogueriile cu preţul de lei 75. Flaconul mic, sau format mare economic lei 110.

DOAMNELOR! *Pentru Ingrijirea Tenului* D-voastră, consultaţi specialista diplomată din Paris şi Viena, la *Coaforul François*, strada Edgard Quinet 7. *Vopsitul părului şi Ondulaţiuni permanente, ireproşabile.*

„REALITATEA ILUSTRATĂ. — *Director* Nic. Constantin.
Redacţia şi Administraţia: Str. Const. Mille 7—9—11, Telefon 3-8430
Imprimată la foto-rotogravură în atelierele „Adevěrul" S. A.

Humor

UN RĂSPUNS POTRIVIT

Când Eugen d'Albert — celebrul autor al operei „Tiefland", şi totdeodată un remarcabil pianist — era încă pe la începuturile carierei sale, avea de suferit multe neajunsuri de pe urma unui critic berlinez.

Acesta, un oarecare doctor X, era în plus şi un autor de comedii.

La o serată, în lumea bună, amfitrionul a comis greşala de a-i invita pe amândoi. Muzicianul s'a prezentat într'o atitudine potrivită. Criticul însă nu. In momentul, în care artistul compozitor se aşezase tocmai la pian şi începu să cânte una din compoziţiile proprii, criticul îndrăsni să râdă.

Atunci, d'Albert se ridică şi în faţa auditoriului,' care asculta cu răsuflarea întreruptă, strigă:

„Domnule doctor, vă rog să nu râdeţi de muzica mea. Nici eu nu râd de comediile dv."

A FOST ODATĂ

Franz Liszt, ajuns în culmea gloriei sale, aşa cum rareori ajunge un artist în viaţă, a fost invitat de Ţarul Rusiei să execute la pian compoziţiile sale, înaintea Curţii Imperiale din Petersburg.

Liszt soseşte, cântă şi în mijlocul unei bucăţi se întrerupe brusc.

Un rege străin se distra în timpul concertului, stând de vorbă cu un mare duce asupra ultimei vânători.

„Dece nu continuaţi să cântaţi", isbucni enervat maestrul de ceremonie, contrariat de această scenă.

„Când Majestăţile vorbesc" — răspunse Liszt liniştit — „supuşii trebue să tacă".

Monarhul vizat zâmbi, căscă jenat şi încetă definitiv de a mai vorbi.

Concertul continuă apoi. Dar la sfârşitul primei bucăţi, Liszt primi o scrisoare voluminoasă, care cuprindea onorariul regesc convenit de 10.000 de ruble, precum şi invitaţia de a părăsi cât mai discret cercul auditorilor.

Acesta era răspunsul ţarului.

Dar şi Liszt mai avea un cuvânt de spus:

„Şi cel din urmă a fost şi cel mai bun".

Un lacheu îi ajuta lui Liszt să-şi îmbrace paltonul în garderobă. Artistul scoase din buzunarul vestei cele 10.000 de ruble şi le oferi cu vârful degetelor lacheului, ca bacşiş...

LA ANTICAR

— Domnule, spune clientul simandicos, aşi vrea să cumpăr un lucru mai de preţ. Este un dar însemnat pe care vreau să-l fac acum cu prilejul sărbătorilor.

Colecţionarul de antichităţi îşi plimbă clientul prin tot magazinul şi se opri în faţa unui vas:

— Luaţi vasul acesta... este o piesă care datează de acum 2000 de ani!

— Ce domnule, îţi baţi joc de mine?

— Vai de mine, se poate, dar vă pot dovedi...

— Cum o să-mi dovedeşti Domnule? In ce am suntem noi acum?

— In 1933, răspunse anticarul cu nedumerire.

— Păi atunci dacă suntem abia în 1933 cum vrei ca vasul să fie de 2000 de ani?

PRETENŢIOS

La un magazin de librărie se prezintă un domn, cerând un glob pământesc pentru studiul geografiei.

Vânzătorul: — Cât de mare să fie globul?

Clientul: — De, ştiu eu, cam... în mărime naturală.

IN PERSOANĂ

— „Şi zici că nuvela e originală? E scrisă într'adevăr de d-ta?"

— „Da, desigur, domnule redactor."

— Dumnezeule, n'aş fi crezut niciodată să trăesc ziua în care să cunosc în persoană pe Maupassant."

NORMĂ SIGURĂ

Cerşetorul se'ntoarce disperat spre uşă, după ce încercase zadarnic să înduioşeze pe bogătaş.

— „Stai! îi spuse acesta, vreau să-ţi mai dau o şansă. Dacă ghiceşti care din cei doi ochi ai mei este artificial, atunci te ajut. Hai, spune-mi, cel drept sau cel stâng?"

— „Cel drept, răspunse cerşetorul, fără şovăială".

— „Exact, cum ai ghicit?"

— „Când am povestit mizeria mea am văzut în ochiul dv. drept o lacrimă de milă".

Realltatea Ilustrată

PREŢUL ABANAMENTULUI:

Apare săptămânal. 10 lei exempl.

6 luni	Lei 200
3 luni	Lei 100
1 an	Lei 400

Specialităţile noastre sunt indispensabile oricărei bune gospodine.

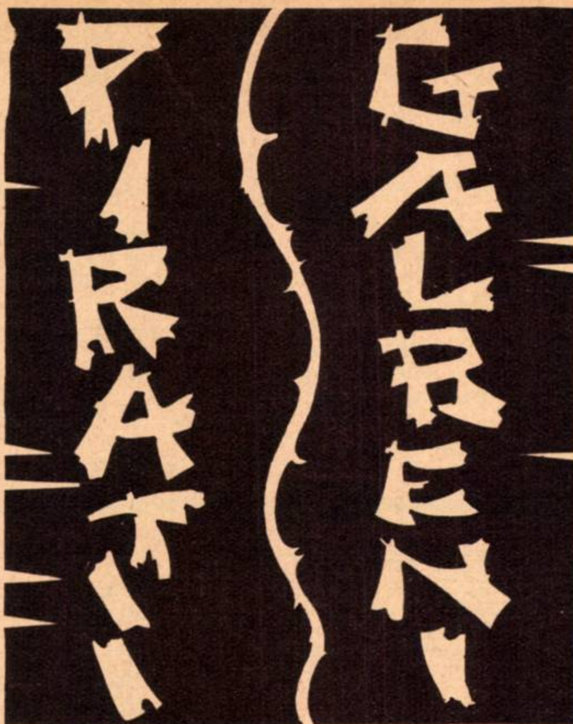
Conserve de carne şi legume
Costiţe de purcel pe fasole
Limbă cu sos tomat cu măsline
Muşchi cu sos de vin
Epure cu măsline
Conserve de peşte
Zacusca cutii rotunde 250 gr.
Marinată de nisetru 400 gr.
Conserve de post
Pătlăgele vinete împănate
Pătlăgele roşii umplute
Ghiveci călugăresc
Ardei umpluţi cu orez
Conserve de legume
Mazăre boabe regală
Fasole verde
Sparanghel
Dovlecei
Vinete
Bulion
Bame

Grivița
Pătlăgele roşii

Conservele
GRIVIŢA

Aveţi invitaţi la masă . . .
în câteva minute puteţi prepara cele mai delicioase mâncăruri graţie conservelor „Griviţa". Mâncându-le veţi avea impresia că sunt serviţi cu legumele cele mai proaspete de sezon, cu carnea cea mai fragedă, cu compoturile cele mai alese.
Nu există magazin de coloniale bine asortat fără Conserve „GRIVIŢA"

Cum operează banditii chinezi. Ei sunt executați în piața publică în văzul mulțimii.

BANDITISMUL și pirateria sunt două... profesiuni mult căutate în China. Bandiții și pirații, la drept vorbind, urmăresc acelaș scop comun: răpirea indivizilor cu stare pentru ca apoi să poată obține răscumpărări prețioase de pe urma liberării lor. Acești răscolitori ai mărilor, mai sunt favorizați și de conformațiunea accidentată a coastelor mării Galbene care abundă în insulețe, stânci, ascunzișuri și bazinuri fortificate de natură. Din când în când, autoritățile europene și japoneze organizează adevărate expedițiuni de exterminare a răufăcătorilor și, aceste vânători se închee mai totdeauna printr'un *spectacol public*, pe vreuna din piețe, cu exibiția a treizeci sau patruzeci de capete ce se leagănă în vânt, iar apoi sunt expuse populației, drept „lecție" în niște cuști macabre. Lecție? Dacă chinezii ar avea teamă de moarte! Dimpotrivă, ei se duc la supliciul extrem cu o nepăsare de necrezut pentru noi occidentalii.

Refugiul piraților galbeni

Ultima ispravă a piraților s'a petrecut pe fluviul Liao, cu prilejul căreia au căzut în mâinile poliției autorii răpirei englezilor Blue, Johnson și Hargrave. Delicvenții au fost judecați în public, pe piața din New-Chang.

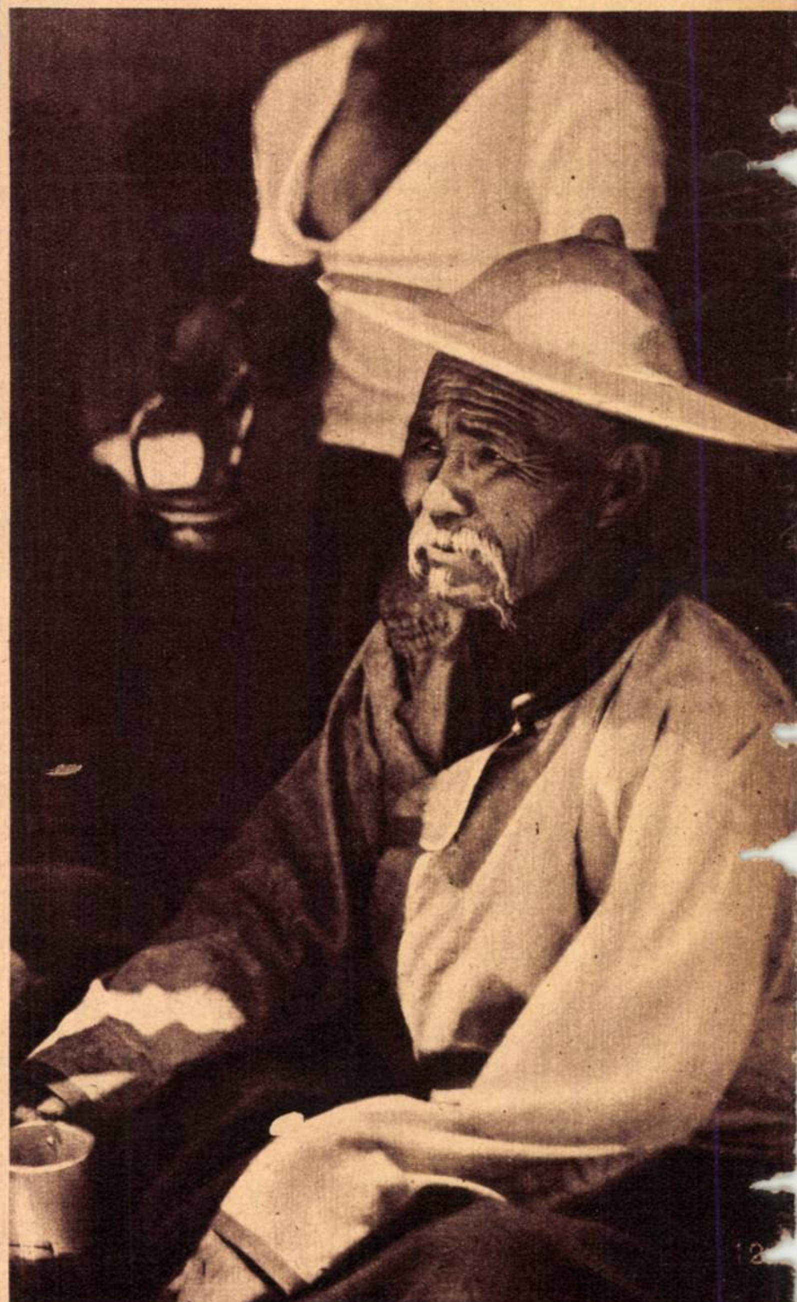
Una din isprăvile cele mai aventuroase ale piraților galbeni a fost capturarea piroscafului norvegian *Prominent*, care abia eșise din rada portului Hong-Kong și se îndrepta spre Saigon. De obiceiu, sistemul piraților chinezi este acela de a se strecura pe bordul vapoarelor și să apară în momentul prielnic spre a pune mâna pe prada știută, cu orice preț. De rândul acela, *clandestinii galbeni*, în număr de 14, de cum se văzură ajunși în preajma insulelor Paracel, năvăliră cu armele în mâini, punând stăpânire pe vapor și jefuindu-l, în vreme ce câțiva dintr'înșii îndreptau prora spre Golful de Brias, unde li era ascunzătoarea. Comandantul lui *Prominent*, avusese vreme să lanseze câteva mesagii cari fură interceptate de un vaporaș britanic ce porni într'ajutor și, în Baia de Brias, descărcă trei lovituri de tun pe urmele piraților, tocmai când aceștia debarcau. Dar ajutoarele venite trebuiră să-și interupă focul, de oarece în șalupa țintită se afla și comandantul împreună cu secundul, luați ca ostateci. O canonieră sosită în grabă dela Hong-Kong debarcă chiar în mijlocul golfului, dar toate cercetările întreprinse au fost zadarnice: pirații dispăruseră în chip misterios. Găsiră numai prizonierii legați de un copac, pe țărm, și răniți...

Prin locuri neumblate

Într'o altă zi, în golful Pecili, douăzeci și patru de călători, cu înfățișarea unor burghezi pașnici, se îmbarcară pe piroscaful japonez *Osciun Maru*, care avea pe bord o mie de refugiați, cu destinația Dairen. Nimeni nu și-ar fi închipuit că cei douăzeci și patru de nobili, cari vorbeau limbile chineză, japoneză, engleză și franceză erau de fapt niște pirați sângeroși. Dar când vaporul ajunse la înălțimea unui loc vestit pentru cuiburile de jefuitori, oneștii burghezi scoaseră armele, împresurară ofițerii și echipagiul și, legându-i pe toți, i-au aruncat în magazine din fundul vasului. După aceia, pirații conduși de un tânăr elegant — pe semne căpetenia lor — începură să percheziționeze bagajele refugiaților, adunând o pradă bogată de bijuterii și bani. Când apoi se ivi la orizont un fum suspect, ei încetară jaful, făcură un semnal și numai decât fură ajunși de o corabie care-i luă pe bord. La venirea canonierei, nu mai era nimic de făcut!...

Flota engleză și cea niponică și-au dat mâna ca să coopereze laolaltă pentru stârpirea pirateriei. Astfel, cu prilejul ultimei apariții a hoților de mare, două vase au capturat în apropiere de coasta Pan Scian piroscaful englez *Nanciang*, făcând prizonieri trei englezi despre cari am vorbit mai sus. Corăbiile japoneze au izbutit să descopere numai decât că răufăcătorii și ostatecii se aflau într'un ascunziș unde li era cu neputință de pătruns, adică în regiunea mlăștinoasă din Panshan. Atunci se deslănțui o ofensivă în toată regula în cursul căreia căzură douăzeci de pirați, iar șapte dintre corăbiile bandei au fost incendiate. Totuși, câțiva delicvenți au reușit să scape împreună cu ostatecii lor, dar în cele din urmă, fiind descoperiți, și-au ispășit nelegiuirea în piața din New-Chang...

Unul din cei mai temuți pirați

Inşirând toate aceste acte de piraterie, să nu se creadă, cumva, că ele sunt conduse numai de oameni din rasa galbenă. In multe cazuri, comanda unor asemenea îndeletniciri mârşave este în mâna aventurierilor albi, lipsiţi de orice scrupule. De pildă, vaporul chinez *Chen Gan* a fost capturat în largul mării Taku, de către o bandă condusă de trei germani şi un suedez, cari totuşi au căzut repede în mâinile poliţiei, deoarece corabia lor se împotmolise lângă Dairen. Aceştia masacrase întreg echipajul lui *Chen Gan*, între cari şi pe soţia căpitanului, iar corpurile le aruncase în mare.

Când vapoarele de călători au nenorocul să eşueze în vre-o zonă aproape pustie, sunt asaltate ca din pământ, de cete de jefuitori cari năvălesc asupră-le însetaţi de pradă şi sânge. Un astfel de sfârşit a avut un vapor englez împotmolit lângă Macas. In cursul jafului, au fost asasinaţi doi englezi şi numeroşi marinari de culoare.

Cea mai proaspătă tâlhărie a piraţilor galbeni, a fost atacul dat piroscafului francez *Commandante Henri Rivière*, între Hong-Kong şi Hoi-How. Piraţii prădară pasagerii, rănindu-l pe comandant, luară ca ostateci şase chinezi bogaţi şi apoi debarcară nestingheriţi la punctul Chi-Lang.

Fireşte, isprava aceasta e preludiul unei noui ofensive, după care piraţi chinezi vor reapare, numeroşi ca furnicile, porniţi cu mai multă râvnă să-şi continue jafurile, răscolitori neobosiţi ai mărilor ispititoare...

G. R.

EAU SALLES

REDĂ PĂRULUI ALB sau CĂRUNT
CULOAREA de MAI INAINTE

Pentru nuanțe închise CEREȚI CUTIA INSTANTANÉE
Pentru nuanțe deschise CEREȚI CUTIA PROGRESSIVE

SUCCESUL
ASIGURAT PRIN 80 de ANI de INTREBUINȚARE IN FRANȚA.
Reputație mondială

Doamnă,

Veniți la noi, și vă veți convinge Doamnă, că in toate raioanele noastre puteți găsi cele mai fermecătoare și practice cadouri. Întotdeauna complect asortat cu ultimele noutăți: Pânzeturi, chiffoane, stofe, mătăsuri, cretoane, perdele de rețea, storuri, covoare, preșuri, dantele, ciorapi, articole de mercerie etc. - intr'un cuvânt tot ce pretinde gospodăria, reputația magazinului nostru este cea mai bună garanție că, calitățile și prețurile sunt ne'ntrecute. Deci și Dv. Doamnă puteți acorda increderea Dv. magazinului nostru de mare confiență:

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

H. FURCH 1933

Theodor Atanasiu & Co.

STR. BAZACA 1 — STR. CAROL 76·78·80·82 — STR. HALELOR 2

Cel mai frumos dar de „Anul Nou": un abonament la „REALITATEA ILUSTRATĂ"
revista pentru toți

CITIȚI „ADEVERUL LITERAR"

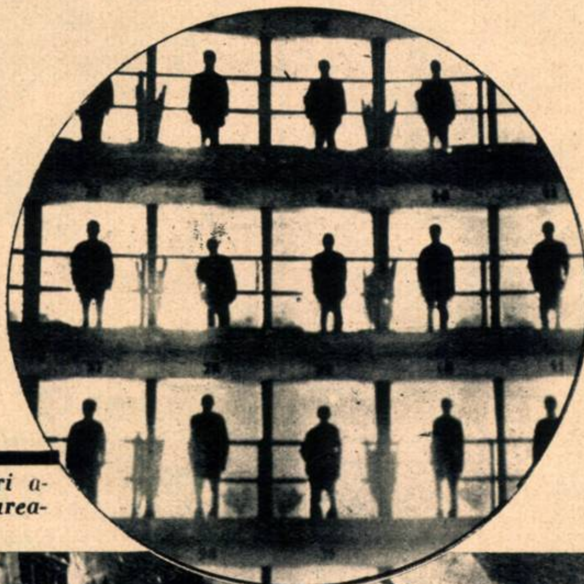
Barbariile MULȚIMII

Cum sunt linșați oamenii în Statele Unite

LEGEA judecătorului Lynch trăește iarăși un oribil sfert de oră de celebritate. Populația, întărâtată de desele și sângeroasele isprăvi ale „Kidnapping-ilor", precum și de neputința poliției, a căutat — așa afirmă Guvernatorul Californiei — să dea o lecție răpitorilor și magistraturei indolente.

La San José, în California, doi bandiți cari răpiseră și asasinaseră pe tânărul milionar Broocke Hart, au fost scoși cu forța din închisoare ,de către o întreagă populație înfuriată, torturați, spânzurați și apoi arși. Nemernicii în cauză, nu erau însă bandiți de meserie. Ne având ocupație, într'o bună zi l-au răpit pe băiat, sperând astfel să capete o sumă însemnată, drept răscumpărare, dar temându-se ca tânărul să nu fugă și să-i denunțe, l-au asasinat cu cea mai mare răceală și cruzime.

Scena impresionantă a crimei a fost chiar filmată de către un editor mexican, cu colaborarea poliției care a reconstituit această dramă cumplită având ca protagoniști chiar pe cei doi bandiți. Lumea, aflând că ei mărturisesc fără nici o sfială sau remușcare nelegiuirea făptuită, a rupt cordoanele polițiștilor, a pus stăpânire pe cei doi vinovați și, desbrăcându-i la piele, i-a supus la cele mai grozave chinuri, după care, stropindu-i cu gaz, i-a spânzurat de un copac unde au ars ca două făclii...

Vedere asupra unei închisori americane. In umbră se conturează siluetele deținuților

Mulțimea repezindu-se să linșeze pe deținuți.

Neprevederea de a pedepsi pe autorii linșării dela San José, a dat în curând roadele ei triste. In noaptea următoare, la San José del Missuri, mulțimea luând cu asalt închisoarea locală, îl scotea pe negrul Lloyd Warner, un tânăr în vârstă de nouăsprezece ani, acuzat de violență împotriva unei femei albe, căruia i s'a rezervat aceiaș soartă ca și celor doi bandiți.

Această continuă înmulțire a actelor de linșaj a stârnit o campanie înverșunată în presă, care s'a grăbit să condamne cu toată energia asemenea sisteme neomenoase și medievale. La rându-i, și poliția ca să dea exemplu a abătut o adevărată stare de asediu asupra orășelului Princess Anne, pentru a-i prinde pe vinovații unei linșări ce avusese loc în luna trecută. Totuși, patru acuzați au fost achitați și puși în libertate, din lipsa de dovezi, iar publicul i-a dus acasă în triumf, în vreme ce unii mai întărâtați, îl căutau peste tot locul pe avocatul care făcuse ancheta cu intenția nu tocmai curată... de a-l sărbători.

In răstimp, președintele Roosevelt a dat dispozițiuni strașnice împotriva tuturor acelora cari se dedau la acte de linșaj, precum și a acelora cari îi încurajează, ordonând chiar să se redeschidă unele procese.

Intr'adevăr, la Greenville, lumea care încerca să libereze pe autorii linșării unui negru bătrân, de șaptezeci și trei de ani, a fost respinsă în mod sângeros de către trupele polițienești.

Legea lui Lynch a avut întâiele ei aplicări către sfârșitul războiului de succesiune, când albii — mai cu seamă cei din Sud — nu puteau să ierte negrilor liberarea lor din sclavie și-i priveau pe foștii sclavi cu multă dușmănie și dispreț. Această ură de rasă, a costat dela 1882 până la 1927 cinci mii de victime torturate, ciopârțite sau arse. Exact până la 1927, au fost linșate numai în Statele Unite, 4950 de persoane, dintre cari 3513 de rasă neagră. Nouăzeci și două din victime erau femei, iar șaisprezece albe.

Technica linșării a fost până astăzi descrisă în de-ajuns de ziare și ceremoniile variază prea puțin una dela alta. Baza, este totdeauna funia spânzurătoarei improvizată ad-hoc, sau focul. Toate acestea erau încă de conceput în vremurile de demult; dar dacă ne gândim că în ultimii cincisprezece ani, mai precis dela 1918 până la 1933, au fost linșate în Statele Unite peste 50 de persoane, dintre cari vreo patruzeci de albi (niște bieți emigranți polonezi, mexicani, etc.) — ne îngrozim.

Recrudescența linșajului după războiu, izvorește mai cu seamă dintr'o cauză economică, deoarece negrii de la Sud au început să se îndrepte spre Nord, unde industriile duc lipsa mânei de lucru ,albă.

In scurgerea a zece ani din urmă, America de Nord numără peste un milion de negri imigrați...

H. G. W.

Un roman de succes

„CALEA VĂCĂREȘTI" — puternicul roman al scriitorului I. PELTZ — apărut în editura „Cultura Națională" obține un răsunător succes de librărie.

Cartea, în două volume complecte, impresionează până la lacrimi; personagiile sunt frământate de pasiuni și drame neîntâlnite aiurea, dragostea, viața și moartea în „CALEA VĂCĂREȘTI" au găsit în autor pe cel mai potrivit dintre scriitorii noștri să le evoce.

Romanul se citește cu un interes care crește dela pagină la pagină.

POUDRE LAXATIVE DE VICHY
du Dr Souligoux

Laxativă, agreabilă, ușoară de luat, dă rezultate sigure. O linguriță luată în jumătate de pahar de apă seara la culcare, provoacă dimineața la sculare, fără colici nici diaree, efectul așteptat

Cereți numai flaconul in ambalaj original

De vânzare la toate farmaciile și drogueriile
1, Quai Aulagnier — ASNIÈRES - PARIS

CITIȚI „MAGAZINUL"

Dragostea în

IN FRANȚA

DRAGOSTEA și principiile morale legate de ea, sunt în Franța altfel decât în Anglia sau America? Anglo-Saxonii au nutrit multă vreme această părere.

Atitudinea francezului față de dragoste, displăcea contemporanilor Reginei Victoria. Pe la 1880, romanul francez, cu scoarțele galbene, era în ochii lor una din porțile iadului, iar englezul dela 1900 pronunța încă cuvântul „Montmartre" cu un naiv și ciudat amestec de invidie și dezaprobare. Această dezaprobare, natural, îi irita pe francezi și mulți dintre ei credeau că nu era decât o ipocrizie. Erau însă greșiți, cum greșiți erau și englezii crezându-i pe francezi atât de impuri și de desfrânați. Adevărul e că dorințele oamenilor sunt aproape aceleași în toate timpurile și în toate locurile și că în medii de egală civilizație, bărbații și femeile încearcă să-și satisfacă instinctele aproape în acelaș mod.

Diferența esențială rezidă în *atitudinea spiritului față de trup*. Aceste reacții rămân aproape neschimbate; ceeace variază mult e însă ideea pe care omul și-o face despre ele. In unele țări și în unele epoci, divorțul dintre acțiune și gândire e aproape complet. Astfel a fost cazul puritanului.

Puritanul nu era un ipocrit. El n'a vrut să se cunoască și nu s'a cunoscut. A refulat gândurile neplăcute în subconștient și, de bună credință, le-a pierdut din vedere, întocmai ca acel domn Gladstone, care plimbându-se într'o Duminică cu trăsura, spunea prietenului său că e păcat să întrebuințezi vre-un vehicul în această zi de odihnă.

Puritanul şi-a asumat cu plăcere misiunea de păzitor al fratelui său şi mai cu seamă, de păzitor al fraţilor săi străini. Francezul pe de altă parte, n'a păzit pe nimeni, nici chiar propria-i inimă. Fiind în primul rând realist, *el s'a mulţumit cu dânsul aşa cum era.* In cărţile sale, dela Balzac la Flaubert, dela Zola la Maupassant, francezul a descris diferite atitudini aşa cum le-a văzut, fără să învăluie faptele în aşa negură sentimentală şi poetică pe care Dickens o revarsă asupra tuturor personagiilor sale.

Astfel, scriitorii francezi au ajuns să fie consideraţi cinici în ţările anglo-saxone şi poate că erau. Dar cinismul are o parte bună prin faptul că despoaie păcatul de prestigiul misterului. Prohibiţia a creeat mult mai mulţi beţivi, decât vechile cântece „de chef". E mult mai sănătos să vorbeşti deschis despre dragoste, decât să visezi la ea în secret cu un penibil sentiment de culpabilitate.

Mai mult, chiar în ţările anglo-saxone acest sentiment de vină, această prohibiţie sexuală, e pentru mulţi ceva perimat. Freud a eliberat mii de persoane, pe care această stare de lucruri le înnăbuşa, dându-le posibilitatea să discute asupra celor mai penibile chestiuni, într'un limbaj savant şi grav. El a creeat astfel, din acest punct de vedere, o apropiere între latini şi anglo-saxoni; influenţa sa a fost mai mare în ţările protestante decât în cele catolice, pentrucă în acestea din urmă, rolul psichanalistului îl joacă de mult duhovnicul.

Astăzi, în imensa grupă a naţiunilor ce se împărtăşesc de ceeace se numeşte „civilizaţie occidentală" oamenii, cu toate diferenţele de climat, tradiţie şi rasă, sunt la fel în mai toate elementele lor esenţiale. Dacă traducem o poveste de dragoste scrisă de un romancier englez de după războiu (spre exemplu Rosamund Lehmann sau Margaret Kennedy) tinerele franţuzoaice care o citesc nu mai au impresia că li se vorbeşte despre locuitorii altei planete. Dimpotrivă, ele îşi vor găsi aci propriile lor emoţii, propriile lor necazuri şi bucurii.

Din punctul de vedere al dragostei, generaţiile diferă mult mai mult decât naţiunile. Generaţia care a atins adolescenţa între 1914 şi 1925 îşi are caracteristicile sale proprii, indiferent

de ţara în care trăeşte. Luaţi spre exemplu personagii ca cele ale lui André Gide din „Les monnayeurs", un roman francez; ca ale lui Thomas Mann din „Montagne Magique" un roman german; sau ca ale lui Moravia din „Indiferenţii", un roman italian, şi comparaţi-le cu personagii ca ale englezului Aldous Huxley, sau ale americanului Ernest Hemingway şi veţi vedea că toate au pentru dragoste acelaş limbaj.

Ştiu prea bine că aceste romane nu descriu decât nişte minorităţi intelectuale, dar e de remarcat faptul că aceste minorităţi din diferite ţări, sunt identice. Un tânăr englez din 1930 seamănă mai mult, prin ideile pe care le are despre dragoste, cu un francez din aceeaş perioadă, decât cu un englez de pe vremea lui Dickens, sau chiar a lui Hardy.

Care sunt cauzele acestei internaţionale nivelări de atitudini? Aceasta se explică în primu lrând prin identitatea situaţiunilor economice. Inainte de războiu, moraliştii englezi vorbiau cu mirare şi dezaprobau chiar, de ceeace în Franţa se numeşte un „mariage de raison", care era adesea o căsătorie pentru bani, aranjată de către părinţi şi nu din iniţiativa tinerei perechi. Observ că aceste căsătorii erau foarte frecvente în burghezimea franceză şi luau de obiceiu întorsături destul de fericite. Tinereţea, instinctul şi viaţa în comun, făceau minuni. Dar acum, cert e că fără a fi dispărut complectamente, „mariage-ul de raison" tinde să fie înlocuit în Franţa — cum de mult a fost înlocuit în ţările anglo-caxone — de către libera alegere a două fiinţe, pe care întâmplarea le-a făcut să se întâlnească.

De ce această evoluţie? In mare parte pentrucă ideea de-a forma, de-a pune în siguranţă o avere şi de-a prevedea viitorul financiar al unei perechi, este una care, chiar în Franţa, această ţară prudentă şi econoamă, a încetat a mai fi curentă, în 1933. Am văzut atâtea fluctuaţii, atâtea prăbuşiri, încât vechea noastră înţelepciune e cu totul dezorientată.

Tinerii duc acum o viaţă cu mult mai liberă decât înainte; ajung să se cunoască mai uşor; îşi aleg singuri tovarăşul, şi numai dau prea mare importanţă sfaturilor unei generaţii, ale cărei greşeli le-au văzut. Dota, altădată baza căsătoriei franceze, face loc frumuseţei, prieteniilor înnodate prin sporturi. E aceasta un bine? Este un rău? Puţin importă. E un fapt — sunt inevitabilele urmări ale unei transformări sociale.

Adăugaţi acum la cauzele economice contagiunea exemplelor venite din alte ţări. Cinematograful, romanele traduse şi revistele ilustrate au dus imaginea vieţei americane chiar în cele mai mici oraşe ale lumei. Imitaţia este o mare forţă.

Amorul la cei din Constantinopole, Alexandria, Colonia Capului, sau din Bayonne, e mult transformată de filmele Hollywoodului şi de romanele Parisului. Lumea politică nu pare să găsească pe această planetă unitatea la care aspiră; lumea morală însă, fără s'o caute, tinde către o oarecare uniformitate.

Dar printre atâtea asemănări, rămân totuş, câteva diferenţe. Să încercăm a le determina. Din ce punct de vedere surprinde încă tradiţia franceză a dragostei, pe un anglo-saxon?

Un englez sau un american este, cred, surprins de locul pe care francezul îl dă dragostei, în discuţiile şi în preocupările sale. Autorul acestui articol îşi aduce tocmai aminte că a scris odată un roman, în care eroul, de o gelozie morbidă, pe femeea pe care o iubia ,nu mai vorbit de altceva decât de patima sa; o analiza,, o descria, îşi punea tot felul de întrebări şi tortura chiar pe femee cu interminabile întrebări.

Impresia cititorilor francezi a fost în genere că romanul conţinea mult adevăr. Reacţia cititorilor englezi n'a fost însă tocmai favorabilă. „Oare eroul cela nu s'ar mai putea gândi şi la altceva?" au obiectat ei. „Nu are vre-un sport, vre-o ocupaţie sau ocazia de-a face o călătorie?" Cam acelaş lucru au spus şi americanii: „Dar nu e îndeajuns de preocupat de afacerile sale pentru a uita această morbidă idee?" Ii irita grozav faptul că un om putea da atâta loc în viaţa sa unei pasiuni, în legătură cu dragostea.

Inseamnă aceasta că pasiunile sunt mai viguroase în Franţa decât în Anglia? Dimpotrivă, Stendhal susţinea că Anglia e cu mult mai pătimaşă decât Franţa şi cred că avea dreptate.

Chiar în vremea reginei Victoria, dragostea, chiar cea „vinovată", juca în Anglia un rol tot atât de mare ca şi în Franţa. Dacă vă îndoiţi, citiţi memoriile epocei, sau, pentru perioada următoare, romanul „The Edwardians" de Victoria Sackwille-West.

O doamnă bătrână, din epoca edwardiană îmi spunea următoarele:

„Diferenţa constă în aceea că noi trăiam poate viaţa eroinelor lui Maupassant, *dar vorbiam foarte puţin despre ea.* Eram discrete; dumneavoastră francezii trăiaţi în piaţă."

In piaţă? Nu... Dar într'un salon unde fiecare simţimânt era imediat revelat, cântărit şi discutat. Trebue să vă amintiţi că secole dearândul francezii au avut obiceiul de-a se aduna pentru a vorbi despre tot ceeace le umplea viaţa şi în special despre dragoste. Curtea lui Ludovic al XIV-lea, desrădăcinând nobilimea franceză din viaţa sa de ţară şi reunind-o în trândăvia Versailles-ului a silit-o oarecum să reia tradiţia „curtărilor" în dragoste, să cultive discuţiile şi galanteriile. *S'ar putea spune că francezului îi place să vorbească despre dragoste, chiar atunci când n'o simte şi că englezului nu-i place să vorbească de ea, nici chiar atunci când îl domină.*

Această tradiţie e ceeace dă încă unora din descendenţii puritanilor ideea că francezii diferă mult de ei. Sunt greşiţi. Am certitudinea că dac'am putea urmări lucrurile aşa cum se petrec, am vedea că la Paris, Londra sau New-York, ele decurg cam în acelaş fel (bineînţeles, sub numiri diferite). Dintr'o sută de oameni de afaceri francezi, câţi fac dragoste cu secretarele lor? Imi închipui că tot atâţia cât şi în America. Libertatea cu care francezul vorbeşte despre aceste chestiuni creează impresia că adulterul e mai frecvent la Paris decât la Londra; dar din dosarele divorţurilor nu reese aşa ceva.

Adevărul e că în fiecare ţară aventurile scandaloase sunt privilegiul unei mici minorităţi. Există în Paris douăzeci-treizeci de perechi care duc o existenţă furtunoasă şi fac un sgomot mai mare decât ar putea face toate milioanele de familii